

การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและ
ความพึงพอใจ ต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน
จังหวัดสงขลา

คำนี้ง เด่นดวง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยทักษิณ

2550

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จากมหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยทักษิณ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
และความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านดำน จังหวัดสงขลา

ชื่อ – ชื่อสกุลผู้ทำวิทยานิพนธ์ : คำนึ่ง เด่นดวง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธานที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง)

..... กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร. พรพิมล พรพิรชนม์)

มหาวิทยาลัยทักษิณอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

(รองศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ มีสุข)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำเร็จการศึกษา เมื่อวันที่ .....เดือน.....พ.ศ. ....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างสูงจากอาจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.พรพิมล พรพิริชนม์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ดร. พรพิมล ประสงค์พร อาจารย์อักษรประเสริฐ เศรษฐสุประเสริฐ อาจารย์นวนินิตย์ ชูเชิด อาจารย์สถิต ประสิทธิ์ภักดี อาจารย์มนตรี เด่นดวง อาจารย์พิสมัย สามี อาจารย์ชวลา สมถวิล อาจารย์ถนอมเพ็ญ ชูบัว และอาจารย์สุธีวรรณ แก้วมณี ผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบ แนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อมลวรรณ วีระธรรมโม อาจารย์ ดร. ประเทืองสุข ยังเสถียร กรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยจนได้รับความสำเร็จในวันนี้

ขอขอบคุณ Mr. Martin Nicolson ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ โรงเรียนวรรณารีเฉลิม ที่ได้กรุณาตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องในการใช้ภาษา

ขอขอบคุณ อาจารย์ ถาวร บรรจงรัตน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านด่าน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา และ เพื่อนครู โรงเรียนชุมชนบ้านด่านทุกคนที่ให้อำนาจใจ และสนับสนุนช่วยเหลือในทุกด้าน

ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนชุมชนบ้านด่านทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือ และการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งมีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ น้อง สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน รุ่น ปีการศึกษา 2548 ทุกคนที่คอยถามไถ่ ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้กันตลอดเวลา

ขอขอบคุณ คุณมนตรี เด่นดวง ผู้ที่เป็นทั้งเพื่อนคู่คิด และที่ปรึกษา นางสาวนาฏลดา เด่นดวง เด็กหญิงกวีนิธิตา เด่นดวง เด็กชายกษิติศ เด่นดวง ตลอดจนผู้ที่มีความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจอีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตา แต่ บิดา มารดา บุรพจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

คำนี้เอง เด่นดวง

การศึกษาศักยภาพในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
และความพึงพอใจ ต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน
จังหวัดสงขลา

บทคัดย่อ
ของ
คำนี้ง เด่นดวง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อวิธีสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีสุ่ม แบบกลุ่ม ใช้เวลาในการทดลอง 24 ชั่วโมง เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยคือหน่วย Animals จำนวน 12 ชั่วโมง และหน่วย Food And Drinks จำนวน 12 ชั่วโมง ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียน ชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว วัดตัวแปรก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระ วิชาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยใช้วิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ของโรงเรียนชุมชนบ้านด่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 1 หน่วย Animals และหน่วย Food and Drinks จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ ฉบับหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 15 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนการเรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอยู่ในระดับมาก

A STUDY OF ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITIES
AND SATISFACTION WITH THE CONCENTRATED LANGUAGE
ENCOUNTERS TEACHING METHOD (CLE) OF PRATHOMSUKSA 6
STUDENTS AT CHUMCHON BANDAN SCHOOL
SONGKHLA PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
KAMNUENG DENDUANG

Presented to Thaksin University in partial fulfillment of the requirements
For the Master of Education Degree in Curriculum and instruction
May 2007

Abstract

The purposes of this research were to study the English Reading Comprehension abilities and satisfaction with The Concentrated Language Encounters teaching method (The second model) of Prathomsuksa 6 students at Chumchon Bandan School Songkhla province. It also aimed at comparing the students' English reading comprehension scores before and after studying English by The Concentrated Language Encounters teaching method.

The sample group were 30 Prathomsuksa 6 students in the second semester of the academic year 2006 of Chumchon Bandan school, which is under the Office of Songkhla Educational Service Area 1, who were selected by cluster random sampling technique. The research model was one Group Pretest- Posttest Design. The data collection instruments were 6 lesson plans in Animals Unit and Food and Drinks Unit, 30-items pretest, 30-items posttest and 15-items of satisfaction questionnaires with The Concentrated Language Encounters teaching method

The collected data were statistically analyzed by arithmetic mean ($\bar{X}$), standard deviation (*S.D.*) and t-test dependent.

The results of this study indicated that :

1. The students' English reading comprehension abilities after studying reading English by The Concentrated Encounters teaching method was significantly higher than before studying at the .01 level .

2. The level of satisfaction with The Concentrated Encounters teaching method of the students was high.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	9
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านด่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	12
การอ่าน	15
ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน	26
จิตวิทยาการอ่าน	28
การอ่านเพื่อความเข้าใจ	29
ระดับความเข้าใจในการอ่าน	31
การทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	36
ความพึงพอใจ	38
วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	42
กรอบแนวคิดในการวิจัย	67
3 วิธีดำเนินการวิจัย	68
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	68
แบบแผนในการวิจัย	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	69
วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ	69
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	74

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	75
4. ผลการวิจัย	77
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	77
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
5. บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	82
บทย่อ	82
สรุปผล	84
อภิปรายผล	84
ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	100
ภาคผนวก ก	101
ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ	102
ตารางแสดงค่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง	104
ภาคผนวก ข	106
ตารางแสดงการจัดเวลาสอนกลุ่มตัวอย่าง	107
ตารางแสดงระดับความเข้าใจในการอ่าน แยกเป็นรายข้อและรายหน่วยของแบบ ทดสอบฉบับ ก่อนเรียน- หลังเรียน	109
ภาคผนวก ค	110
แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยใช้วิธีสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา	111
ภาคผนวก ง	154
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ฉบับก่อนเรียน	155
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ฉบับหลังเรียน	165
แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	175

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก จ	177
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	178
ประวัติผู้วิจัย	179

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงแบบแผนในการวิจัย	69
2 แสดงจำนวนข้อสอบที่สร้างสำหรับการวิจัย	73
3 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	78
4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ที่ได้จากแบบทดสอบวัด ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในระดับ แปลความ ดีความ ขยายความ	80
5 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	81
6 แสดงความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ฉบับที่ 1 (prettest) และฉบับที่ 2 (posttest)	100
7 แสดงค่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง	102
8 แสดงการจัดเวลาสอนกลุ่มตัวอย่าง	105
9 แสดงระดับความเข้าใจในการอ่าน แยกเป็นรายข้อ และ รายหน่วย ของแบบทดสอบฉบับก่อนเรียนและฉบับหลังเรียน	107

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่

หน้า

แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย 67

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญมากต่อประเทศไทยและประชาคมโลกเนื่องจากภาษาอังกฤษเข้าไปเกี่ยวข้องกับการศึกษา การประกอบอาชีพ และความบันเทิง ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับว่าใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ และการศึกษาต่อ การรู้ภาษาอังกฤษ ทำให้เข้าใจความแตกต่างทางการเมือง และทางวัฒนธรรม ในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกในยุคโลกาภิวัตน์ (กรมวิชาการ. 2546 ข : 1) การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา และวัฒนธรรมต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม เอกลักษณ์ไทย ไปสู่สังคมโลก(กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 :1) การรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษามีใช้เป็นเพียงเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขันหรือความร่วมมือทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น ภาษาอังกฤษยังสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้คน เพราะจะช่วยให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้อง (กรมวิชาการ. 2544 : 1) ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศทุกช่วงชั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมโลกยุคข้อมูลข่าวสาร และเพื่อเป็นรากฐานและเตรียมความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศเป็น สาระการเรียนรู้เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงาน อย่างสร้างสรรค์ ภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้ที่ได้เรียนรู้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล เพราะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ จะช่วยให้สามารถพัฒนาความคิด มองโลกกว้างขึ้น (กรมวิชาการ. 2546 ก : 1)

สำหรับทักษะหรือความสามารถในการใช้ภาษาที่สำคัญคือทักษะการอ่าน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการอ่านมานานแล้วโดยได้รณรงค์ให้เด็กไทยมีนิสัยรักการอ่านอย่างถาวรจึงประกาศให้ปีการศึกษา 2546 เป็นปีแห่งการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ และในปี พ.ศ. 2549 ซึ่งเป็นปีมหามงคลเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ทางกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เล็งเห็นความสำคัญของการอ่าน จึงมีนโยบายให้สถานศึกษา เข้าร่วมมหกรรม

รักการอ่าน เพื่อเฉลิมพระเกียรติ เช่น จัดกิจกรรมแฟนพันธุ์แท้การอ่าน ครูยอดนักอ่าน ผู้บริหาร ยอดนักอ่าน รวมถึงการประกวดห้องสมุดและมุมหนังสือในสถานศึกษา ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการอ่านมีความสำคัญ และผู้ที่มีความคิดสนับสนุนเรื่องความสำคัญของการอ่าน มีหลายท่าน เช่น สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542 : 2) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการ แสวงหาความรู้ ส่วนปานจิต โกญจนาวรรณ และ ธนิกานต์ มาชะศิริรานนท์ (2542 : 13) กล่าวว่า ความเป็นเลิศนั้นมิได้มาจากพรสวรรค์ แต่กลับกลายเป็นพรแสวง ซึ่งทุกคนต้องแสวงหา โดยการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) และการเรียนรู้ที่สำคัญส่วนหนึ่งจะมาจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-study) ซึ่งได้มาจากการอ่านนั่นเอง การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตของคนเรา อยู่ตลอดเวลา รุ่งจิตต์ อิงวิยะ (2542 : 12) สรุปว่าไม่ว่าช่วงเวลาใดการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่าน ได้รับความเพลิดเพลินและประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันโดยเฉพาะในยุคข้อมูลข่าวสารเช่นปัจจุบันนี้ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2533 : 84) ได้ให้ทัศนะว่าการอ่านมีประโยชน์ใน การศึกษาหาความรู้ ได้กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการดำรงชีวิตให้ดีขึ้นจากความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาเอกสาร ส่วน มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548 : 19) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า เป็นทักษะที่อยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน เป็นพื้นฐานแห่งความสำเร็จ การอ่านเป็นพาหนะที่สำคัญที่สุดที่จะพาเราไปท่องโลกแห่งความรู้เนื่องจาก ทั้งสะดวกค้น ประหยัดเวลา รวดเร็วและประหยัดทรัพย์ เช่นเดียวกับ ดารณี ชาจิตตะ (2548 : 15) ที่กล่าวว่า การอ่านทำให้ช่วยในการพัฒนาตนเอง พัฒนาการศึกษา อาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในที่สุด การอ่านเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ และไม่มีวันสิ้นสุด สามารถฝึกได้เรื่อย ๆ ตามวัย และประสบการณ์ ของผู้อ่าน เพราะการอ่านจะเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์ได้รับความคิดและความบันเทิงใจ ช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใสสมบูรณ์ดังคำกล่าวของ เซอร์ ฟรานซิส เบคอน นักปรัชญาเมธีชาวอังกฤษที่ว่า “ การอ่านทำให้คน เป็นคนโดยสมบูรณ์ “ การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสาร ที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง ปัจจุบันมีผู้รู้ นักวิชาการ และนักเรียน นำเสนอความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และ งานสร้างสรรค์ตีพิมพ์ในหนังสือ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ มากมาย นอกจากนี้แล้วข่าวสารสำคัญหลังจากนำเสนอด้วยการพูด หรืออ่านให้ฟังผ่านสื่อต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะตีพิมพ์รักษาไว้ เป็นหลักฐานแก่ผู้อ่านในชั้นหลัง ความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคม และการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก ในยุคของข้อมูลข่าวสารผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ย่อมมีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อ

อย่างรวดเร็วและถูกต้อง เช่น จากอินเทอร์เน็ต จากสิ่งพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ นักเรียน นักศึกษา ต้องอ่านหนังสือเรียน ตำรา หรือวารสารภาษาอังกฤษ นักธุรกิจ หรือเจ้าหน้าที่ทางราชการต้องใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในความเจริญก้าวหน้าทางธุรกิจการงาน และมีผู้วิจัยแล้วพบว่า หน่วยงาน ราชการ รัฐวิสาหกิจ และบริษัทห้างร้าน ต้องการผู้ที่มีความสามารถในทักษะการอ่านมากที่สุด อัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ (วิสาข จิตวิวัฒน์. 2543 :1 ; อ้างอิงจาก อัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ. 2524)

แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่มีความสำคัญและจะช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จ ก็คือ ความสามารถในการอ่าน และความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยเฉพาะความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเป็น สิ่งสำคัญมากการอ่านจะไม่เกิดประโยชน์ ถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจในเรื่องที่ตนอ่าน ดังที่ ชวาล แพทย์กุล (2520 : 14) ได้อธิบายไว้ว่าความเข้าใจสิ่งที่อ่าน เป็นจุดมุ่งหมายขั้นพื้นฐานของ การอ่านทุกชนิด ความเข้าใจจะช่วยขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผลจะช่วยจุดเริ่มต้น ของปัญญา ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในลักษณะใหม่ ส่วนเอกรินทร์ สังข์ทอง (2544 : 55) กล่าวว่า การอ่านเพื่อให้เข้าใจนั้นต้องสามารถรับรู้ ความคิด หรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียน หรือผู้ประพันธ์ ซึ่งหากปฏิบัติได้ดังกล่าวก็นับว่าบรรลุถึงเป้าหมาย ของการอ่านเพื่อการสื่อสาร ความเข้าใจการอ่าน ถือว่าเป็นหัวใจของการอ่าน สุภรณ์ หนูกุ่ม (2544: 2) สรุปว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็น พื้นฐานในการอ่านเพราะถ้าหากว่าผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวในสิ่งที่อ่านก็เป็นหนทางในการที่จะแสวงหา ความรู้เพิ่มเติม เป็นการพัฒนาสติปัญญาให้ดีขึ้น สำหรับ กรองแก้ว กรรณสูต (2543 : 19) กล่าวว่าในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ หรือใช้เป็นภาษาที่สอง เช่น ประเทศไทย ความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษ เป็นทักษะจำเป็นจะต้องสร้างให้ เกิดขึ้นกับชนในชาติ หนทางหนึ่งที่จะช่วยได้คือต้องจัดเนื้อหาวิธีการเรียนการสอน และการ ประเมินผลให้สอดคล้องกัน ดังนั้นพอสรุปได้ว่าความสามารถในการเข้าใจการอ่านเป็นหนทาง เชื่อมโยงสู่ความสำเร็จทุกด้าน สร้างโลกจินตนาการ และจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ ให้เกิดความคิดแปลกใหม่ เกิดวิสัยทัศน์มองโลกได้กว้างขึ้น การอ่านเปรียบเหมือนสะพานที่จะทอด ไปสู่แหล่งเรียนรู้ อันกว้างไกล ในโลกไร้พรมแดนนี้ โดยเฉพาะความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษซึ่ง เป็นภาษาสากล ที่เข้ามาแทรกเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิตของคนไทยในยุค ข้อมูลข่าวสารนี้ สภาพการอ่านในสังคมไทยปัจจุบัน เมื่อเปรียบเทียบกับต่างชาติหรือประเทศที่พัฒนาแล้ว คนไทย ยังมีการอ่านน้อยมาก ซึ่ง เกษม วัฒนชัย (2546 : 5) กล่าวว่าสถิติการอ่านหนังสือของคนไทยที่ ได้สำรวจเมื่อปี 2544 พบว่าประชากรไทย โดยเฉลี่ย อ่านหนังสือเพียง 2.99 นาทีต่อปี และคนไทย อ่านหนังสือโดยเฉลี่ย ปี ละ 8 บรรทัด ในขณะที่คนอเมริกันอ่านหนังสือโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 เล่ม

แสดงให้เห็นว่าการศึกษาของไทย จะต้องพัฒนาส่งเสริมด้านทักษะการอ่าน ให้มากกว่านี้ และจากสภาพปัจจุบันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการสอบวัดผลคุณภาพ การศึกษาระดับชาติตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 , 2546 และ 2547 พบว่ามีคะแนนร้อยละ ลดลง อย่างต่อเนื่องเป็น ร้อยละ 46.06, 39.43 และ ร้อยละ 36.14 ตามลำดับ (ศูนย์เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร. 2549) และเมื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการวัดผลคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2548 ระดับเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 1 ได้ร้อยละ 35.72 และ ระดับอำเภอเมืองสงขลา ได้ร้อยละ 44.21 ส่วนโรงเรียนชุมชนบ้านด่าน ได้ ร้อยละ 31.67 (สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา สงขลา เขต 1. 2549) ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกัน คือทุกระดับชั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ถึง ร้อยละ 50 นั้นแสดงว่าคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีปัญหา นักเรียนอ่อนด้อย ในเรื่องการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน หรือ เขียนโดยเฉพาะทักษะ การอ่าน ซึ่งจะเห็นได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ ปลายปีการศึกษา 2548 ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน มีค่าร้อยละคิดเป็นรายสมรรถภาพ ดังนี้ คำศัพท์ร้อยละ 36.55 การใช้ภาษา 22.45 การใช้ภาษาสื่อสาร 21.62 และการอ่าน ร้อยละ 19.38 (โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน : 2548) จะเห็นได้ว่าทักษะที่อ่อนด้อยที่สุดก็คือ ทักษะการอ่าน

จากความสำคัญ และความจำเป็นของการอ่านภาษาอังกฤษดังกล่าวแล้วข้างต้นผู้วิจัย ซึ่งปฏิบัติหน้าที่การสอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งเป็นการสอน ภาษาอังกฤษในระดับเบื้องต้น (Beginner Level) และเป็นระดับปลายช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งผู้เรียนที่จบช่วง ชั้นนี้จะต้อง มีความรู้พื้นฐานด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะไปศึกษาต่อ ในช่วงชั้นที่ 3 (Developing Level) ต่อไป ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาเพื่อหาวิธีการสอนที่มีความเหมาะสม เพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า วิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (The Concentrated Language Encounters) เป็นวิธีการสอน ที่ใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนได้ เพราะวิธี สอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ยึดหลักทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Teaching Approach) แนวทฤษฎีการสอนอ่าน (The Teaching Reading Approach) และแนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) จึงเป็น รูปแบบการสอนที่มีลักษณะของการพัฒนาทักษะภาษาอย่างบูรณาการ ที่เน้นการพัฒนาทาง ภาษาจากการอ่าน ไปสู่การฟัง พูด และ การเขียนที่มีลำดับขั้นตอน ส่งเสริมให้นักเรียนมีการ

แสดงออกซึ่งทักษะทางภาษา คิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันโดยมีครูคอยแนะนำ วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้รับการพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน และครูผู้สอนภาษาหลายคน เช่น ไบรอัน เกรย์, ริชาร์ด วอร์คเกอร์ และ เนียดาร์ จากประเทศออสเตรเลีย เมื่อต้นปี ค.ศ.1960 และ เผยแพร่ออกไปทั่วประเทศออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับประเทศไทย นำมาทดลองใช้กับภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้น ป.4,5 ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2527 และ ต่อมาในปี พ.ศ. 2528 ได้เริ่มประชุมปฏิบัติการจัดทำหนังสือวิชาภาษาไทยสำหรับใช้สอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ณ โรงเรียนประถมศึกษาสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ผลการทดลองนักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง พูดได้รวดเร็วน่าพอใจ นักเรียนมีความสนุกสนานกระตือรือร้นในการเรียน และต่อมาในปี พ.ศ 2530 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในขณะนั้นได้ร่วมกับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมูลนิธิโรตารีสากล ดำเนินการทดลองกับนักเรียนที่มีปัญหาในการใช้ภาษาไทย ที่จังหวัดสุรินทร์ ปรากฏว่านักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ดี

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัด สงขลา เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อ วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 58 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 30 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ หน่วย Animals จำนวน 12 ครั้ง และ หน่วย Food and Drinks จำนวน 12 ครั้ง ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วย Animals จำนวน 3 แผน หน่วย Food and Drinks จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมเวลาสอน 24 ชั่วโมง 4 ชั่วโมง / สัปดาห์ รวม 6 สัปดาห์
5. ตัวแปรที่ศึกษา
  - 5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
  - 5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
    - 5.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มี 3 ระดับ คือ
      - 1) การแปลความหมาย
      - 2) การตีความ
      - 3) การขยายความ
    - 5.2.2 ความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (The Concentrated Language Encounters) หมายถึง รูปแบบการสอนภาษาที่ครูผู้สอนเริ่มจากการใช้หนังสือ หรือข้อความที่เหมาะสมกับความสนใจและระดับขั้นของผู้เรียนเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน โดยจัดให้เรียนรู้จากภาษาที่เป็นองค์รวมซึ่งมีรูปแบบภาษาที่ใช้สื่อสารกันตามธรรมชาติ แล้วศึกษาองค์ประกอบย่อยของภาษาในภายหลัง การสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนมีกิจกรรมกลุ่มที่เน้นให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกัน วิธีสอนที่ใช้เป็นรูปแบบ ที่ 2 ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1.1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน และอภิปรายสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู ทำไดอะแกรม สรุปใจความสำคัญ เพื่อให้ นักเรียนจับใจความสำคัญ และ บอกรายละเอียดเรื่องที่อ่านได้

1.2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องราวในชีวิตประจำวันของนักเรียนและอภิปรายร่วมกันเพื่อให้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกคิดวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน

1.3 เขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่ม หรือเขียนเรื่องในกลุ่มย่อย นักเรียนได้ฝึกเขียนตามความคิดของตนเองโดยใช้ตัวอย่างตามอรรถลักษณะที่พบในบทเรียน

1.4 อภิปราย สนทนา และวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อความ และเกี่ยวกับเรื่องในเนื้อความที่เขียน นักเรียนได้อ่านและสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และวิเคราะห์อรรถลักษณะของเรื่องที่เขียนและพิจารณาแก้ไขความถูกต้องของภาษาที่ใช้เพื่อการพัฒนาการเขียน

1.5 ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนฝึกความแม่นยำและเสริมทักษะทางภาษา โดยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านในอรรถลักษณะภาษาที่หลากหลายมากขึ้นทั้งการอ่าน เขียน รวมทั้ง ฟัง และพูด

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งความเข้าใจ ที่วัดคือความสามารถ 3 ระดับ ดังนี้

2.1 การแปลความหมาย คือ การบอกความหมายเรื่องที่อ่าน เป็นภาษาไทยได้ รู้ความหมาย แปลข้อความยาว ๆ ให้เป็นข้อความสั้น ๆ นำใจความสำคัญไปแปลเป็นรูปแบบอื่น เช่น เป็นแผนภูมิ เป็นตาราง เป็นกราฟ หรือแปลข้อมูลจากแผนภูมิ ตาราง กราฟ เป็นการเขียนข้อความ

2.2 การตีความ คือการบอกความมุ่งหมายของเรื่อง บอกความหมายที่ซ่อนอยู่ หรือบอกจุดสำคัญของเรื่องได้ นำข้อมูลมาหาความสัมพันธ์ สรุปความคิดรวบยอด

2.3 การขยายความ คือเมื่ออ่านเรื่องแล้วสามารถต่อเรื่องราวตามความรู้สึกของตนเองได้ คาดคะเนว่าเรื่องจะจบลงทำนองใดได้ นำความรู้ที่ได้ผนวกเข้ากับประสบการณ์เดิม เกิดเป็นความคิดใหม่ หรือนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกสนใจ การเห็นคุณค่า ความนิยมชมชอบ มีความสุขขณะที่ได้เรียน อันแสดงถึงอารมณ์และความรู้สึกที่ดีต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย เรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.1 ความสำคัญ
  - 1.2 ธรรมชาติ/ลักษณะเฉพาะ
  - 1.3 โครงสร้างหลักสูตร
  - 1.4 วิสัยทัศน์
  - 1.5 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบช่วงชั้นที่ 2 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)
  - 1.6 สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านด่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
  - 2.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
  - 2.2 สาระการเรียนรู้รายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
  - 2.3 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
  - 2.4 หน่วยการเรียนรู้
3. การอ่าน
  - 3.1 ความหมายของการอ่าน
  - 3.2 ความสำคัญของการอ่าน
  - 3.3 องค์ประกอบของ การอ่าน
  - 3.4 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
  - 3.5 ลำดับขั้นพัฒนาการอ่าน
  - 3.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน
  - 3.7 จิตวิทยาการอ่าน
  - 3.8 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
  - 3.9 ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

- 3.10 การทดสอบทักษะการอ่าน
- 3.11 การทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
4. ความพึงพอใจ
  - 4.1 ความหมาย
  - 4.2 จิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
5. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
  - 5.1 ความเป็นมาของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
  - 5.2 ความหมายของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
  - 5.3 จุดมุ่งหมายของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
  - 5.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
  - 5.5 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ
  - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ ที่จะเสริมสร้างความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยนำจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดเป็นสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1- 7)

1. ความสำคัญ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นที่เลี่ยงไม่ได้เพราะภาษามิใช่เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการและเพื่อการประกอบอาชีพเท่านั้นยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขัน และความร่วมมือทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การรู้ภาษาต่างประเทศยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คน เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอด

วัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก

2. ธรรมชาติ/ลักษณะเฉพาะ

การเรียนภาษาต่างประเทศ แตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นเนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพการที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นการเรียนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษา จึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียน ให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ทั้งด้านภาษาต่างประเทศ และการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ในการศึกษาต่อรวมทั้งในการประกอบอาชีพซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่ง ของการปฏิรูปการเรียนรู้

3. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษา และพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญโดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

- 3.1 ช่วงชั้น ป.1-3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
- 3.2 ช่วงชั้น ป.4-6 ระดับต้น (Beginner Level)
- 3.3 ช่วงชั้น ม.1-3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)
- 3.4 ช่วงชั้น ม.4-6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

4. วิสัยทัศน์

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวแสดงวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

5. คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

5.1 เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศแลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร

5.2 สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อม ในชุมชน

5.3 มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน ตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

5.4 ใช้ประโยคเดียว และประโยคผสม สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

5.5 เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียง และไม่ใช้ความเรียงในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในบริบทที่หลากหลาย

5.6 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบตามระดับชั้น

5.7 มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและสืบค้นข้อมูลความรู้ ในวิชาอื่นที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น

5.8 มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ภายในห้องเรียน และในโรงเรียน ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อความเพลิดเพลิน

6. สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลการแสดง ความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต.1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและสุนทรีย์ภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต.2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต.2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต.3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต.4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ทั้งในสถานศึกษาชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต.4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านด่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

จากการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของ โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่าโรงเรียนได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง รายปี สาระการเรียนรู้รายปี คำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้ (โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน. 2549 : 64-76)

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- 1.1 เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทางและคำแนะนำในสถานศึกษาและสังคม รอบตัว
- 1.2 อ่าน ออกเสียง คำ ประโยค และข้อความง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
- 1.3 เข้าใจประโยคข้อความสั้น ๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือ สัญลักษณ์และถ่ายโอนข้อมูลจากภาพหรือสัญลักษณ์เป็นประโยค หรือข้อความสั้น ๆ
- 1.4 เข้าใจ บทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่า และนิทาน
- 1.5 พุดสนทนา แนะนำตนเองและผู้อื่นโดย ใช้นวัตกรรมง่าย ๆ และสื่อเทคโนโลยีที่อยู่ในสถานศึกษา
- 1.6 พุดแสดงความต้องการของตน และแสดงความช่วยเหลือผู้อื่นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา
- 1.7 พุดเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคล และสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และสร้างองค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา

และผลความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ

1.8 ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความรู้สึกรักของตนเอง และบอกเหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งเลือกวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ ที่ได้ผล

1.9 พูดแนะนำตนเอง และให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง สิ่งแวดล้อม และสังคมรอบตัว ด้วยข้อความสั้น ๆ

1.10 เล่าเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัว นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัว

1.11 พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัว นำเสนอความคิดที่มีต่อเรื่องราวต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัวได้อย่างมีวิจารณญาณ

1.12 ร้องเพลง แสดงท่าทางประกอบบทกวี ที่รู้จัก ข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน

1.13 เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำ สำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

1.14 รู้และเข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีในงานเทศกาลตาม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

1.15 เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องเสียงสระพยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้อย่างถูกต้อง

1.16 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมเจ้าของภาษากับของไทย ที่มีอิทธิพลต่อการนำไปใช้อย่างเหมาะสม

1.17 เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ความบันเทิง และการเข้าสู่สังคม

1.18 สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

1.19 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

1.20 เข้าใจและถ่ายทอด เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ

1.21 ใช้ภาษาอังกฤษ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษาด้วยวิธีการ และรูปแบบง่าย ๆ

1.22 ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสาร กับบุคคลภายในสถานศึกษา

1.23 ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร ชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง

1.24 ใช้ภาษาอังกฤษ ในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่าง มีความสุข โดยรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และแสดงความคิดเห็น

2. สาระการเรียนรู้รายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1 คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำในสังคมรอบตัว

2.2 ภาษาที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว บุคคลอื่น และสถานศึกษา

2.3 ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอความคิดรวบยอด เรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว

2.4 บทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่า นิทาน

2.5 ภาษาที่ใช้แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวต่าง ๆ

2.6 ภาษาที่ใช้แสดงความต้องการของตน และแสดงความช่วยเหลือผู้อื่นและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

2.7 ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอบทเพลง บทกวี

2.8 ขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาลและงานฉลอง

2.9 เสียงสระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยคและข้อความง่าย ๆ

2.10 วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2.11 วัฒนธรรมไทย

2.12 รูปแบบพฤติกรรมและถ้อยคำสำนวน

2.13 ภาษาที่ใช้แสวงหาความรู้ ความบันเทิง และการเข้าสู่สังคม

2.14 กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

2.15 ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

2.16 เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

2.17 ภาษาที่ใช้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ

2.18 ภาษาที่ใช้สื่อสารกับบุคคลในสถานศึกษา

2.19 ภาษาที่ใช้สื่อสารเกี่ยวกับอาชีพ

2.20 ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น

2.21 ถ้อยคำ สำนวน ในการติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

3. คำอธิบายรายวิชา

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ประโยค ข้อความสั้น ๆ เกี่ยวกับตนเอง

สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ครอบครัว โรงเรียน อาหาร เครื่องดื่ม สนทนาสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

การใช้เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ และสถานที่ที่สำคัญในท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาโดยเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา วัฒนธรรม แสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินจากภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ตลอดจนสืบเสาะขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆในท้องถิ่นของตน

4. หน่วยการเรียนรู้

- 4.1 หน่วยที่ 1 Myself เวลาเรียนจำนวน 40 ชั่วโมง
- 4.2 หน่วยที่ 2 Family เวลาเรียนจำนวน 15 ชั่วโมง
- 4.3 หน่วยที่ 3 School เวลาเรียนจำนวน 20 ชั่วโมง
- 4.4 หน่วยที่ 4 Animals เวลาเรียนจำนวน 12 ชั่วโมง
- 4.5 หน่วยที่ 5 Food and Drinks เวลาเรียนจำนวน 12 ชั่วโมง
- 4.6 หน่วยที่ 6 Places เวลาเรียนจำนวน 21 ชั่วโมง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกหน่วยที่ 4 เรื่อง Animals และหน่วยที่ 5 เรื่อง Food and Drinks มาทำการวิจัย เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

เบรส (ลักษณะา ชินวงศ์. 2542 : 10 ; อ้างอิงจาก Bress.1970 : 127-135) ได้ให้คำจำกัดความและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวคิดของการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึง การเข้าใจความหมายของตัวอักษรต่าง ๆ ที่นำมารวมกันเป็นกระบวนการทางความคิดอย่างแท้จริง การอ่านจะต้องมีการปรับปรุงอยู่เสมอ นอกจากนั้นการอ่านยังเป็นเครื่องมือช่วยถ่ายทอดความคิดข้อเท็จจริง ความรู้สิ่งต่าง ๆ จากจิตใจและวิญญาณของผู้เขียนไปสู่ผู้อ่านได้อย่างแม่นยำและด้วยความเข้าใจ

สมิท (กัลยานี นันทะศรี.2542 : 15 ; อ้างอิงจาก Smith. 1967) กล่าวว่า การอ่านเป็นคำพูดที่ถูกบันทึกเก็บไว้ เมื่อเราพูดเราต้องใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความคิดของเราและในเวลาเดียวกันเราจะต้องรับรู้ด้วยว่าจะต้องเรียงคำพูดนั้นอย่างไร จึงจะได้รับผลตามความมุ่งหมาย

ทิงเคอร์ (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. 2547 : 4 ; อ้างอิงจาก Tinker.1962) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิดเพียงมีความเข้าใจที่แจ่มแจ้งแต่อย่างเดียวก็เพียงพอแก่การรวบรวมความคิดในสิ่งที่เราอ่านได้

ประเทิน มหาพันธ์ (นภดล ยิ่งยงสกุล. มปป : 8 ; อ้างอิงจาก ประเทิน มหาพันธ์. 2530) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน

บันลือ พฤกษะวัน (2532 : 2) ได้ให้คำจำกัดความของ การอ่านว่า การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายโยงความคิดความรู้จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน ผู้อ่านต้องเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยอ่านแล้วประเมินสิ่งที่อ่าน

ปราณี เพชรแก้ว (2542 :12) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมายจากสิ่งพิมพ์หรือข้อเขียนต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ และพัฒนาตนเองในด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคมเช่นเดียวกับ ผกาศรี เย็นบุตร (2542 : 6) ที่กล่าวว่า การอ่าน เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ เป็นเครื่องมือช่วยเพิ่มประสบการณ์ที่ไม่อาจจะพบได้ในชีวิตจริง

ปรีชา ทิชินพงศ์ (2542 : 72) ที่ได้สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดและนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในด้านต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ลักษณะ ชินวงศ์ (2542 : 10) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านในทำนองเดียวกันว่าเป็นกระบวนการที่มีองค์ประกอบ 3 ประการนั่นคือ ความคิดเห็นของผู้เขียน ตัวหนังสือที่ผู้เขียนเขียนและความคิดของผู้อ่านซึ่งหมายถึงว่าการอ่านมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิด อันสืบเนื่องไปถึงความเข้าใจของผู้อ่านในที่สุด

บัญชา อึ้งสกุล (2545 : 68) ได้ให้ความหมาย การอ่านว่า เป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้ กระบวนการในการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เมื่อเด็กแปลงเสียงตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด ถ้าหากไม่เข้าใจคำพูดนั้นจัดว่าไม่ใช่การอ่านที่สมบูรณ์ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการอ่าน

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549 : 3) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการแปลความหมายสัญลักษณ์ทางภาษาโดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านตามความต้องการของผู้เขียนที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

สรุปได้ว่า การอ่านคือ กระบวนการทำความเข้าใจ การแปลความหมายคำหรือข้อความที่ผู้เขียนถ่ายทอดข้อเท็จจริง ความรู้ ความคิด มาสู่ผู้อ่าน ทำให้เป็นการเพิ่มพูนความรู้ แก่ผู้อ่าน และผู้อ่าน สามารถที่จะถ่ายทอดใจความของเรื่องที่อ่านให้ผู้อื่นรับรู้ได้ด้วยวิธีต่าง ๆ จึงจะถือว่าการอ่านนั้นสัมฤทธิ์ผล

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อการมีชีวิตอยู่และการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ทั้งนี้เพราะหนังสือมีความสำคัญยิ่งเหนือสิ่งอื่นในฐานะเป็นสื่อถ่ายทอดวิชาการให้การศึกษา และคุณค่าทางวัฒนธรรมในสังคม การอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านมีหู ตากว้างไกล ได้เปิดโลกทัศน์ของตนเอง ดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชพระราชทานพระบรมราโชวาทในพิธีเปิดงานหนังสือระหว่างชาติและงานแสดงการพิมพ์แห่งประเทศไทยครั้งที่ 3 (มีนาคม นาคะบุตร. 2544 : 5) ความตอนหนึ่งว่า “หนังสือเป็นเสมือนคลังที่รวบรวมเรื่องราว ความคิด วิทยาการทุกด้าน ทุกอย่างที่มีมนุษย์ได้เรียนรู้ได้คิดอ่าน และพากเพียรพยายามบันทึกรักษาไว้ด้วยลายลักษณ์อักษร หนังสือแพร่ไปที่ใดความคิดแพร่ไปที่นั่น หนังสือ จึงเป็นสิ่งมีค่าและมีประโยชน์ที่จะประมาณมิได้ ในแง่ที่เป็นบ่อเกิดการเรียนรู้ของมนุษย์ “ ดังนั้นการรณรงค์ให้มีการส่งเสริมการอ่านให้กับ เด็กและเยาวชนจึงเป็นสิ่งที่จะต้องทำอย่างยิ่ง

ประธานาธิบดีคิมอิลซุง แห่งประเทศเกาหลีใต้ ได้กล่าวถึงความสำคัญของหนังสือและการอ่านหนังสือว่า “The book is a silent teacher and a companion in life. Young people should carry books with them all the time and read various good books seriously “ อันมีใจความโดยสรุปว่าหนังสือเปรียบเสมือนมิตรเป็นครูที่ไม่พูดและเด็กๆควรที่จะอ่านหนังสือมากๆ ตลอดจนควรพกพาหนังสือไปด้วยทุกที่ทุกเวลา นอกจากนี้ผลจากการวิจัย ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ร่วมกับมูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก พบว่าการอ่านนิทานให้ลูกฟังวันละ 5 นาที จะช่วยให้ลูกสมองดีหากเริ่มตั้งแต่อายุ 3 เดือนขึ้นไป เด็กจะฉลาดและมีความสามารถสูง (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. 2549 : 9)

ดังนั้นเมื่อเราเห็นแล้วว่า การอ่านมีความสำคัญมากมายเพียงใด การรณรงค์ให้ การส่งเสริมการอ่านให้กับ เด็กและเยาวชนจึงเป็นสิ่งที่จะต้องทำ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549 : 104) ได้กล่าวว่า การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและเลือกหนังสือที่ดีมีประโยชน์ให้ลูกได้อ่านเป็นเรื่องที่พ่อแม่ส่วนใหญ่มักจะตระหนักในความสำคัญ เนื่องจากการอ่านเป็นช่องทางทำให้เด็กได้รับข้อมูลความรู้ ช่วยกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการทางความคิดใหม่ๆ การอ่านมีประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้เพราะเป็นวิธีแสวงหาความรู้ อย่างหนึ่งซึ่งมีความจำเป็นในโลกยุคเสรีภาพแห่งข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันที่สื่อต่างๆ ได้เปิดกว้าง ไร้พรมแดน ดังนั้นจึงเป็นการดีที่พ่อแม่จะส่งเสริมให้ลูกๆ รักการอ่านตั้งแต่เด็กๆ และสนับสนุน ให้ลูกรู้จักเลือกหนังสือที่ดีมีประโยชน์ไว้อ่านเพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เมื่อลูกเติบโตขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือภาษาอังกฤษ เพราะเราไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่กำลังทวีความสำคัญอย่างมากในโลกปัจจุบัน โดยองค์การสหประชาชาติได้มีการพิจารณาคัดเลือกภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก มี 6 ภาษาด้วยกัน และภาษาที่ใช้เป็นอันดับหนึ่งก็คือภาษาอังกฤษนั่นเอง

นอกจากนี้ยังมีบุคคลต่าง ๆ ที่ได้ศึกษาและกล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

ศศิธร อินตุน (ขนาดล ยิงยงสกุล. มปป.: 8 ; อ้างอิงจาก ศศิธร อินตุน. 2536) กล่าวว่า การอ่านโดยเฉพาะการอ่านจับใจความ เป็นทักษะสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในระดับ ประถมศึกษา นอกจากจะสอนให้เด็กอ่านคำออก รู้ความหมายของคำ กลุ่มคำและประโยค แล้ว ยังเป็นการฝึกให้เด็กรู้จักจับใจความสำคัญของเรื่องที่ได้

บัญชา อึ้งสกุล (2541 : 69) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกุญแจสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องมือ ในการสื่อสารและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม การอ่านเป็นทักษะที่ช่วยในการพัฒนาการเรียนภาษา ไปสู่ทักษะอื่น เช่นการฟัง การพูด และการเขียนในลักษณะทักษะสัมพันธ์ ไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่ หรือ ภาษาอังกฤษก็ตามจนสามารถกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้วิชา ต่าง ๆ

รุ่งจิตต์ อิงวิยะ (2542 : 9) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตของเรา อยู่ตลอดเวลาไม่ว่าช่วงวัยใด เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ประสบการณ์ และความเพลิดเพลิน อันเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะยุคข้อมูล ข่าวสารทำให้คนไทย มีโอกาสอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น

เปลื้อง ณ นคร (2542 : 36) กล่าวว่าหนังสือเป็นขุมทรัพย์อันประเสริฐซึ่งเราอาจจะ ขุดเอามาเป็นประโยชน์ได้โดยเสียแรงและค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด แต่มีคนเป็นอันมากไม่สามารถพบ ไซคลาจากขุมทรัพย์แห่งนี้เพราะขาดเครื่องมือสำคัญ คือการอ่าน คนเราอ่านหนังสือกันทุกคน การอ่านเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต

ไพพรรณ อินทนิล (2546 : 7) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านว่ามี 3 ข้อ ดังนี้

1. การอ่านเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน องค์การสหประชาชาติ ได้เสนอให้ประเทศสมาชิกทุกประเทศช่วยกันรณรงค์ให้ทุกคนในโลกนี้ อ่านหนังสือให้ออกทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2543 เพราะตระหนักในความสำคัญของการอ่าน

2. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ การอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา เพราะทำให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวางยิ่งขึ้นเพราะการเรียนวิชา ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเรียนในห้องเรียน นอกห้องเรียนล้วนแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น

3. การอ่านเป็นสื่อสำคัญในการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคม การพัฒนาสังคมที่ดีนั้น อุปกรณ์สำคัญคือ “ การอ่าน “ การอ่านหนังสือจะทำให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญา จริยธรรม ศีลธรรมและเขาวนปัญญาได้เป็นอย่างดี และรู้จักนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตน สติปัญญา และจิตใจ ผลที่ตามมาคือทำให้สามารถกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ต่อส่วนรวมสามารถ วินิจฉัยความถูกต้องของเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างฉับไวทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ที่อ่านมาก

ย่อมจะมีมุมมองและวิสัยทัศน์กว้างไกล และเป็นคนยืดหยุ่นสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและพัฒนาสังคมได้

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการมีชีวิตอยู่ของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย เพราะ การอ่าน จะช่วยให้มนุษย์สามารถแสวงหาความรู้ ถ่ายทอดความรู้จากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งได้ การอ่านจะช่วยทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาสติปัญญา เกิดพลังความคิดในอันที่จะพัฒนาตนเอง สังคม ประเทศชาติ และนำไปสู่การพัฒนาสังคมโลกได้ในที่สุด

3. องค์ประกอบของการอ่าน

คูเปอร์ (พัทธานันท์ นิลพัฒน์. 2543 : 9 ; อ้างอิงจาก Cooper.1979 : 8-9) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพประกอบด้วย หลัก 4 ประการดังนี้

1. แรงจูงใจในการอ่าน ผู้ที่มีแรงจูงใจในการอ่าน และความสนใจในการอ่าน หรือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจและความสนใจในการอ่าน ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

2. จุดมุ่งหมายในการอ่าน จุดมุ่งหมายในการอ่านนั้นแตกต่างกันไป เช่น การอ่าน เพื่อความเพลิดเพลินโดยการอ่านการ์ตูน อ่านหนังสือพิมพ์เพื่อหาความรู้ ดังนั้นครูต้องสอนด้วยว่า ในการอ่านแต่ละครั้งมีจุดมุ่งหมายอย่างไร

3. สภาพทางอารมณ์ และสังคม ความคิดรวบยอดดีและทัศนคติที่ดีหรือแม้กระทั่ง ปัญหาที่บ้าน หรือที่โรงเรียนเป็นต้น

4. สภาพทางร่างกาย นักเรียนที่มีสุขภาพดี การเห็นดี การได้ยินดี จะทำให้ การอ่านมีประสิทธิภาพ และอ่านได้ดีด้วย

ดวงใจ ไทยอุบล (2537 : 13) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อการอ่านคือ

1. ความสามารถในการอ่าน (Reading Ability) หมายถึง ความสามารถทางสมอง ความสามารถในการใช้ภาษา ความรู้เกี่ยวกับหลักภาษา และความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ

2. ความพร้อมทางการอ่าน (Reading Readiness) หมายถึงความพร้อมด้านสุขภาพ และความสามารถในการรับสาร และศักยภาพในการรับสาร

3. พื้นฐานทางประสบการณ์ หมายถึง ประสบการณ์ตรงเมื่อได้เรียนรู้โดยตรง จาก เหตุการณ์ที่พบเห็น หรือจากการทดลอง หรือประสบการณ์ทางอ้อม โดยการเรียนรู้จากวิทยุโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์

สมุทรา เข็นเขาวนิช (2537 : 94) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ว่าผู้อ่านต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์ หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยไม่ยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อย
3. สามารถตีความเกี่ยวกับข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญ หรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด
4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์พิจารณาพิจารณาข้อสรุป หรือการอ้างอิงของผู้เขียนได้
6. สามารถถ่ายโอนความรู้ที่ได้

เรวัตี ชโลธรสุทธิ (2542 : 13) ได้สรุปองค์ประกอบของ ความเข้าใจในการอ่านว่าประกอบด้วยความสามารถพื้นฐาน ที่จะเข้าใจความหมายของภาษา ได้แก่ความหมายของคำ กลุ่มคำประโยคอนุเขต และความสัมพันธ์ระหว่างอนุเขต ความสามารถดังกล่าวแสดงออกมาในลักษณะพฤติกรรมบ่งชี้ได้แก่

1. ความสามารถในการบอกเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านได้
2. สามารถอธิบายใจความสำคัญของเรื่องได้
3. สามารถตีความเหตุการณ์ในเรื่องได้
4. สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
5. ใช้วิจารณ์ญาณไตร่ตรองและประเมินข้อเท็จจริงในเรื่องที่อ่านได้

โรเจอร์ ที เลนอน (เรวัตี หิรัญ. 2540 : 150 ; อ้างอิงจาก Roger T. Lennon.1972) กล่าวว่า องค์ประกอบของการอ่านที่จะทำการวัดได้อย่างน่าเชื่อถือมีดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับคำโดยทั่วไป หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับคำได้แก่ความกว้าง ความลึก และขอบเขตของคำศัพท์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความรู้เกี่ยวกับคำอย่างกว้างขวาง หรือความชำนาญ ในการใช้คำ เป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่จะนำไปสู่การบรรลุ ถึงความสามารถระดับสูงของทักษะการอ่านทุกชนิด
2. ความเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน ซึ่งรวมทักษะอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน การรู้ตำแหน่งของข้อความที่กล่าวถึงอย่างเจาะจง การเข้าใจความหมายตามตัวอักษร และความสามารถในการติดตามเรื่องราวที่อ่านตามลำดับ
3. ความเข้าใจความหมายแฝง รวมถึงความมีเหตุผลในการอ่าน ความสามารถในการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่าน ตลอดจนสามารถเดาเหตุการณ์เกี่ยวกับผลที่ตามมา การเข้าใจความหมายของคำจากเนื้อเรื่อง เข้าใจการจัดลำดับของเรื่องที่อ่าน ทราบถึงความคิดสำคัญ

และการจัดลำดับของความคิด เข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ของข้อความที่อ่าน โดยการได้ข้อสรุป หรือหลักเกณฑ์จากเรื่องที่อ่าน อย่างไรก็ตาม ทักษะนี้มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเข้าใจ ความหมายที่ปรากฏชัดเจน เพราะการที่จะได้ความหมายของเรื่องที่อ่านนั้น ผู้อ่านจะต้องเข้าใจ ความหมายตามตัวอักษร หรือความหมายที่ปรากฏ ให้เห็นอย่างชัดเจนก่อน

4. ความซาบซึ้ง หมายถึง ความสามารถในการทราบถึงความตั้งใจ หรือจุดมุ่งหมาย ของผู้เขียน การทราบถึงอารมณ์ หรือแนวรสของเรื่องความสามารถในการเข้าใจกลไก วรรณคดี ที่ทำให้ผู้เขียน บรรลุถึงจุดหมาย

ดังนั้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่าน เกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้

1. ความสนใจ และแรงจูงใจที่ทำให้รู้สึกอยากอ่าน
2. จุดประสงค์ของการอ่าน ว่าอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายอะไร
3. ความรู้ความสามารถในการอ่าน ของผู้อ่านขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละบุคคลที่มี ไม่เหมือนกัน ซึ่งความสามารถในการอ่านนี้ส่งผลมาจาก พื้นฐานหรือความรู้เดิมของผู้อ่านนั่นเอง
4. ความเข้าใจความหมายคำ และเข้าใจโครงสร้าง หรือองค์ประกอบของประโยค ตลอดจนความหมายแฝง หรือความคิดหลักในเรื่องที่อ่าน

4. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

บันลือ พฤกษ์วัน (ประคอง สุทธาร. 2534 : 5 ; อ้างอิงจาก บันลือ พฤกษ์วัน. 2522.) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนอ่านระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เข้าใจการสะกดคำต่างๆที่ได้จากการอ่าน
2. เพื่อศึกษาความหมายของคำ
3. เพื่อแปลความต่างๆได้ถูกต้อง
4. เพื่อฝึกการออกเสียงให้ถูกต้อง
5. เพื่อฝึกการใช้สายตาเพื่อให้สามารถอ่านได้เร็ว
6. เพื่อศึกษาแนวคิดที่ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอะไรและจะได้อะไรจากการอ่าน
7. เพื่อทำหรือปฏิบัติตามข้อเขียนนั้นๆ
8. เพื่อหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน
9. เพื่อตีความหมาย
10. อ่านเพื่อให้ได้คิด เช่น ประวัติ โคลง กลอน
11. เพื่อสรุปเรื่องราวต่างๆ จากที่ได้อ่านไปแล้ว
12. เพื่อประเมินผลว่าตนเอง อ่านได้ดีหรือไม่เพียงใด
13. อ่านเพื่อหาข้อเท็จจริง เช่น วัน เดือน ปี พ.ศ. ชื่อบุคคล เป็นต้น

14. เพื่อให้เห็นคุณค่าของการอ่าน
15. เพื่อสร้างอารมณ์ไปในทางที่ดี เช่น บทเพลง กลอน นิทาน คติเตือนใจ
16. เพื่อส่งเสริมการอ่านแบบไตร่ตรอง

ไดแอน แลปปี้ และ เจมส์ ฟลัด (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2537 : 128-129 ; อ้างอิงจาก Diane Lapp and James Flood.1978) ได้แบ่งประเภท จุดมุ่งหมายของการสอนอ่าน ตามแนวคิดของ เบนจามิน เอส บลูม (Benjamin s. Bloom) สรุปได้คือ จุดมุ่งหมายทางด้านความรู้ และจุดมุ่งหมายด้านจิตพิสัย ซึ่งสรุปได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายด้านความรู้ แบ่งออกเป็น 6 ชั้น เรียงลำดับจากชั้นต่ำสุดไปหาชั้นสูงสุดดังนี้

1. รู้จำ เป็นชั้นที่อ่านแล้วจำรูปร่างคำ ความหมายและเหตุการณ์ หรือตัวละครสำคัญได้
2. เข้าใจ เป็นชั้นที่บอกลำดับเหตุการณ์ ของเรื่อง ย่อเรื่องและแนวคิดของเรื่องได้
3. ประยุกต์ใช้ เป็นชั้นที่นำเหตุการณ์ความรู้ และแนวคิดจากเรื่องไปใช้ประโยชน์ หรือแก้ปัญหาชีวิตประจำวันได้

4. วิเคราะห์ เป็นชั้นที่แยกองค์ประกอบย่อยของเรื่อง และบอกคุณลักษณะพิเศษของตัวละครได้

5. สังเคราะห์ เป็นชั้นนำเรื่องที่อ่านไปสร้างเป็นสถานการณ์ใหม่ หรือเปรียบเทียบกับสถานการณ์อื่น ๆ รวมไปถึงการเปรียบเทียบกับสำนวนไทย สุภาษิตตลอดจน คำเปรียบเทียบกับต่าง ๆ ได้

6. ประเมินค่า เป็นชั้นพิจารณาหาเหตุผลข้อเท็จจริง คุณค่าที่ปรากฏ ในเรื่อง ประโยชน์ที่ได้รับตลอดจนความเที่ยงตรงของผู้เขียนที่มีต่อตัวละคร

จุดมุ่งหมายในชั้นที่ 1-3 เป็นขั้นพื้นฐาน (Basic Goals) ซึ่งจะเน้นในระดับประถมศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนมีพื้นฐานที่มั่นคงในการอ่าน ส่วนชั้นที่ 4-6 เป็นขั้นสูง (Ultimate Goals) จะเน้นในระดับมัธยมมุ่งพัฒนาการคิดวิจารณ์ญาณ

มัทนา นาคะบุตร (2544 : 12) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อนำไปปฏิบัติ หรือเพิ่มพูนความรู้ เป็นการอ่าน เพื่อศึกษาหาความรู้อย่างแท้จริง ลักษณะการอ่านต้องอ่านอย่างถี่ถ้วน ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

2. อ่านเพื่อหาความบันเทิงใจ ผ่อนคลายอารมณ์หรือเพื่อความเพลิดเพลินผู้อ่าน มุ่งหวังความสุข ความสบายใจจากการอ่านเป็นสำคัญได้แก่การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี นวนิยาย เรื่องสั้น บทกวี

3. อ่านเพื่อหาคำตอบ เป็นการอ่านเพื่อการค้นหาซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริง หรือเหตุผล มาประมวลเป็นคำตอบให้หายสงสัยหรือกังวลใจ การอ่านลักษณะนี้ผู้อ่านต้องอ่านและทำความเข้าใจ เรื่องที่อ่าน รวมทั้งต้องมีวิจารณญาณในการคิดสรุปเพื่อหาคำตอบนั้นๆ ด้วยว่าสิ่งที่อ่านนั้นเป็นความรู้ ข้อเท็จจริง หรือมีเหตุผลที่ทำให้เชื่อถือได้เพียงใด

4. อ่านเพื่อวิเคราะห์หรือวิจารณ์ ผู้อ่านต้องอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน พยายามจับ ประเด็นสำหรับวิเคราะห์ วิจารณ์ให้เด่นชัด บางครั้งการอ่านลักษณะนี้ จำเป็นต้องมีการอ่านแบบ ลักษณะจับผิดหรือหาประเด็นโต้แย้งหรือคล้อยตามรวมอยู่ด้วย วิธีการอ่านก็เช่นเดียวกันกับการอ่าน เพื่อความรู้ คือต้องอ่านละเอียด มีความเข้าใจเรื่องที่อ่านประกอบกับมีความรู้ด้านการวิเคราะห์ วิจารณ์มีความเที่ยงธรรมในการติชม เพื่อให้การวิเคราะห์นั้นมีเหตุผลน่าเชื่อถือ

5. อ่านเพื่อฝึกทักษะ ในการออกเสียงเป็นการฝึกตนเองให้อ่านออกเสียงให้ชัดถ้อย ชัดคำ มีจังหวะลีลา การอ่านที่เป็นธรรมชาติ และรู้จักแบ่งวรรคตอนในการอ่านได้ถูกต้องเหมาะสม ผู้อ่านจำเป็นต้องรู้ลักษณะ

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549 : 10) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง (จังหวะเสียงสูง ต่ำ การเน้นคำ) ได้อย่างถูกต้อง
2. ให้นักเรียนสามารถอ่านในใจได้อย่างรวดเร็วและสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่ อ่านได้
3. เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งนำไปสู่การเรียนระดับที่สูงขึ้น
4. เพื่อให้ให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านอันจะนำไปสู่การมีเจตคติที่ดี ต่อภาษาอังกฤษ ทุกทักษะ

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายในการสอนอ่านรวมทั้งการสอนอ่านภาษาอังกฤษ คือ เพื่อให้ ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงที่ถูกต้อง เข้าใจความหมายเรื่องราวที่อ่าน สามารถตีความ สรุปความ จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ไปเป็น พื้นฐานในการศึกษาหาความรู้ที่สูงขึ้นได้

5. ลำดับขั้นพัฒนาการอ่าน

พัฒนาการทางร่างกายมีผลต่อพัฒนาการทางการอ่านของนักเรียน เพราะการอ่าน เกี่ยวข้องกับความพร้อมทางสมองที่จะแปลความสัญลักษณ์ต่าง ๆ นอกจากนั้นการอ่านยังเกี่ยวข้องกับอวัยวะหลายอย่างเช่น ตา หู ปากด้วยเหตุนี้ลำดับขั้นพัฒนาในการอ่านจึงต้องเป็นไปตามลำดับขั้น ของพัฒนาการทางร่างกาย ครูจึงควรศึกษาให้เข้าใจถึงขั้นการเจริญเติบโตของนักเรียนแต่ละวัย ทั้งนี้

เพราะแต่ละขั้นของการพัฒนานั้น ความสนใจ ทักษะและเจตคติของนักเรียนจะเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นครูจึงควรศึกษาลำดับขั้นใน การพัฒนาความคิดและลำดับขั้นการพัฒนาการอ่านควบคู่กันไป

ฌอง เปียเจต์ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2542 : 10 ; อ้างอิงจาก Jean Piaget. 1970 : 89-91) ได้สรุปขั้นพัฒนาความคิดของเด็กในวัยต่าง ๆ และลำดับขั้นการพัฒนาการอ่านมี ดังนี้

1. ขั้นที่ 1 Sensory Motor Period การพัฒนาระยะ 0-2 ปี สนใจสิ่งรอบตัว และสนใจตัวเอง

2. ขั้นที่ 2 Preparation Thought Period ในขั้นนี้จะแบ่งพัฒนาการออกเป็น 2 ขั้น คือ ขั้นแรกอายุ 2-3 ปี เป็นระยะที่จัดเตรียมความคิดเด็กจะยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางไม่ยอมรับฟังความคิดของคนอื่น ขั้นที่ 2 อายุ 4-7 ปี เด็กจะจัดกลุ่มและแยกแยะได้

3. ขั้นที่ 3 Period of Concrete Operation การพัฒนาในระยะนี้เริ่มตั้งแต่ 7-11 ปี เด็กสามารถสร้างแนวคิดให้มีความสัมพันธ์กับรูปธรรมได้ รู้จักใช้ความคิดเพื่อหาเหตุผล

4. ขั้นที่ 4 Period of formal Operation การพัฒนาระยะนี้เริ่มตั้งแต่อายุ 11-15 ปี สามารถเข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคม สร้างแนวคิดให้สัมพันธ์กับนามธรรมใช้เหตุผลช่วยในการตัดสินใจปัญหา รู้จักการแปลความ ตีความ หรือพิสูจน์หาความจริง

ลำดับขั้น การพัฒนาการอ่านจะเป็นไปตามลำดับขั้นพัฒนาการทางร่างกายซึ่งแต่ละขั้นเด็กจะสนใจแตกต่างกันไปตามช่วงอายุ ผลของการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อครูในการนำไปจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและพัฒนาการทางร่างกายของเด็ก ลำดับขั้น การพัฒนาการอ่านแบ่งได้เป็น 6 ขั้นดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน ขั้นนี้เริ่มจากวัยทารก จนกระทั่งถึงวัยก่อนเข้าโรงเรียน อนุบาล เป็นการเตรียมตัวที่จะพัฒนาในขั้นต่อไป การเตรียมเด็กควรเน้นกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาเด็กให้มีระเบียบ กฎเกณฑ์ การอ่านจึงเป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความเจริญเติบโตให้เด็ก สร้างประสบการณ์ภาษาโดยการแนะนำให้รู้จักคำใหม่ การให้ดูภาพ เด็กจะเลียนเสียงรอบตัว จึงต้องจัดสภาพแวดล้อมที่ดีให้

2. ขั้นเริ่มต้นอ่าน เริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เด็กจะคุ้นเคยกับคำง่าย ๆ โดยปกติการสอนอ่านอย่างเป็นทางการจะทำในขั้นนี้ ครูอาจให้เด็กเล่าเรื่องจากสิ่งที่ได้ฟังหรืออ่านหนังสือที่มีภาพประกอบ กิจกรรมการอ่านควรเริ่มพร้อมกับการเขียน

3. ขั้นเริ่มต้นอ่านอย่างอิสระ เริ่มตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครู ต้องพิจารณาว่า เด็กมีความพร้อมที่จะอ่านอย่างอิสระได้ด้วยตนเองแล้วหรือยัง ครูควรแนะนำให้เด็กเรียนรู้จักคำยากในเรื่องจนเข้าใจก่อนจึงจะอ่านเรื่อง เรื่องที่อ่านควรมีความสั้น ยาว

เหมาะสมกับวัย เช่นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรมีความยาว 100 คำ และในชั้นต่อไปอาจเพิ่มขึ้นเป็น 200 และ 300 ตามลำดับ

4. ขั้นถ่ายโยงความรู้ เริ่มตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 – ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เด็กต้องการคำแนะนำในการเลือกหนังสือ ให้เหมาะสมกับวัย และความสนใจ กระบวนการอ่านเป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ต่อจากนั้นจึงศึกษาความหมายของคำในภายหลัง ในขั้นนี้เด็กจะนำคำที่รู้จักไปใช้กับการเรียนวิชาอื่น และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

5. ขั้นวุฒิภาวะระดับกลาง เริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เด็กจะมีทักษะในการอ่านมากขึ้น ครูควรเริ่มสอนการอ่านวิจารณ์ญาณ เด็กจะอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ทักษะการอ่านที่ควรสอนในระดับนี้คือ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง

6. ขั้นวุฒิภาวะระดับสูง เริ่มตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป เด็กจะมีรสนิยมในการอ่านเลือกหนังสืออ่านที่แตกต่างกัน นอกจากนั้นจะมีความสนใจ มีเจตคติ เข้ามาเกี่ยวข้องในการอ่านด้วย การอ่านระดับนี้ เป็นการอ่านระดับสูง ผู้อ่านต้องมีเทคนิค มีวิธีการอ่าน

ลำดับขั้นในการพัฒนาการอ่านทั้ง 6 ขั้น นี้จะพัฒนาต่อเนื่องกัน และสอดคล้องกับลำดับขั้นพัฒนาการทางร่างกายหากพัฒนาการทางร่างกายของเด็กไม่เป็นไปตามปกติก็จะส่งผลต่อพัฒนาการในการอ่านที่ผิดปกติไปด้วย

นอกจากนี้ มาร์ธา โคมส์ (Martha Combs.1996 : 150) ยังกล่าวถึงขั้นตอนการอ่านไว้ โดยสรุปดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Before reading)

1.1 ครูต้องชี้แจงจุดประสงค์การอ่านให้ชัดเจน เลือกวิธีการยุทธศาสตร์ที่จะทำ
ให้บรรลุเป้าหมายการอ่าน และจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงความรู้เดิมออกมา

1.2 นักเรียนต้องฝึกคาดการณ์ว่า จะเกิดอะไรขึ้นโดยใช้ข้อมูลที่หลากหลายและ
ผนวกการคาดการณ์นั้นเข้ากับความรู้เดิม

2. ระหว่างการอ่าน (During Reading)

2.1 ครูอ่านออกเสียงอย่างมีชีวิตชีวา หยุดอ่านในจังหวะที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจความหมาย เสริมแรงให้นักเรียนได้ตอบสนองต่อการอ่าน

2.2 นักเรียน ฟัง อ่าน คิด ใช้ความรู้เดิมผนวกเข้ากับความเข้าใจในเนื้อหาเพื่อ
ทำความเข้าใจคำศัพท์ ความหมายเนื้อเรื่อง ซึ่งจะทำให้บรรลุจุดประสงค์การอ่านในครั้งนั้น ทำให้
ครูได้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียน

3. ขั้นหลังการอ่าน (After Reading)

3.1 เล่าเรื่องซ้ำ ใช้คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนพูดตอบ แสดงความคิดเห็น

3.2 นักเรียนอภิปรายความหมายคำศัพท์ สามารถเล่าเรื่องย้อนกลับโดย เน้นที่จุดสำคัญของเรื่อง

6. ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน

ทฤษฎี เกี่ยวกับการสอนอ่าน มี 2 ทฤษฎีดังต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2537 : 128)

1. ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับประสบการณ์เดิม

นักการศึกษาที่สนับสนุนทฤษฎีนี้ เน้นความสำคัญของประสบการณ์ภาษา ที่จะ มีอิทธิพลต่อการอ่าน ประสบการณ์ทางภาษาของผู้อ่าน จะได้มาจากการฟังการสนทนาและการ อ่านสารประเภทต่าง ๆ นักการศึกษากลุ่มนี้คือ โทมัส ทราบาสโซ (Thomas Trabasso) ดับเบิลยู จี ไซส และ เฮช เฮช คลาร์ค (W.G.Chase and H.H.Clark) และเดวิด อี รุมลฮาร์ท (David Rumellhart) พวกเขา กล่าวว่า ข้อมูลที่ได้รับการเปรียบเทียบจากประสบการณ์เดิม ถือเป็นคำตอบที่มีความสำคัญ (เน้นสารที่อ่าน)

2. ทฤษฎีวิเคราะห์ข้อความของสาร

หมายถึง เมื่อผู้อ่าน อ่านสารแล้วจะต้องวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษา เพื่อหาคำที่ ทำหน้าที่ต่าง ๆ กัน เช่น ประธาน กริยา กรรม และส่วนขยายของประโยค นักการศึกษากลุ่มนี้คือ อาร์เอ็ม ดาเวส (R.M. Dawess) และ ซี เอช เฟรเดอริเคน (C.H. Frederiken) (เน้นองค์ประกอบย่อยของสารที่อ่าน)

ในปัจจุบันนักการศึกษาเชื่อว่า สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูง ขึ้นอยู่ที่ การจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางภาษา และใช้ประสบการณ์ ทางภาษาพัฒนาการอ่านของตนให้มากขึ้น วี คอลลีเออร์ (V. Collier, 1989) ได้สรุปไว้ว่าปัจจุบัน ปรัชญาการสอนอ่านได้ใช้ "ภาษานำภาษา" ภาษาคำแรกหมายถึงประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียน ที่ได้รับการสะสมมา ส่วนภาษาคำหลังหมายถึงความสามารถทางภาษาที่เพิ่มขึ้นภายหลังได้รับการ พัฒนา โดยใช้ภาษาตัวแรกเป็นสื่อ ปรัชญาและแนวคิดของการสอนอ่านในช่วงระยะเวลา ก่อนถึงสมัยปัจจุบัน มุ่งสอนเฉพาะทักษะการอ่าน แต่ในปัจจุบันยึดแนวการสอนอ่านสัมพันธ์ ทักษะ การฟัง และการพูด อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนด้วย บทอ่านที่นำมา สอนต้องเป็นเอกสารจริง (Authentic Material) เป็นธรรมชาติไม่ตั้งใจเขียนเฉพาะศัพท์ หรือ โครงสร้างที่ต้องการสอนเพียงอย่างเดียว การสอนอ่านไม่ควรแยกสอนจากทักษะอื่นควรรวม กันไปกับ ทักษะการฟัง พูด และเขียน เนื่องจากทักษะทั้ง 4 นี้ต้องใช้สัมพันธ์กันกับชีวิตจริง

บัณฑิต ชัตรวิโรจน์ (2549 : 23) กล่าวถึง แนวคิดทฤษฎี ที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษว่ามีมากมาย ดังนั้นผู้สอนจะต้องปรับ และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ วย และความสนใจของแต่ละบุคคล โดยต้องมีการศึกษาวิธีการสอนที่หลากหลายแล้วประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ในตัวครูผู้สอนแต่ละท่าน ซึ่งแนวคิด ทฤษฎี และหลักการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ มีหลายรูปแบบ สรุปได้ดังนี้

1. การสอนโครงสร้างและคำศัพท์ (The Structural Reading Approach) ต้องสอนด้วยปากเปล่าก่อน แนวคิดนี้ถือว่าการอ่านภาษาอังกฤษ ในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ถ้าครูไม่สอนการออกเสียงให้ถูกต้องก่อนเท่ากับครูได้สร้างอุปสรรคให้แก่งานการสอนอ่านหลักการคือให้ความสำคัญกับรูปแบบโครงสร้างประโยคและความหมายคำศัพท์

2. การสอนภาษาอังกฤษแบบตรง (The Direct Method English Course Approach) เป็นการสอนอ่านที่ยึดหลักการทำซ้ำในเรื่องต่างๆ ประปนกันอยู่ตลอดเวลา หลักการคือ เลิกใช้แบบแปลให้ใช้การเข้าใจและการใช้ภาษาแทน และให้มีการฝึกซ้ำ ๆ

3. การสอนภาษาอังกฤษแบบบริการ (The English Language Service Approach) ใช้วิธีการฝึกอ่านเนื้อหาเพื่อความเข้าใจ แล้วนำสาระหลักภาษาที่ใช้ในเรื่องที่อ่านนั้นมาอธิบายอย่าง ละเล็กอย่างละน้อยซึ่งวัตถุประสงค์หลักในการใช้ทฤษฎีนี้ไม่ใช่เพื่อการสอนหลักภาษาจริง ๆ แต่เพื่อป้องกันการลืมนั่น ดังนั้นตำราที่ยึดแนวการสอนแบบนี้ จึงมักจัดให้แต่ละเรื่องที่อ่านแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือตอนแรก เป็นแบบทดสอบในเรื่องที่อ่าน (Comprehension Test) ส่วนตอนหลังเป็นแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฝนเกี่ยวกับคำและโครงสร้างของประโยคจาก ในเรื่องที่อ่าน (For Study)

4. กระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom Up Process) แนวคิดนี้เริ่มมีขึ้นในปี ค.ศ. 1970 นักการศึกษาที่เสนอแนวคิดนี้มีความเชื่อว่าการอ่านเป็นกระบวนการวิเคราะห์จากบทอ่านสู่สมอง โดยที่ผู้อ่านจะเดาความหมายจากการวิเคราะห์ตัวอักษรหรือข้อมูลที่ปรากฏในการอ่านต้องอาศัย ความรู้เรื่องคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และความสัมพันธ์กันระหว่างประโยค

5. กระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง (Top Down Process) แนวคิดนี้เริ่มมีขึ้นใกล้เคียงกับกระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน คือในราวปี ค.ศ. 1970 นักการศึกษาที่เสนอแนวคิดนี้เชื่อว่า การอ่านเป็นการวิเคราะห์จากสมองสู่บทอ่าน โดยที่ผู้อ่านจะได้ความหมายจากการรับรู้คำ ประโยคและข้อความ และพยายามทำความเข้าใจบทอ่านโดยการวิเคราะห์จากความรู้และประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน ตลอดจนความรู้ที่ทว้ๆไปที่สะสมไว้เป็นตัวชี้แนะให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

6. กระบวนการอ่าน แบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process) แนวคิดนี้เริ่มมีขึ้นในปี ค.ศ.1970 นักการศึกษาได้แนวคิดมาจากกระบวนการอ่านทั้งแบบล่างสู่บน

และบนสู่ล่าง เพราะผู้อ่านสามารถใช้พื้นความรู้มาคาดคะเนเรื่องที่อ่าน เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น โดยที่ไม่ได้ละเลยความสำคัญของภาษาและตัวบทอ่านแต่อย่างใด

สรุปได้ว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษสามารถยึดแนวทฤษฎีต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลายเช่นเดียวกับการสอนภาษาอื่น ๆ ทั้งนี้ครูผู้สอนจะเลือกใช้แนวการสอนอ่านแบบใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน เช่นความถนัดในการจัดกิจกรรมของครู ความสามารถของผู้เรียน ความพร้อมด้านสื่อ วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น

7. จิตวิทยาการอ่าน

ในการสอนการอ่าน ครูที่ดีจะต้องศึกษาจิตวิทยาเพื่อให้สามารถสอนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน เลือกกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัย พื้นฐานความรู้ และความแตกต่างของบุคคล นักการศึกษาและผู้รู้หลายท่านได้พูดถึงจิตวิทยาและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

อัลเบล (จวีลักษ์ณ์ บุญยะกาญจน์. 2547 : 27 ; อ้างอิงจาก Ausbel. n.d.)

ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านที่จะมีประสิทธิภาพและได้รับผลดีนั้นจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. ความพร้อมในการอ่าน เขาเน้นว่า ความพร้อมคือความสามารถที่มีอยู่ในตัวที่จะรับเอาสิ่งนั้นๆ ความสามารถที่ว่าเป็นผลมาจากวุฒิภาวะ และประสบการณ์
2. ความต้องการของการที่จะอ่าน ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับสิ่งเร้า เพราะสิ่งเร้า นั้นจะทำให้มีส่วนช่วยให้อยากอ่านหรือไม่

สเตรงค์ (จวีลักษ์ณ์ บุญยะกาญจน์. 2547 : 37-38 ; อ้างอิงจาก Strang.1967)

กล่าวว่า กระบวนการอ่านเกิดจาก สิ่งเร้า (Stimulus) คือหนังสือและการตอบสนอง (Response) ต่อสิ่งเร้าคือการอ่าน ซึ่งผลที่ได้รับจากการกระทำนี้ จะออกมาในรูปแบบได้อ่าน และแปลความหมายทางสมอง ซึ่งจะแบ่งขั้นตอนของผลที่ได้รับจากการทำ (Output) ดังนี้

1. การมองเห็น คือการมองเห็นสิ่งที่ตนอ่าน
2. การรับรู้ เกิดจากการแปลอาการสัมผัสออกมาเป็นความหมายแต่ละคนอาจจะมีการรับรู้ต่างกัน แม้ว่าจะมีการสัมผัสเหมือนกัน
3. ความคิดรวบยอด เมื่อรับรู้แล้วก็ส่งไปเก็บไว้ที่สมองซึ่งเปรียบเสมือนคลังที่เก็บรับรู้ (Concept) ไว้ เรียกว่าเป็นความคิดรวบยอด
4. สร้างสัมพันธ์ระดับสูง คือการจำข้อมูลที่ได้จากการอ่าน แล้วนำความรู้ที่เก็บไว้นั้นมาใช้ประโยชน์ ซึ่งผู้ที่ใช้ความรู้ในระดับนี้ได้ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการจำความหมายของการอ่าน สามารถสรุปความคิดรวบยอดได้ รู้จักตัดสินใจยอมรับตลอดจนสามารถใช้แนวความคิดรวบยอดที่มีอยู่นั้นให้เป็นประโยชน์ในการอ่านและในการคิดที่จะใช้ในโอกาสต่อไป

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549 :2) กล่าวว่า จิตวิทยาการอ่านมีหลักสำคัญ 3 ประการ

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยวางเงื่อนไขในการเรียนการสอนมีความมั่นคงถาวรในการเรียนการสอน การฝึกอ่านแต่อย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียน อ่านหรือจำคำได้ต้องอาศัยการเสริมแรงด้วย

2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยพลันของเด็กแต่เกิดหลังจากที่เด็กได้ลองผิดลองถูกมาหลายครั้งแล้ว เช่น เด็กเห็นคำว่า “ กิน ” มาก่อนแล้วพบคำว่า “ บิน ” เด็กจะอ่านว่า “ กิน ” แต่เมื่อได้รับการสอนหรือได้ลองสะกดดู เด็กจะอ่านว่า “ บิน ” ได้ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการของ เพียเจต์ (Piaget) กล่าวว่าความรู้ คือประสบการณ์ที่ได้รับการสะสม (Cumulative) มาแล้วในอดีต กล่าวคือ เมื่อเด็ก มีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้วจะเก็บผลลัพธ์นั้นไว้ในตัว และเมื่อเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีกเด็กจะผสมผสาน (Assimilation) ความรู้ใหม่กับความรู้เก่า เข้าด้วยกันกับประสบการณ์เดิม แล้วทำให้เกิดความคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการทำปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป

รอย ม็อกซ์เลย์ (Roy Moxley.1982 : 4) กล่าวว่าเด็กจะอ่านเมื่อมีความพร้อมและสถานการณ์เหมาะสม นอกจากนี้ มาร์ธา โคมส์ (Martha Combs.1996 : 27) ยังกล่าวว่าการอ่านเรื่องที่ชื่นชอบ เช่น นวนิยาย หรือเป็นเรื่องที่ไม่เครียดมากนัก นักเรียนจะสามารถพัฒนาจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ได้

สรุปแล้วจิตวิทยาในการอ่านที่ครูควรคำนึงถึง และจะต้องจัดให้มีขึ้นในบรรยากาศของการอ่านคือ การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกต้องการอ่าน อยากเรียนรู้ นั่นคือครูต้องจัดหาสิ่งเร้าที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ซึ่งสิ่งเร้าที่กล่าวถึงอาจหมายถึงสื่อการอ่าน บรรยากาศวิธีการสอนของครูเป็นต้น นอกจากนี้ครูต้องมีการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่านทั้งในแง่ความรู้เดิม และความพร้อมด้านจิตใจด้วย

8. การอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจ นั้น เป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ซับซ้อน ประกอบไปด้วยความสามารถในหลายๆด้าน เริ่มตั้งแต่ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำไปจนถึงความสามารถในการเข้าใจความหมายของหน่วยทางภาษาที่ซับซ้อนขึ้น เช่นการเข้าใจความหมายของประโยค และการเข้าใจความหมายของอนุเขต ตลอดจนองค์ประกอบทางด้านการคิดอย่างมีเหตุผล ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

รูบิน (อารีย์ สังฆานาคินทร์. 2542 : 9 ; อ้างอิงจาก Rubin.1991 : 325) กล่าวว่า การที่จะทราบว่าผู้อ่านเข้าใจเรื่องี่อ่านหรือไม่นั้นพิจารณาได้จากพฤติกรรมที่ผู้อ่านออกมา เช่น บอกใจความสำคัญของเรื่องี่อ่านได้ จัดกลุ่มสิ่งต่างๆที่อยู่ในประเภทเดียวกันได้

ชวาล แพรัตกุล (2520 : 134) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ ความสามารถในการผสม แล้วขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิม อย่างสมเหตุสมผล ความเข้าใจเป็นสมรรถภาพขั้นต้นของปัญญา เป็นความพยายามของสมอง ที่จะคัดแปลง ปรับปรุงความรู้ให้มีลักษณะใหม่ เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์ที่แปลกออกไป แต่ยังมีบางอย่างทีคล้ายคลึงกับของเดิมอยู่บ้าง ซึ่งผู้ที่ทำเช่นนั้นได้จะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความหมายที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อยๆ เหล่านี้
3. สามารถอธิบายชี้แจงสิ่งเหล่านั้นให้ผู้อื่นทราบได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. สามารถตอบและอธิบายสิ่งอื่นที่มีสภาพเดียวกันกับที่เคยรู้มาแล้ว

นิลวรรณ สิทธิอาษา (2539 : 17) ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า คือความสามารถที่จะเข้าใจในลายลักษณ์อักษร หรือข้อความที่อ่านอย่างครบถ้วน คืออ่าน แล้วรู้เรื่องนั่นเอง ในการอ่านถือว่าความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญอันดับหนึ่ง ผู้อ่านจะได้เข้าใจเพียงใด นั้นย่อมแล้วแต่ประสบการณ์และการศึกษา ผู้อ่านเมื่อได้เห็นได้อ่าน ได้ฟังมาก ย่อมจะเข้าใจโลกดีขึ้น และมีผลให้อ่านหนังสือได้รวดเร็วและลึกซึ้งขึ้นด้วย

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2539 : 73) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์ จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2540 : 74) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ของความเข้าใจในการอ่านได้แก่ ผู้อ่านสามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านได้ สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ และสามารถถ่ายทอดหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม

อารีย์ สังฆานาคินทร์ (2542 : 8) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการสร้างความหมาย จากตัวหนังสือ ถ้าหากผู้เรียนสามารถรับรู้ความหมายที่ผู้เขียนถ่ายทอดเอาไว้ในบทอ่านได้ ผู้เรียนก็จะเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ในทางตรงกันข้าม หากผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนถ่ายทอดเอาไว้ในบทอ่านได้ การอ่านนั้นก็จะไม่ประสบความสำเร็จ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของผู้เรียนจึงขึ้นอยู่กับความเข้าใจในการอ่าน

อภิวัฒน์ บัณฑิตศักดิ์ (2543 : 14) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถในการจับใจความสำคัญ การแปลความ การตีความ ขยายความและการสรุปความ โดยอาศัย

ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นฐาน เกิดเป็นความเข้าใจขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุภรณ์ หนูกิ่ง (2544 : 12) ที่กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถในการจับใจความสำคัญ การแปลความตีความ ขยายความและสรุปความ

มาร์ธา โคมส์ (Martha Combs.1996 : 19) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านคือ การที่ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงความคิดและสามารถตอบสนองต่อเป้าหมายในการเขียนของผู้เขียนได้ถูกต้อง

สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ อ่านแล้วสามารถบอกความหมายที่ตรงตามตัวอักษร และบอกความหมายหรือใจความสำคัญในเชิงลึกที่แฝงอยู่ในข้อความได้ถูกต้องครบถ้วน แล้วสามารถนำความเข้าใจนั้นไปชี้แจงหรือขยายความต่อตามความเข้าใจของตนเองได้อย่างถูกต้องชัดเจน

9. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ระดับความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ง่ายซึ่งผู้อ่านไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดเห็น เพียงแต่เข้าใจตรงตามตัวอักษรที่อ่านเท่านั้น ไปจนถึงระดับที่ยาก ผู้อ่านต้องใช้ความคิด เพื่อวิเคราะห์ตัดสิน และประเมินค่าสิ่งที่อ่านอีกด้วย มีผู้ที่ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านตามรายละเอียดดังนี้คือ

ดัลล์แมน และคณะ (นิลวรรณ สิทธิอาษา. 2539 : 20 ; อ้างอิงจาก Dallman and others.1974) ได้อธิบายถึงระดับความเข้าใจในการอ่านว่าควรมีระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง หมายถึง การอ่านทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนเขียนออกมาโดยตรง ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการทำความเข้าใจกับความคิดที่ผู้เขียนแสดงออกอย่างชัดเจน ดังนั้นจะต้องอาศัยความสามารถในการแปลช่วยอีกทางหนึ่งด้วย นั่นคือถ้าผู้อ่านตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านด้วยการระลึกถึงสิ่งที่ผู้เขียน เขียนไว้ แสดงว่าผู้อ่านได้ใช้ความสามารถขั้นความจำ และถ้าผู้อ่าน อ่านแล้วทำความเข้าใจ โดยแสดงออกมาไม่ว่าจะเขียนหรือพูดก็ตาม แสดงว่าผู้อ่านได้ใช้ความสามารถในการแปลแล้ว

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ หมายถึง การอ่านทำความเข้าใจโดย อาศัยการตีความสรุปความ และแปลความจากเรื่อง นั่นคือผู้อ่านต้องเสาะแสวงหาความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ในข้อความที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนออกมาตรง ๆ หรือในบางครั้งผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการอ่าน เรียกว่า “ การอ่านระหว่างบรรทัดหรือเหนือบรรทัด “ เพื่อให้ได้ความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อในข้อความนั้น ๆ

3. ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า หรือวิจารณ์ หมายถึง การอ่านทำความเข้าใจโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์มาช่วยประเมินค่า ช่วยพิจารณา ตัดสินวินิจฉัยเรื่องราว

อ่านได้อีกต่อหนึ่ง นั่นคือการทำประเมินค่าสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องรู้จัก พิจารณาตัดสินสิ่งที่ได้อ่าน โดยไม่จำเป็นต้องยอมรับความคิดเห็นของผู้เขียนเสมอไป จะต้องพิสูจน์ตีความ และประเมินความคิด นั้น โดยใช้ประสบการณ์เดิม หรือเสาะแสวงหาข้อมูลมาสนับสนุนก็ได้

4. ระดับความซาบซึ้ง ในระดับนี้ผู้อ่านจะต้องมีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่องและภาษา ของผู้เขียน ตลอดจนการสร้างภาพพจน์ และการแสดงออกทางอารมณ์จากเรื่องราวที่อ่าน เบอร์ไมลาเตอร์ (จรัล ลิ้มหัน. 2540 :15 ; อ้างอิงจาก Burmeister.1974 : 147-148) ได้แบ่งระดับความเข้าใจโดยอาศัยพื้นฐานจาก นอริส เซ็นเดอร์ ซึ่งดัดแปลงมาจาก บรูมส์ แทกโซโนมี (Bloom ' s Taxonomy) ออกเป็น 7 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) คือการจำในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริง วัน เดือน ปี คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือคำสั่งที่ให้ไว้

2. ระดับแปลความหมาย (Translation) คือการนำข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านไปแปลเป็นรูปแบบอื่น เช่นการแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญไปเขียนเป็นแผนภูมิ แผนที่ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือการเข้าใจหรือมองเห็น ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้ โดยตรง เช่นการเข้าใจสาเหตุ ของเรื่องที่อ่าน ก็สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้าว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นอีกต่อไป อีกทั้งสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้โดยที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนและสามารถเข้าถึงจิตใจและความรู้สึกของตัวละครในเรื่อง

4. ระดับการประยุกต์ (Application) การเข้าใจหลักการและสามารถนำหลักการนั้นไปประยุกต์ใช้ หรือปฏิบัติจริงในชีวิตจนประสบความสำเร็จได้

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือความสามารถในการอ่านและแยกแยะส่วนประกอบย่อยที่ประกอบเข้ากันเป็นส่วนใหญ่ได้เช่น การโฆษณาชวนเชื่อ สามารถวิเคราะห์ได้ว่าผู้เขียนคือใคร ทำงานอะไร และมีจุดมุ่งหมายอย่างไร หรือสามารถวิเคราะห์บทบาทประพันธ์ต่าง ๆ ได้

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) คือการสามารถนำความคิดเห็นที่ได้จากต่าง ๆ ในสิ่งที่อ่านมารวบรวม เรียบเรียงเข้าด้วยกันใหม่ได้

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) คือความสามารถในการวางเกณฑ์ตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นหลักฐาน

นักภาษาศาสตร์ และนักการศึกษาหลายท่าน ยังได้จำแนกความเข้าใจในการอ่านออกเป็นระดับต่าง ๆ ขอยกมากล่าวเพียงบางท่านดังนี้

ชวาล แพรัตกุล (2520 : 174) ได้ให้ความเห็นว่า ระดับความเข้าใจการอ่านสามารถแสดงออกมาด้วยพฤติกรรม 3 ประการ คือ

1. การแปลความ คือการแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ โดยแปลลักษณะ และนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้อง และใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้นโดยเฉพาะ
2. การตีความ คือการจับความสำคัญระหว่างชั้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวอีกนัยหนึ่งได้
3. การขยายความ คือขยายตามนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

ฉันทนา ทองใหญ่ (เรวดี ชโลทรสุทธิ. 2542 : 13 ; อ้างอิงจาก ฉันทนา ทองใหญ่. 2539 : 40) ได้แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 4 ระดับ ดังนี้คือ

1. การอ่านขั้นพื้นฐาน (Literal reading) เป็นการอ่านเนื้อเรื่องง่าย ๆ และเป็น การอ่านเพื่ออ่านจับใจความที่ปรากฏอย่างชัดเจนในเนื้อเรื่อง
2. การตีความ (Interpretation) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถคาดเดาเหตุการณ์ที่เป็นใจความของเรื่องได้ แม้ว่าในเรื่องนี้จะไม่ได้เล่าไว้อย่างชัดเจนโดยอาศัยการตีความจากเหตุผลในเรื่องที่อ่าน
3. การอ่านขั้นวิจารณ์ (Critical Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านประเมินจากการอ่านได้ว่าตัวละคร มีลักษณะอย่างไร เนื้อหามีข้อเตือนใจอะไร
4. การอ่านขั้นสร้างสรรค์ (Creative Reading) เป็นการอ่านที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดใหม่ ๆ สามารถสร้างจินตนาการได้กว้างไกล สามารถแสดงความคิดเห็น และแนะแนวทางแก้ปัญหาจากเรื่องทีอ่านนอกเหนือไปจากที่มีเล่าอยู่แล้วในเนื้อเรื่อง

อารีย์ วชิรวารการ (2542 : 36) กล่าวว่าความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการแสดงออกถึงความสามารถในการสื่อสารข้อความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยใช้ถ้อยคำภาษาอย่างใหม่ และได้ใจความที่ถูกต้อง จำแนกการแสดงออกถึงความเข้าใจได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. การแปลความ เป็นความสามารถในการแปลความหมายของเรื่องราว หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏโดยใช้ถ้อยคำภาษาของตนได้อย่างถูกต้อง เช่นแปลความหมายของคำว่า “รักดีห้ามจ้ว รักชั่วห้ามเส้า” ได้อย่างถูกต้อง การแปลความแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะคือ
  - 1.1 แปลความหมายจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง เช่น แปลคำศัพท์ แปลข้อความยาว ๆ ให้กลายเป็นคำหรือข้อความสั้น ๆ หรือแปลศัพท์เทคนิคให้เป็นคำสามัญ
  - 1.2 การแปลสัญลักษณ์ ได้แก่การแปลความหมายจากรูปภาพ ตาราง เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ต่าง ๆ

1.3 การถอดความ เป็นการถามให้แปลความหมาย ของคติพจน์ คำคม คำพังเพย สุภาษิต บทกวี ให้เป็นภาษาสามัญ หรือแปลภาษาสามัญให้เป็นบทกวี

2. การตีความ เป็นความสามารถที่จะค้นหา เปรียบเทียบทั้งความสำคัญ และความสัมพันธ์ของส่วนย่อยภายใน เป็นเรื่องหรือเป็นความสามารถในการจับความหมายสำคัญของเรื่องนั้นได้หรือไม่ เช่น

2.1 ให้ค้นหาความมุ่งหมายหรือคตินิยมของผู้แต่ง

2.2 ให้ค้นหาว่าข้อความนั้นพาดพิง สัมพันธ์กันอย่างไร

2.3 ให้ตีความหมายจากกราฟ สถิติ

2.4 ให้ค้นหาความหมายที่ซ่อนอยู่

3. การขยายความ เป็นความสามารถในการขยายความคิดออกมาโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ เป็นความคิดด้านจินตนาการอย่างมีเหตุผล ข้อสอบที่สร้างจะถามถึงการพยากรณ์เหตุการณ์ต่อไปได้หรือไม่ การสร้างคำถามอาจทำได้ 3 ลักษณะคือ

3.1 ให้ข้อมูลเป็นระยะเวลา แล้วให้อนุมานเหตุการณ์ในช่วงเวลานั้น ๆ

3.2 ให้ข้อมูลเป็นเหตุการณ์ เร็วช้า และขยายไปสู่เรื่องอื่น ๆ

3.3 ให้ข้อมูลเป็นกลุ่มหรือขนาดแล้วขยายไปสู่ขนาดอื่นความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีหลายรูปแบบแล้วแต่ระดับ

จรัญ รัตนศิลา (อภิวัฒน์ บัณฑิตศักดิ์. 2543 :15 ; อ้างอิงจาก จรัญ รัตนศิลา. 2539 : 22) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านแบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา

2. ระดับตีความ และอ้างอิงรูป (Inferential Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน และสามารถให้ข้อมูลต่างๆ จากการอ่านมาช่วยพิจารณาตัดสินข้อความที่แสดงโดยอ้อม (Implicit Information)

3. ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิด ประสพการณ์ ของตนเอง รวมทั้งความเข้าใจในระดับที่ 1 และระดับที่ 2 มาช่วยในการตัดสิน และประเมินค่าข้อความที่อ่าน

สรุปได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถ 3 ระดับดังนี้

1. การแปลความหมาย คือการบอกความหมายเรื่องที่อ่านเป็นภาษาไทยได้ รู้ความหมายแปลข้อความยาว ๆ ให้เป็นข้อความสั้นๆ นำใจความสำคัญไปแปลเป็นรูปแบบอื่นเช่น เป็นแผนภูมิ เป็นตาราง เป็นกราฟ หรือแปลข้อมูลจากแผนภูมิ ตาราง กราฟเป็นการเขียนข้อความ

2. การตีความ คือการบอกความมุ่งหมายของเรื่อง บอกความหมายที่ซ่อนอยู่ หรือบอกจุดสำคัญของเรื่องได้ นำข้อมูลมาหาความสัมพันธ์ สรุปความคิดรวบยอด

3. การขยายความ คือเมื่ออ่านเรื่องแล้วสามารถต่อเรื่องราวตามความรู้สึกของตนเองได้ คาดคะเนว่าเรื่องจะจบลงทำนองใดได้ นำความรู้ที่ได้ผนวกเข้ากับประสบการณ์เดิม เกิดเป็น ความคิดใหม่ หรือนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

10. การทดสอบทักษะการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการคิด การจินตนาการ การหาเหตุผล การแก้ปัญหา และการประเมินทักษะการอ่านนั้น ใช้แบบทดสอบต่าง ๆ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ . 2545 : 74-75)

1. แบบเลือกตอบ
  2. แบบตอบคำถามแบบสั้น
  3. การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ เช่นการเติมคำหรือข้อมูล ในแผนภูมิ แผนผังตาราง เป็นต้น
  4. การจับบันทึกข้อความ
  5. การเติมคำที่เว้นว่าง โดยใช้ข้อมูลจากบทอ่าน
- ทักษะการอ่านมีระดับขั้นความสามารถดังต่อไปนี้คือ
1. ระดับกลไก สามารถบอกได้ว่า กลุ่มคำ หรือประโยคที่ให้มาเหมือนกัน หรือต่างกัน
  2. ระดับความรู้ได้แก่
    - 2.1 สามารถเลือกภาพที่มีความหมายตรงกับคำ ที่ขีดเส้นใต้ประโยคได้
    - 2.2 สามารถเลือกประโยคที่มีข้อความตรงกับข้อมูลที่แสดงไว้ในแผนที่ แผนภูมิ และกราฟได้
    - 2.3 สามารถเลือกคำที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ได้
  3. ระดับถ่ายโอน
    - 3.1 สามารถเลือกคำที่เหมาะสมเติมลงในช่องว่างของข้อความที่ให้มาได้
    - 3.2 สามารถเลือกคำ หรือวลีที่มีความหมายเหมือนคำที่ขีดเส้นใต้ในประโยคได้
    - 3.3 สามารถเลือกข้อความที่มีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับประโยคหรือวลี ที่ขีดเส้นใต้ได้
    - 3.4 สามารถเลือกคำหรือข้อความที่อ้างอิงโดยคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อความ กำหนดให้ได้

4. ระดับสื่อสาร

- 4.1 สามารถอ่านข้อความที่ไม่เคยเห็นมาก่อน แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่สามารถอ่านได้
- 4.2 สามารถอ่านข้อความแล้วเลือกคำหรือวลีที่เป็นหัวเรื่อง (topic) ได้
- 4.3 สามารถอ่านข้อความแล้วเลือกประโยคที่เป็นใจความสำคัญ (Main idea) ได้
- 4.4 สามารถอ่านข้อความแล้วเลือกประโยคที่เป็นใจความต่อเนื่องสัมพันธ์กับ

ข้อความนั้นได้

- 4.5 สามารถเลือกประโยคที่นำมาเติมในบทสนทนาได้ถูกต้อง

5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์

5.1 สามารถอ่านประโยค บทสนทนา หรือข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับอารมณ์หรือความคิดของตัวเองได้

5.2 สามารถอ่านประโยค บทสนทนา หรือข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์หรือบุคคลในเรื่องที่สามารถอ่านได้

5.3 สามารถอ่านข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับจุดประสงค์และความคิดเห็นของผู้เขียนได้

11. การทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

อุสาห์ภรณ์ สุชากรมณี (2548 : 65-71) กล่าวถึงแบบทดสอบแบบถูก-ผิด เมื่อนำมาใช้ทดสอบความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ว่าลักษณะข้อสอบแบบนี้ผู้ทำข้อสอบมีโอกาสทำถูก ทำผิด ร้อยละ 50 ข้อสอบแบบถูก-ผิด จะมีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือมากที่สุด วัดได้ทั้งความจำและความเข้าใจ เป็นข้อสอบอีกรูปแบบหนึ่งของแบบทดสอบประเภทเลือกตอบ (Alternative Response type) ถึงแม้ผู้สอบมีโอกาสตอบถูกถึงร้อยละ 50 ในแต่ละข้อแต่ความเชื่อมั่น (reliability) และความเที่ยงตรง (validity) นั้นมีเพียงพอที่จะวัดความรู้ ความสามารถของผู้เรียนได้ รูปแบบของข้อสอบถูก-ผิด มี 2 แบบ

1. แบบให้กาผิด- ถูกเท่านั้น
2. แบบให้แก้ข้อความที่ผิดให้ถูกต้อง

วิธีสร้างข้อสอบแบบถูก-ผิด โปก และ ไรอัน (อุสาห์ภรณ์ สุชากรมณี. 2548 : 65-71;

อ้างอิงจาก Pauk and Ryan.1981 : 1) ได้บอกวิธีการสร้างไว้ดังนี้

1. ควรเขียนข้อคำถามด้วยภาษาง่าย ๆ ชัดเจน ไม่คลุมเครือ
2. แต่ละข้อควรผิดทั้งข้อ ไม่ใช่ถูกและผิดในข้อเดียวกัน
3. ไม่สั้นเกินไป
4. ไม่ควรใช้รายละเอียดปลีกย่อยมาวัดถูก-ผิด

5. ควรพลิกแพลงคำถามบ้างไม่ตรงเกิน
6. ถ้าบอกจำนวนควรให้ตัวเลขแน่นอน
7. ไม่ใช่คำบางคำเป็นเครื่องชี้คำตอบ
8. ไม่ใช่ประโยคเชิงปฏิเสธข้อ
9. สำหรับข้อสอบแบบถูก-ผิดชนิดแก้ ควรขีดเส้นใต้ส่วนที่ต้องการให้แก้ด้วย
10. ควรกระจาย หรือสลับข้อถูก-ผิด
11. ควรจัดข้อสอบแบบถูก-ผิดอยู่ในตอนต้นๆ ของแบบทดสอบเพราะ ค่อนข้างง่าย

เทย์เลอร์ (สวรส วิวัชนะ. 2542 : 24 ; อ้างอิงจาก Taylor.1983 : 414-438) กล่าว

ว่า วิธีการโคลซ (Cloze Test) เป็นวิธีทดสอบการอ่าน ตามหลักทฤษฎีจิตวิทยา แบบเกสตัลท์ โคลซ คือการเติมเต็มสิ่งที่ขาดไปให้สมบูรณ์ได้ในมโนภาพ การที่เราเห็นข้อความที่ไม่สมบูรณ์แล้วสามารถเติมคำลงในข้อความนั้นสมบูรณ์ได้ทันทีโดยอัตโนมัติ วิธีนี้เป็นเครื่องมือที่แม่นยำในการวัดความสามารถในการเข้าใจในข้อความที่อ่านวิธีการโคลซ ได้นำมาใช้ในการวัดความเข้าใจในการอ่านกันอย่างแพร่หลาย โดยตัดคำต่าง ๆ ในข้อความภาษาอังกฤษ ได้แก่ คำกริยา คำนาม คำกริยาวิเศษ ซึ่งจัดว่าเป็นคำยาก และกริยานุเคราะห์ คำสันธาน คำสรรพนาม และคำกำกับนาม ซึ่งจัดว่าเป็นคำง่ายวิธีการสร้างข้อสอบโคลซ ทำได้โดยการสุ่มตัดคำ ในตอนต่าง ๆ ของข้อความออกซึ่งจะเป็นคำในลักษณะใด ก็มี โอกาสถูกตัดออกเท่ากัน วิธีการโคลซ ถือเป็นข้อสอบที่ใช้วัดประสิทธิภาพในการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี เหมือนอย่างการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เพราะเมื่อเราอ่านข้อความที่ตัดตอนมา เราต้องพยายามหาคำแนะนำจากบริบทเพื่อใช้ในการเติมข้อความที่ว่างอยู่ ให้ถูกต้องตามความหมายคำล่วงหน้า เหมือนกับขณะที่เราฟังผู้ที่กำลังพูดในบทสนทนา กล่าวคือเราต้องประมวลทักษะทางภาษาหลายอย่างเหมือนที่ใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 91-93) กล่าวถึงการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า ข้อสอบแบบเลือกตอบ เป็นข้อสอบแบบปรนัยอย่างหนึ่ง อาจจะมี ตัวเลือก 3 หรือ 4 ตัวเลือกก็ได้ เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่เสริมการพัฒนาการสอนทักษะอื่น ๆ คือ ฟัง – พูด และเขียน ฉะนั้นการประเมินผลอาจทำได้โดย ให้ผู้เรียนอ่านแล้วแสดงความเข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยแสดงออกมาโดยใช้ทักษะฟัง-พูด หรือเขียนได้

สรุปได้ว่าการทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจมีหลายลักษณะดังนี้

1. รูปแบบโคลซ (Cloze test) การเติมคำที่เหมาะสมลงในช่องว่างซึ่งผู้ที่จะสามารถเติมคำ ได้ถูกต้องจะต้องเป็นผู้ที่อ่านข้อความได้อย่างเข้าใจ
2. ข้อสอบแบบปรนัย เช่น แบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบเติมคำ และแบบถามตอบ
3. แบบปฏิบัติจริง อ่านแล้วปฏิบัติได้ถูกต้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบการทดสอบ แบบเลือกตอบ หรือแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพราะสามารถใช้วัดความเข้าใจในทั้ง 3 ระดับ ได้ดี

ทั้งนี้ในการให้น้ำหนักคะแนนในทักษะต่าง ๆ ที่ต้องการวัด ผู้ออกข้อสอบจะต้องคำนึงถึงเหตุผล หรือประเด็นพิจารณาต่าง ๆ ในการกำหนดจำนวนข้อ ตามที่ กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์ (2540 : 41-42) กล่าวไว้โดยสรุปดังนี้

1. นำหนักที่จะกำหนดให้ในแต่ละหัวข้อว่าจะออกข้อสอบมากน้อยเพียงไร คำนวณได้จากน้ำหนักของหัวเรื่อนั้น คำนวณได้จากจำนวนชั่วโมง หรือคาบที่ใช้สอนหัวข้อนั้นเทียบกับเวลาทั้งหมด
2. พิจารณาน้ำหนักพฤติกรรมที่จะวัด น้ำหนักที่กำหนดขึ้นสำหรับพฤติกรรมนี้ เป็นน้ำหนักที่ผู้ออกข้อสอบต้องกำหนดขึ้นเอง ทั้งนี้ โดยอาศัยการพิจารณาตัดสินใจจากธรรมชาติเนื้อหาวิชาและวัตถุประสงค์ของการสอนระบุว่าให้เกิดพฤติกรรมด้านใดบ้าง รวบรวมและหาร้อยละของแต่ละชนิดของพฤติกรรมที่มุ่งให้เกิด และเขียนกำกับไว้ในแต่ละพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2539 : 81) ที่กล่าวว่า การกำหนดจำนวนข้อสอบขึ้นอยู่กับผู้สอนเป็นประการสำคัญ โดยวิเคราะห์ว่าเรื่องใดให้ความสำคัญมากหรือต้องการเน้นพฤติกรรมใดก็ให้ออกข้อสอบในเรื่องนั้นมากกว่าเรื่องอื่น

ความพึงพอใจ

1. ความหมาย

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของการทำกิจกรรมใด ๆ เช่นการเรียน การทำงาน สามารถทำให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่คนคนนั้นอยากให้เป็น การจัดกิจกรรมของหน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ในปัจจุบันนี้เช่นการจัดการฝึกอบรม การจัดทำโครงการ หรือแม้แต่การประเมินความนิยมการให้บริการของบริษัทห้างร้านก็มักทำกันในลักษณะการสำรวจความพึงพอใจของลูกค้า สำหรับความหมายของความพึงพอใจมีผู้ที่ศึกษาและให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

สแตร์ส และ เซเลสส์ (ประถม บุญญะถาวรชัย. 2538 : 34 ; อ้างอิงจาก stauss and Sayles.1960 : 7) กล่าวว่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคคลจะมีขึ้นต่อเมื่องานที่ปฏิบัติ นั้นสามารถตอบสนองความต้องการได้ 3 ประการคือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย และความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย
- 2 ด้านสังคมได้รับการยกย่องนับถือ
3. ความต้องการแสดงออก เช่นต้องการอิสระในการปฏิบัติงาน ต้องการความสำเร็จ

กูด (นิพนธ์ พิสุทธิภักดิ์. 2542 : 22 ; อ้างอิงจาก Good .1973 : 320) กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึงคุณภาพหรือระดับความพึงพอใจของบุคคล ซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่างๆ และทัศนคติของบุคคลต่องาน

มอร์ส (คชากรฤช เหลี่ยมไธสง. 2546 : 50 ; อ้างอิงจาก Morse.1955 : 27) กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของผู้ที่ทำงานให้ลดน้อยลง ถ้าความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน และความเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนอง ความเครียดก็จะลดน้อยลง หรือหมดไปทำให้มีความพอใจมากขึ้น

ยูราวดี มุฑุกันต์ (2528 : 35) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจคือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติในทางบวกคือ รู้สึก รัก ชอบ พอใจ หรือเจตคติที่ดีต่องาน ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการ ทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุข เมื่อได้รับความสำเร็จตามความต้องการหรือแรงจูงใจความรู้สึก

บุญช่วย เจริญธรรม (2538 : 17) กล่าวถึงความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ว่าหมายถึงความรู้สึกหรือเจตคติที่ดี มีความพอใจ เต็มใจ สุขใจ มีความรัก และยินดี ของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติงานในหน่วยงาน เมื่องานนั้นให้ผลประโยชน์ตอบแทนทั้งด้านวัตถุ ด้านจิตใจ และสามารถตอบสนองความต้องการในปัจจุบันต่าง ๆ ทั้งในการปฏิบัติงานต่างๆและส่วนบุคคล ทำให้บุคคลสามารถ ปฏิบัติงานด้วยความสุขใจ พอใจ เต็มใจ เต็มเวลา เต็มกำลัง เต็มความสามารถ ซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิภาพงานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์

เปี่ยมสุข พุงกาวิ (2538 : 11) กล่าวว่าความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึงความรู้สึกที่ดีของบุคคล ที่ได้รับการตอบสนองให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในสิ่งที่ต้องการและคาดหวัง

ลัดดาวลัย แดงใหญ่ (2546 : 45) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงสภาพความรู้สึกที่ดีทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้เมื่อได้รับการตอบสนองต่อความต้องการตามจุดมุ่งหมายดังนั้นความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียน จึง หมายถึงความรู้สึกที่ดี มีความรู้สึกนิยมชมชอบและมีทัศนคติที่ดีในทางบวก จนทำให้นักเรียนนักศึกษาเกิดความพึงพอใจ ส่วนความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนอง ความเครียดก็จะลดน้อยลง หรือหมดไป ทำให้มีความพอใจมากขึ้น

สรุปได้ว่าความพึงพอใจ คือความรู้สึก ชอบใจ พอใจ ยินดีและมีความสุข ซึ่งความรู้สึก เช่นนี้เกิดขึ้นเพราะการเข้าไปมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมหรือได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งเมื่อเข้าไปร่วมกิจกรรมแล้วได้รับการตอบสนองของความต้องการอย่างเพียงพอ

2. จิตวิทยาที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ศุภสิริ โสมาเกต (จิราภรณ์ เลี่ยมไธสง. 2546 : 48 ; อ้างอิงจาก ศุภสิริ โสมาเกต. 2544 : 52) ได้ให้แนวคิดว่าการดำเนินการเรียนการสอนนั้น ความพึงพอใจ เป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ครู ผู้สอน ซึ่งในสภาพปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยการควบคุม หรือให้คำแนะนำปรึกษาจึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนทำให้ผู้เรียน เกิดความพึงพอใจในการเรียนหรือปฏิบัติงาน มีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะดังนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน

การตอบสนองของความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน จนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง จากแนวคิดนี้ ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนบรรลุผลสำเร็จจึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศ และสถานการณ์ รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจ ของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ

ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ และผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานอาจได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรม ผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติได้รับนั้นคือความพึงพอใจ

แนวคิดนี้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงผลตอบแทนหรือรางวัลภายใน ซึ่งเป็นผลด้านความรู้สึกต่อความสำเร็จ ความสามารถเอาชนะความยุ่งยาก จนกลายเป็นความภาคภูมิใจ และเมื่อได้รับคำชมเชยจากพ่อแม่ ครู หรือได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ก็จะเป็นผลตอบแทนภายนอกที่ได้รับ

สก๊อต (คชาภฤช เหลี่ยมไธสง. 2546 : 56 ; อ้างอิงจาก Scott. 1970 : 134) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงาน ที่จะให้ผลในเชิงปฏิบัติมีลักษณะดังนี้

1. งานสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัวและมีความหมายกับผู้ทำ
2. งานมีการวางแผน วัดความสำเร็จได้ด้วยระบบงานและ มีการควบคุมประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายใน เป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมายของงานนั้น

3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้ ไม่ยากจนทำให้เกิดความท้อถอย

มาสโลว์ (สิทธิโชค วรานุสันติกุล. 2546 : 162 ; อ้างอิงจาก Maslow.1954) กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ว่า มนุษย์มีความต้องการเกิดขึ้นเสมอและความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นสากล คือคล้ายกันไปทั่ววัฒนธรรม ความต้องการมีลักษณะเป็นขั้นตอนนั้นคือ เมื่อความต้องการในระดับล่างได้รับการตอบสนองเพียงพอแล้ว บุคคลก็จะเลื่อนขึ้นไปหาทางตอบสนอง ความต้องการในระดับสูงขึ้นไป ความต้องการทั้งหมดของมนุษย์มี 5 ขั้นดังนี้คือ

1. ความต้องการทางสรีระ ได้แก่ความต้องการทางสรีระ ในเรื่องการกิน การอยู่ ความสุขสบายกายทั้งปวง

2. ความต้องการสวัสดิภาพ ได้แก่ความปลอดภัย สิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ ความกล้า ความสูญเสีย ภัยอันตรายต่าง ๆ ความมั่นคง และหลักประกันในการทำงาน

3. ความต้องการความรัก และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่นต้องการความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน คนรัก พ่อแม่ ครอบครัว

4. ความต้องการนิยมนับถือตนเอง ต้องการการยอมรับและภูมิใจในตนเองว่าเป็นคนที่มีคุณค่าทางสังคม

5. ความต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ผู้ซึ่งไม่ต้องกังวลเรื่องปากท้อง ความปลอดภัย ความรัก ความยอมรับในตนเองหรือศักดิ์ศรีอีกต่อไป มนุษย์จะพัฒนาศักยภาพของตนเพราะอยากรู้ อยากรสร้างสรรค์ เพราะใจรักทำงานเพราะอยากทำ มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ไปถึงขีดสุดของศักยภาพที่ตนเองมีอยู่อย่างแท้จริง

ประภาพรรณ เขียมสุภาชาติ (จิราภรณ์ เลี่ยมไธสง. 2546 : 49 ; อ้างอิงจาก ประภาพรรณ เขียมสุภาชาติ. 2543 : 102-105) สรุปไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะบรรลุถึงศักยภาพแห่งตนนั้นครูต้องจัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในระดับต้นเสียก่อน โดยเริ่มจากทางกายภาพ คือให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่นปลอดภัย ไม่ถูกข่มขู่ จนเกิดความกลัว ท้อแท้ หรือรู้สึกว่าตนถูกลดคุณค่าลง ครูควรจัดบรรยากาศให้น่าสนใจ ลดแรงกดดันลง จัดให้มีการร่วมมือกันเรียน ตอบสนองต่อความต้องการเป็นพวกเดียวกัน ให้ช่วยเหลือกันจะทำให้เขารู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกัน ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียน จะมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ดังนั้นครูจึงต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนให้กับผู้เรียน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจจะต้องมีสิ่งจูงใจเป็นแรงขับ การสร้างแรงจูงใจเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียน ผู้เรียนต้องมีแรงจูงใจให้อยากเรียน ซึ่งผู้สอนต้องพยายามสร้างบรรยากาศสถานการณ์เทคนิคการสอนที่ดี ให้เขามีส่วนร่วมในการวางแผนตามความต้องการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน มีการยกย่องชมเชย ให้รางวัล ให้ผู้เรียนได้เกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จ ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียน

3. แนวทางการวัดความพึงพอใจ

คชาภกฤษ เหลี่ยมไธสง (2546 : 57) ได้เสนอแนวทางหรือมาตรวัดความพึงพอใจไว้ ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระคำถามดังกล่าว อาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดี จึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทางวิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และการสังเกต อย่างมีระเบียบแบบแผน

ดังนั้นการจะใช้วิธีการวัดความพึงพอใจแบบใดนั้น ต้องขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และสภาพของผู้เรียนตลอดจนศักยภาพของครูผู้สอนที่มีความพร้อมที่จะใช้วิธีการใดในการวัด เพราะวิธีการทั้ง 3 รูปแบบ มีทั้งข้อดี ข้อด้อย และข้อจำกัดที่แตกต่างกัน สำหรับผู้วิจัย เลือกใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพราะสามารถนำไปใช้ได้สะดวกและประเมินได้จำนวนมากในเวลาอันจำกัด

วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ความเป็นมาของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2536 : 16-18) กล่าวว่า วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (The Concentrated Language Encounters หรือ CLE) ได้รับการพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน ครูผู้สอนภาษาหลายท่านเช่น ไบรอัน เกรย์ ดร. ริชาร์ด วอร์คเกอร์ และ เนีย ดอร์ จากประเทศออสเตรเลีย เมื่อต้นปี ค.ศ.1960 ได้เริ่มมีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในโครงการ เทรเกอร์ พาร์ค กับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลียเป็นครั้งแรก โครงการ เทรเกอร์ พาร์ค ประสบความสำเร็จอย่างดี จากนั้นวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แพร่ออกไปทั่วประเทศออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2527

ดร. ริชาร์ด วอลค์เกอร์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย และการเรียนรู้ทางการอ่าน ดร. เบนตัน บาร์ท เล็ท ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านของวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาแห่งบริสเบน ออสเตรเลีย และ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ร่วมกันจัดตั้งศูนย์การอ่าน ณ โรงเรียนประถมศึกษาศาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และทดลองสอนครั้งแรกกับวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5, ที่ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ผลการทดลองพบว่านักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง และเล่าเรื่องที่อ่านได้รวดเร็วเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนทุกขั้นตอน ใน ปี 2530 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการจัดตั้ง โครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยร่วมกับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรโดยได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากมูลนิธิโรตารีสากลจัดทำเป็นโครงการนำร่องกับนักเรียนไทยที่มีปัญหาทางภาษา ณ จังหวัดสุรินทร์ ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถอ่านและเขียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งมีความและรักการอ่าน จากการทดลองดังกล่าว ในพ.ศ. 2531 มูลนิธิโรตารีสากลได้อนุมัติเงินทุนสนับสนุนโครงการวิจัยและพัฒนาการอ่าน ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2531- 2535 เป็นเงิน 17 ล้านบาท เพื่อดำเนินการอบรมผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครูผู้สอนในโรงเรียนต้นแบบในจังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ และชัยภูมิ จำนวน 100 ห้องเรียน และต่อมาช่วงปี พ.ศ. 2532-2537 ได้ขยายสู่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ สงขลา ยะลา นราธิวาส สตูล และปัตตานี ตลอดจนได้ขยายไปตามจังหวัดในภาคต่าง ๆ และในเขตชุมชนแออัดของกรุงเทพฯ

สำหรับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 ได้รับการพัฒนารูปแบบการสอนขึ้นจากงานวิจัยตามโครงการ ซึ่งได้รับการสนับสนุน จากมูลนิธิโรตารีสากลภายใต้โครงการ 3 H – Rotary Literacy in Thailand Project ระหว่าง พ.ศ. 2531- 2535 ซึ่งแต่เดิมใช้รูปแบบที่ 1 ที่เหมาะกับนักเรียนชั้นปฐมวัย หรือ ป.1-2 ซึ่ง เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : คำนำ) กล่าวว่ารูปแบบที่ 2 นี้เหมาะกับการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาปีที่ 3-4 และภาษาต่างประเทศในระดับชั้นที่นักเรียนมีความสามารถที่จะอ่าน เขียน ได้บ้างแล้ว เช่นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งได้รับการฝึกฝนในเรื่อง การอ่าน การเขียนมาระดับหนึ่ง ดังปรากฏในมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ที่ 2 และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีว่า ต้องการให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งในการอ่าน และการเขียน นั่นก็หมายความว่านักเรียนได้ฝึกฝนทักษะทั้ง 2 ด้านมาโดยลำดับตั้งแต่ชั้น ป.4 ป.5 แล้ว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคิดว่าสามารถใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้

2. ความหมายของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2534 : 18) ได้ให้ความหมายว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึงการสอนภาษาที่มุ่งเน้นการให้ปัจจัยป้อนเข้า และกระบวนการ เรียนรู้ด้วยกลวิธีต่าง ๆ

จะทำให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมและได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาในการอ่านไปสู่การฟัง พูด และ การเขียน เน้นการบูรณาการ ด้วยตนเอง การพัฒนาจากการเรียนความหมายโดยองค์รวมไปสู่ องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดการจัดกิจกรรม ที่มีเป้าหมาย ในการนำรูปแบบภาษาไปใช้ ในชีวิตประจำวันเป็นหลัก โดยสอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ในแต่ละชุมชนของผู้เรียนใน การรับรู้ และเรียนรู้ตามธรรมชาติโดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสติปัญญาของผู้เรียน

รุ่งกาญจน์ นรินทร (2543 : 18) กล่าวโดยสรุปว่าวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นการให้ปัจจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ได้ประสบการณ์ตรง ได้ใช้ภาษาทั้งในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างต่อเนื่อง

ศิริ ผิวชัย (2544 : 15) กล่าวว่า วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา คือวิธีสอนที่ จัดขั้นตอนของกิจกรรมต่างๆ โดยเน้นความสำคัญที่กระบวนการอ่านและเขียน ความสนใจจาก การใช้ประสบการณ์เดิมและการระลึกเรื่องที่อ่านได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาการ อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือสามารถจับใจความสำคัญ ดีความ แปลความและขยายความ เรื่องที่อ่าน

รังสิมา สง่าเมือง (2545 : 5) กล่าวว่าวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา คือวิธีสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการพัฒนาภาษาเป็นธรรมชาติ ด้วยการพัฒนาภาษาโดยรวมไปสู่ องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยจัดให้ทักษะการรับสาร คือ การฟัง และการอ่านเป็นจุดเริ่มต้น ไปสู่การพูดและการเขียน ในลักษณะบูรณาการ

สรุปได้ว่าวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาหมายถึง รูปแบบการสอนภาษาที่ครูผู้สอน เริ่มจากการใช้หนังสือ หรือข้อความที่เหมาะสมกับความสนใจและระดับขั้นของผู้เรียนเป็นสื่อ ในการจัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่านและ เขียน โดยจัดให้เรียนรู้จาก ภาษาที่เป็นองค์รวมซึ่งมีรูปแบบภาษาที่ใช้สื่อสารกันตามธรรมชาติ แล้วศึกษาองค์ประกอบ ย่อยของภาษาในภายหลัง การสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน มีกิจกรรม กลุ่มที่เน้นให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน

3. จุดมุ่งหมายของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

รุ่งกาญจน์ นรินทร (2543 : 19) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ ภาษาว่าเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักเทคนิคกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารทางภาษาเช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน และมีเจตคติในการใช้ภาษาในทางบวก เช่นรักการอ่าน รักการเขียน รับผิดชอบ และรู้จักทำงานร่วมกัน กับผู้อื่น มีความคิดสร้างสรรค์

บัณฑิต ชาติวิโรจน์ (2549 : 83) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการใช้วิธีสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา ว่ามี 2 ลักษณะดังนี้

1. จุดมุ่งหมายหลัก

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่าน ฟัง พูด และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ ในการสื่อสารทางภาษาในชีวิตประจำวัน

2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถหลังจากจบการ เรียนครั้งหนึ่ง ๆ ดังนี้

2.1 เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมายของคำทุกคำ ในบริบทต่าง ๆ ของ หน่วยการเรียนรู้ได้

2.2 อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนรู้ได้

2.3 พูดตอบโต้แสดงความคิดเห็นและสรุปความให้เป็นที่เข้าใจได้

2.4 เขียนสะกดคำและประโยคต่างๆที่นักเรียนเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้ได้

2.5 แต่งประโยคเป็นคำพูด และเขียนเป็นตัวอักษรได้ถูกต้องให้เป็นที่เข้าใจได้

2.6 บอกความหมายและเขียนสัญลักษณ์ของเครื่องหมายวรรคตอนได้ความหมาย ของภาษากาย และอารมณ์ หรือทางวาจา และสีหน้า ท่าทางได้ เช่นการแสดงบทบาทสมมุติ การวาด ภาพประกอบเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้

2.7 ร่วมมือกับเพื่อนและช่วยเหลือเพื่อนแบ่งปันกัน ในการทำงานร่วมกันได้

สรุปว่าจุดมุ่งหมายของการสอนโดยใช้วิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา คือเพื่อเป็นการพัฒนา ทักษะสัมพันธ์ได้แก่ การ ฟัง พูด อ่าน เขียน ของผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ ร่วมกับผู้เรียนได้อย่างมีความสุข

4. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ยึดหลักทฤษฎีในการสอนภาษาต่าง ๆ ดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2532 : 20-21)

1. ทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) โดยธรรมชาติมนุษย์ จะสื่อสารได้ด้วยเสียง โดยผ่านการฟัง การพูด , ทางตัวอักษร โดยการอ่าน และการเขียนและโดย การใช้ภาษากาย เช่นภาษาใบ้ การแสดงความรู้สึกนึกคิด สีหน้าท่าทางต่างๆ การสื่อสารทั้ง 3ทาง ที่ว่านี้เป็นไปโดยธรรมชาติ กระบวนการรับรู้และเรียนรู้ภาษา จะเน้นการให้ปัจเจกบุคคลที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียนโดยใช้กระบวนการสอนที่เหมาะสม กับการรับรู้ภาษาของผู้เรียน เป็นหลัก ผลการเรียนรู้จะประสบความสำเร็จได้หากผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจเจกบุคคลเข้าหรือ การพัฒนา ความคิดรวบยอดอย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับผู้เรียนพร้อมทั้งคำนึงถึงจิตวิทยา

ด้านการให้แรงจูงใจ และลดความเครียด และลำดับการพัฒนาทักษะภาษาของมนุษย์ ด้วยจะทำให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย เป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียนโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสม ในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนจะมีผลต่อการเรียนรู้ที่ดี ทั้งนี้ผู้เรียนต้องอาศัยกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดที่ถูกต้องซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายโยงการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามการรับรู้ภาษาของมนุษย์ทั่วไป

2. แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Teaching Approach) แนวทฤษฎีนี้จะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียน จึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียนเรียนเพียงเพื่อเข้าใจระบบเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือแนะนำ และแก้ไขการใช้ภาษาให้ถูกต้องแก่ผู้เรียน กิจกรรมดังกล่าวได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อยเพื่อการอ่านร่วมกันส่งผลไปสู่การเขียน การตอบโต้ในการพูดร่วมกัน

ดังนั้นจึงควรศึกษาวิธีการจัดลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ตามกระบวนการสอนเพื่อการสื่อสารจากบริบทภาษา (Context) เสียก่อน จากนั้นจึงให้โอกาสผู้เรียนถ่ายทอดความคิดของตนเป็นภาษาพูด ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟัง และพูด นอกจากนี้ครูต้องพยายามจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ถ่ายทอดความคิดของตนเป็นภาษาเขียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้การพูด การเขียน รวมทั้งภาษากาย ซึ่งผู้เรียนจะได้แสดงออกจากภาษาท่าทางและสีหน้าต่าง ๆ รวมทั้งการสื่อความหมายทางความคิดของตน

การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดในการเรียนภาษา โดยการเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่องที่น่ามาสอนนั้นคือการจัดบทเรียนหรือกิจกรรมทางภาษาที่ใช้กันในชีวิตประจำวัน ที่ผู้เรียนได้พบเห็นหรือได้ฟังจริง ๆ เมื่อผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้เรียนความคิด ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในบทเรียนหรือกิจกรรมเหล่านั้นจะช่วยให้ผู้เรียนถ่ายทอดออกมาเป็น ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษากายได้ เพื่อสื่อความหมายที่ตนต้องการภายใต้การช่วยเหลือของครูผู้สอนเพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสื่อความนั้นๆนอกจากนี้ผู้เรียนจะเกิดความ ภาคภูมิใจในความสำเร็จของตนในการสื่อสารอีกด้วย ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้มีโอกาสลองผิด ลองถูกในการเรียนภาษาด้วยตนเองและเรียนรู้ การ แก้ปัญหาจากข้อบกพร่อง

ของตนเอง การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีลักษณะการใช้หลักการสื่อสารทางภาษาดังกล่าว โดยเริ่มจากบทเรียนหรือกิจกรรมที่จัดตามบริบทภาษาในชีวิตประจำวันอย่างหลากหลายเป็นบทเรียนนำ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด เกี่ยวกับเรื่องราวที่อยู่ในบริบทนั้น ๆ และใช้ความคิดที่ตนได้เรียนรู้ ถ่ายทอด หรือสื่อสารเป็นภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษากายต่อไปตามลำดับของการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในแต่ละ ขั้นตอนจนครบกระบวนการเรียนรู้ เพื่อฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

3. แนวทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach) แนวทฤษฎีการสอนอ่านเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ ซึ่งมีใช่เป็นเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อความเข้าใจสัญลักษณ์หรืออักษรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงจิตวิทยาการรับรู้การอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอดทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ขึ้น เช่น ประสบการณ์เดิม ความสนใจ และการระลึกถึงสิ่งต่าง ๆ จะอ่านได้

แนวทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบันมีอยู่หลายแนวทฤษฎี แนวทฤษฎีที่สำคัญคือ แนวทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ และแนวทฤษฎีทางจิตวิทยา แม้ว่าเป้าหมายของการสอนอ่านจะคล้ายคลึงกัน คือต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจับใจความสำคัญ ทารายละเอียดของเรื่อง แปลความ ตีความ ขยายความ และมีเจตคติในการอ่านทางบวก เช่น รักการอ่าน สนใจ การอ่าน แต่แนวทฤษฎีทั้งหลายจะมีแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและการให้ ปัจจัยป้อนแก่ผู้เรียนแตกต่างกันไปบ้าง

แชล (Chall , 1996) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาตามแนวทฤษฎีภาษาแบบองค์รวม เป็นการเรียนรู้ที่ใช้การอ่านเนื้อหา แปลความหมาย และสื่อสารได้ซึ่งผู้เรียนในระดับประถมศึกษา จะต้องเริ่มจากความสามารถในการจำคำ และระลึกความหมายของคำให้ได้

สำหรับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีลักษณะผสมผสานระหว่างแนวทฤษฎี การสอนอ่านทั้งทางภาษาศาสตร์ และทางจิตวิทยาอยู่ในตัว อย่างบูรณาการ โดยพิจารณาทั้งลักษณะ ของธรรมชาติทางภาษาศาสตร์ที่มนุษย์พึงรับรู้และมีประสบการณ์จากวัสดุที่อ่าน หรือสิ่งที่อ่าน ในชีวิตจริง พร้อมทั้งคำนึงถึงการอ่านของมนุษย์ตามธรรมชาติเป็นสำคัญ ซึ่งจะเป็นหลักการทาง ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic) และจะทำให้ผู้อ่านมีเจตคติทางการอ่านที่ดีต่อไป นอกจากนี้ทักษะการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กับการอ่านจะได้รับการพัฒนาอีกด้วย จึงนับว่ากระบวนการสอนอ่าน และเขียนจะดำเนินต่อเนื่องกัน

สรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นวิธีการสอนที่อยู่บนพื้นฐานของ ทฤษฎีสำคัญในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ เรียนรู้ภาษาเป็นองค์รวม แล้วจึงไปเรียนรู้องค์ประกอบ ย่อยของภาษา ผู้เรียนเรียนรู้ตามบริบทภาษา แล้วเกิดความคิดรวบยอดในการเรียนภาษา

โดยการเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่องที่น่ามาสอน นั้นแสดงว่าผู้เรียนต้องอ่านแล้วเข้าใจ เรื่องราว และเรื่องราวเหล่านั้นเป็นรูปแบบภาษาที่ใช้กันในชีวิตประจำวัน ที่ผู้เรียนได้พบเห็นหรือ ได้ฟังจริง ๆ นำไปใช้สื่อสารได้ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

5. ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีการจัดขั้นตอนการสอนโดยให้การอ่าน เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษา ไปสู่การพัฒนาทักษะอื่นๆ เช่นการฟัง การพูด และการเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์หรือลักษณะบูรณาการ ตามหลักการสอนเพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะใช้บริบททางภาษาจากการอ่านเป็นปัจจัยป้อนที่มีความหมายและพัฒนาปัจจัยป้อนเข้านั้น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในลักษณะสื่อสาร ซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ ต่างๆได้อย่างเป็นธรรมชาติและเกิดความคล่องตัวจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาจนถึงขั้นนำไป ประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือสามารถจับใจความสำคัญ ตีความ แปลความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้

(เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533 : 22)

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มี 3 รูปแบบ สำหรับรูปแบบที่ 1 และ รูปแบบ ที่ 2 เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2534 : 31-40) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในระยะแรก หรือรูปแบบที่ 1 จุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังเรื่องราวต่างๆ ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจ พูด และเข้าใจสัญลักษณ์ของคำ ความหมายของคำ เขียนคำ ประโยค เรียงคำและประโยคที่เคยอ่าน แต่งประโยคง่ายๆ ตามความคิดของตนเองได้ ในระยะต่อมา หรือในรูปแบบที่ 2 หลังจากนักเรียนได้ประสบการณ์ในการฟัง พูด อ่าน และ เขียน ในระยะต้นแล้ว นักเรียนจะฝึกอ่าน และเขียนเรื่องต่างๆ ที่มีลักษณะหลากหลายมากขึ้นพร้อมทั้งใช้ ความสามารถในการคิดแต่งความด้วยตนเองมากขึ้นโดยอาศัยการเลียนแบบหรืออิงบทเรียน ซึ่งมี ขั้นตอนการสอนทั้ง 2 รูปแบบดังนี้

1. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นตอนที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ โดยลำดับเรื่อง สนทนา หรืออภิปรายเกี่ยวกับ เรื่อง อ่านออกเสียง แสดงบทบาทสมมติ

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกัน ระหว่างครูกับนักเรียน

ขั้นตอนที่ 4 ให้นักเรียนจัดทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นตอนที่ 5 ให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

2. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 มีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน และอภิปรายสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครูและทำไดอะแกรมสรุปใจความสำคัญของรายละเอียดของขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) ในขั้นตอนนี้ มีดังนี้

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ ผู้สอน ควรสอนอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องโดยใช้ไดอะแกรม (Mapping) เพื่อช่วยผู้เรียน ในการดึงใจความสำคัญของเรื่อง เช่น การลำดับเรื่อง การโยงใจความสำคัญของเรื่องที่สัมพันธ์กัน เช่น เป็นเหตุ เป็นผลกัน เป็นปัญหาและการแก้ไขปัญหานั้น การเปรียบเทียบความคล้ายคลึง และความแตกต่าง ของเรื่อง นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับการให้รายละเอียดของเรื่อง ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาเหตุผลจากการอ่านและสรุปความคิดด้วยตนเอง ควรใช้เวลาในการอภิปรายและสนทนาเรื่องในแต่ละหน้าอย่างละเอียด อย่าใจร้อน เพราะการฝึกอ่านโดยใช้ความคิดประกอบการอภิปรายจะช่วยฝึกนักเรียนให้เคยชินกับการอ่าน โดยใช้กระบวนการทางความคิดได้มาก และจะทำให้สามารถอ่านเชิง วิเคราะห์ซึ่งเป็นการอ่านขั้นสูงต่อไปในอนาคตได้

ข้อควรระวัง ของการสอนในขั้นนี้

1. การอ่านออกเสียงไปเรื่อย ๆ จะไม่ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แก่ผู้เรียนมากนักผู้สอน ควรให้ผู้เรียนหยุดช่วงการอ่านเป็นตอน ๆ และอภิปรายร่วมกัน จะทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายได้ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามเกี่ยวกับเรื่องหรือภาพประกอบในบทเรียนด้วยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามจะช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้มีชีวิตชีวาขึ้นได้

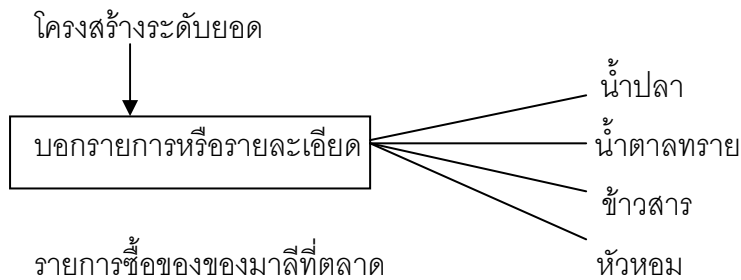
2. คำใดที่ผู้เรียนอ่านไม่ถูกต้อง ผู้สอนสามารถอ่านให้ผู้เรียนฟังได้

3. การทำไดอะแกรมแสดงความสัมพันธ์ของเรื่องควรทำง่าย ๆ โดยใช้ปากกาหรือ สีเมจิก สรุปและโยงแผนภูมิให้เข้าใจได้ง่ายๆ เช่นจากคำถามของครู มีตัวละครอะไรบ้างในเรื่องนักเรียนจำได้ไหม ผู้สอนจะทำไดอะแกรมง่ายขึ้น หากทำความเข้าใจและพิจารณาโครงสร้างระดับยอดของข้อความว่ามีลักษณะอย่างไร สำหรับโครงสร้างระดับยอดคือแผนการเขียน หรือ โครงการเขียนของเรื่องนั่นเอง ถ้าผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างระดับยอดของเรื่องจะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี และรวดเร็วขึ้นทั้งนี้เพราะสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น เพราะทราบว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร รายละเอียดเป็นอย่างไร ในขณะที่เดียวกันจะจำเรื่องได้ดี การตีความและการขยายความก็ย่อมจะทำได้ดีในลำดับต่อมา นอกจากนี้ยังจะช่วยให้การเขียนดีขึ้นด้วย โครงการเขียน หรือโครงสร้างระดับยอดโดยทั่วไปมีอยู่ 4 ชนิดด้วยกัน ได้แก่

1. การบอกรายละเอียด หรือรายการ (Descriptive or Listing)

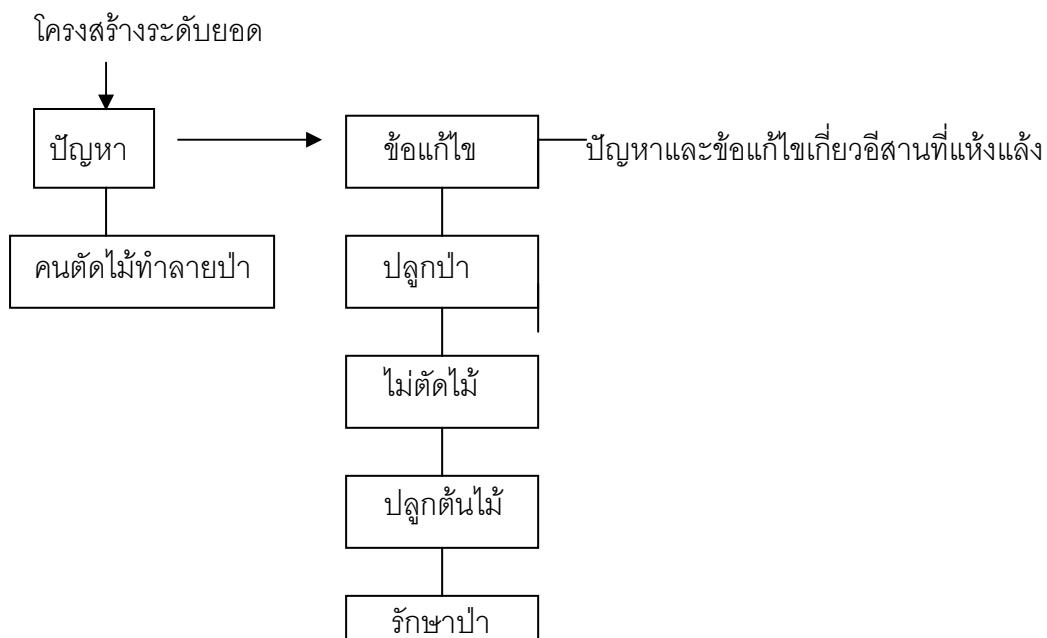
2. ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem – Solution)
3. เหตุและผล (Cause and Effect)
4. การเปรียบเทียบ (Comparison- Contrast)

ตัวอย่างที่ 1 ข้อความที่อ่าน : (บอกรายละเอียด) มาลีไปตลาดมาลีซื้อของหลายชนิดของที่ มาลีซื้อได้แก่ น้ำตาลทราย ข้าวสาร และ หัวหอม

ตัวอย่างที่ 2 ข้อความที่อ่าน: (ปัญหาและข้อแก้ไข)

ทำไมภาคอีสานจึงแห้งแล้ง ภาคอีสาน แห้งแล้งเพราะมีคนตัดไม้ทำลายป่ากันมาก การปลูกป่าจะช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้แต่ใช้เวลานาน วิธีที่ดีที่สุด คือการไม่ตัดไม้ทำลายป่า ช่วยกันปลูกต้นไม้ และรักษาป่าที่มีอยู่ให้ดีที่สุด

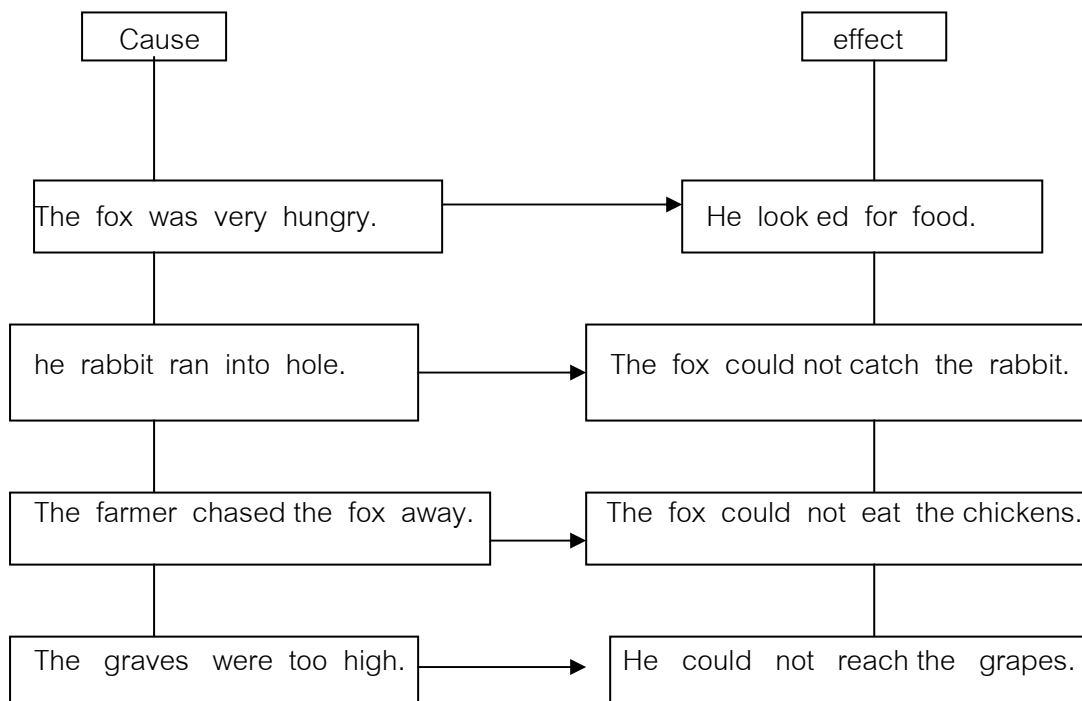

ตัวอย่างที่ 3 ข้อความที่อ่าน : (เหตุและผล)

The Fox and the Grapes

Once there was a fox. He was very hungry. He was looking for food. The fox saw a rabbit. He ran after the rabbit. The rabbit ran into a hole. The fox could not get into the hole so he went away. He came to a farm and saw some chickens. Just then, the farmer came along. He chased the fox away. The fox then came to a garden. He saw a grapevine. There were many bunches of grapes. "What juicy grapes!" said the fox. The fox could not reach the grapes because they were too high. He jumped again and again but he still could not reach the grapes. The fox stop jumping and said "The grapes must be very sour." And he went away. We should not find fault with things we want but cannot get.

Top - Level Structure

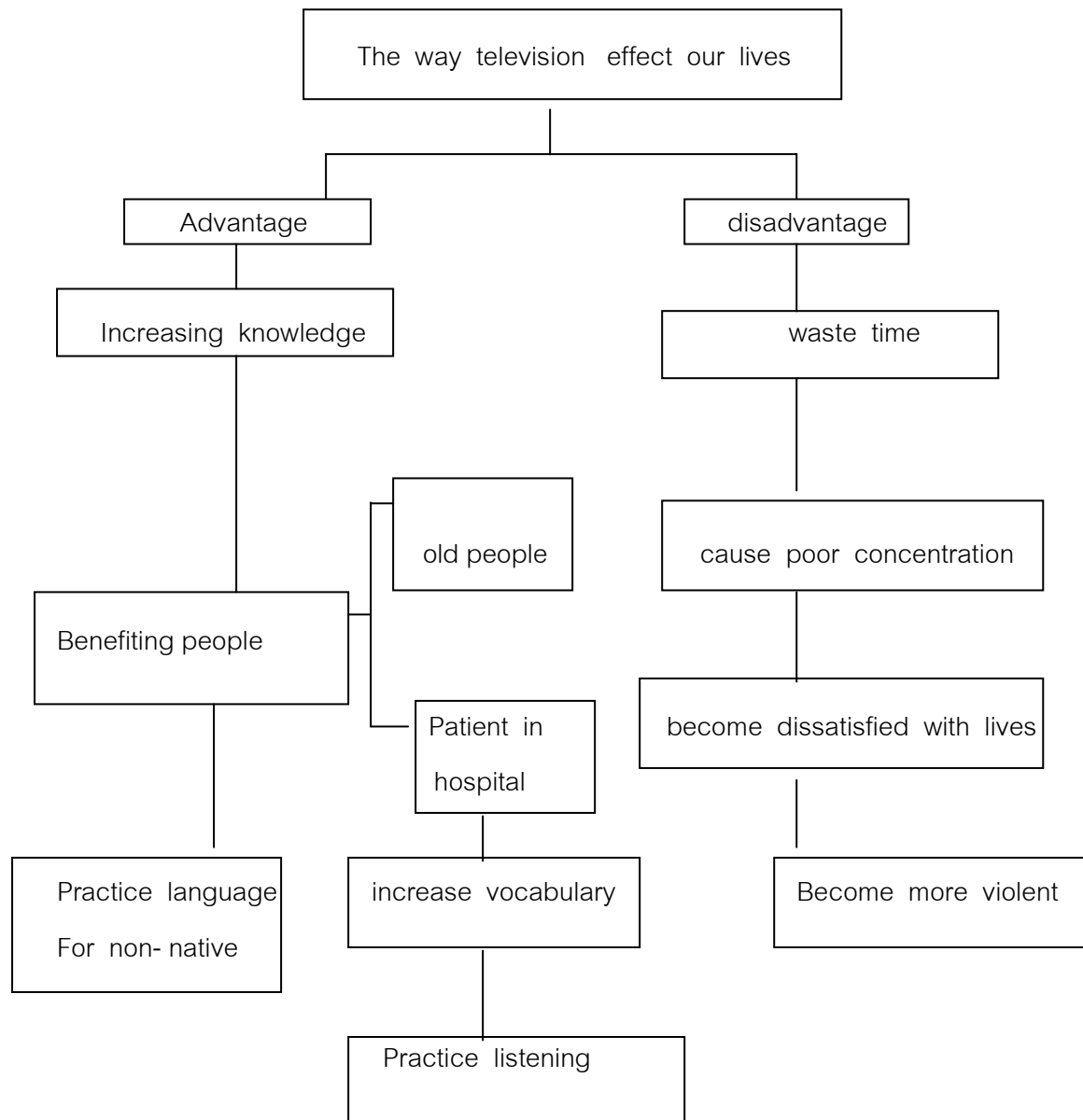

ตัวอย่างที่ 4 ข้อความที่อ่าน : (การเปรียบเทียบ)**Television**

Television can be very helpful to people if they carefully choose the shows. There are high quality programs that help us understand many fields study. Television can increase our knowledge of the outside world. Moreover ,television benefits very old people who can't leave the house, as well as patients in hospitals. It also offers nonnative speakers the advantage of daily informal language practice ; they can increase vocabulary and practice listening.

On the other hand, there are several serious disadvantages. Many children stare at a TV screen for more hour each day than do anything. The effect of TV on the human brain is that it seems to cause poor concentrate. People become dissatisfied with their own lives. They get upset when they can't quickly solve problems in real life as in TV. And the violent shows they views cause the more violent behavior too.

ขั้นตอนที่ 2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียนและอภิปรายร่วมกัน

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่าน เป็นความคิดของตนเองพร้อมทั้งรู้จักการวิเคราะห์เรื่องที่อ่านให้เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันของตนเอง เพื่อการนำความคิดรวบยอดที่สำคัญไปใช้ ในขั้นนี้ผู้สอนควรตั้ง การอภิปรายและการสนทนาจากเรื่องที่อ่านในขั้นที่ 1 เข้าสู่เรื่องราวที่ผู้เรียนจะพบในชีวิตประจำวัน ของผู้เรียนเอง เพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดวิเคราะห์สิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์แก่ตนจากเรื่องที่อ่านได้ ในการสนทนาครูอาจถามให้นักเรียนคิด เช่นถ้านักเรียนอยู่ในเหตุการณ์นั้น นักเรียนจะทำอย่างไร

ฝึกให้พูดการให้เหตุผล ผู้สอนจะมีโอกาสแก้ไขปัญหาการออกเสียง และการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนได้ด้วย โดยการย้ำความที่ผู้เรียนพูด โดยไม่ต้องบอกว่าผิด หรือถูก ผู้เรียนจะค่อย ๆ เรียนรู้ไปจากผู้สอนที่พูดอย่างถูกต้องได้ ถ้าเรื่องราวในการอภิปรายซับซ้อนมากก็อาจจะใช้ไดอะแกรมที่ทำไว้ในขั้นที่ 1 มาช่วยได้ การใช้เพลงที่มีเนื้อหาสอดคล้องกัน หรือการเล่นบทบาทสมมติ หรือละครสั้นจะช่วยให้การสนทนา และการอภิปรายมีชีวิตชีวาขึ้นหากผู้สอนจะนำมาใช้ประกอบการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสนุกสนาน และเข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่ม เขียนเรื่องของนักเรียนเองในกลุ่มย่อยหรือตามลำพัง

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและฝึกทักษะการเขียนในรูปแบบที่เป็นความคิดเห็นของตนเองได้มากขึ้นจากตัวอย่างของอรรถลักษณะภาษาในบทเรียนที่พบ

ในขั้นนี้ในระยะแรกเนื่องจากผู้เรียนในระดับขั้นนี้เขียนได้บ้างแล้ว ผู้สอนสามารถให้นักเรียนผลัดกันออกมาเขียนเรื่องที่ละประโยค หรือที่ละตอนได้ โดยตกลงเรื่องที่จะเขียนร่วมกันก่อน ผู้สอนมีหน้าที่ควบคุมการดำเนินการแสดงความคิดเห็น ร่วมกัน เมื่อจบเรื่องที่ละตอนแล้วจึงให้ผู้เรียนผลัดกันออกมาวาดภาพประกอบ หรือวาดจากกระดาษของตนแล้วนำมาตัดต่อได้ ในการเขียนเรื่องร่วมกัน สามารถให้ผู้เรียนเขียนเรื่องเป็นของตนเองได้ ไม่จำเป็นต้องเหมือนเรื่องที่อ่านในบทเรียนนำเสมอไป เพียงแต่ให้คงรูปแบบแนวการเขียนหรืออรรถลักษณะเดิมไว้ เช่นในขั้นที่ 1 ที่มีอรรถลักษณะเป็น โคลง กลอน ในขั้นที่ 3 ก็ต้องเขียนโคลง หรือกลอนเช่นกัน และอาจคงความสำคัญของคำ หรือประโยคบางอย่างที่คิดว่าจำเป็นที่นักเรียนต้องเรียนไว้เท่านั้น เนื้อเรื่องไม่จำเป็นต้องเหมือนเดิม

ข้อควรระวัง

1. ผู้สอนควรพิจารณาความสามารถของผู้เรียนว่าระยะใดสมควรจะให้แยกกลุ่มย่อยและช่วยกันเขียนเรื่องตามลำพัง หรือยังคงให้เขียนเป็นกลุ่มใหญ่
2. ผู้สอนต้องฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จ และมีข้อตกลงร่วมกันว่าใครทำหน้าที่ใดและช่วยกันอย่างไร เช่น เป็นหัวหน้ากลุ่ม เป็นเลขานุการกลุ่ม เมื่อใดจะเสร็จงาน
3. ผู้สอนควรใช้คำถามนำผู้เรียนเพื่อช่วยการเสริมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยพิจารณาชนิดของคำถาม ให้เป็นไปตามลำดับของการดำเนินเรื่องในแต่ละอรรถลักษณะการกระทำดังกล่าวจะช่วยให้ ผู้เรียนสามารถ คิดแต่งเรื่องได้ตามอรรถลักษณะที่ต้องการได้ง่าย และประสบความสำเร็จในการช่วยกันเขียนเรื่อง โดยผู้สอนคอยให้การเสริมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในระยะแรก

ขั้นตอนที่ 4 อภิปราย สนทนาและวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อความ (Genre) ร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องในเนื้อความที่เขียน

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนสามารถอ่านและสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และวิเคราะห์อรรถลักษณะของเรื่องที่เขียนและพิจารณาแก้ไขความถูกต้องของภาษาที่ใช้เพื่อ การพัฒนาการเขียนของตนเองต่อไป

ในขั้นนี้ ผู้สอนควรนำผู้เรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่ช่วยกันเขียนขึ้น โดยวิเคราะห์ อรรถลักษณะของเนื้อความที่อ่านว่ามีการดำเนินเรื่องในการเขียนอย่างไรบ้างและมีลักษณะของ ภาษาที่ใช้อย่างไร ในการวิเคราะห์อรรถลักษณะของเรื่อง ควรให้ผู้เรียนได้ช่วยกันอ่านและอภิปราย ร่วมกันว่า ในแต่ละตอนนั้นจะมีความสนับสนุนกันอย่างไร ในระยะแรก ๆ สำหรับการวิเคราะห์ อรรถลักษณะของเรื่องที่ผู้เรียนช่วยกันแต่งขึ้น ผู้สอนอาจจะอธิบายให้ผู้เรียนฟัง โดยวิเคราะห์ ให้ดูก่อนเป็นตัวอย่างทีละตอน เมื่อมีเรื่องต่อไปจึงให้ผู้เรียนได้ลองฝึกวิเคราะห์เอง ผู้สอนคอย ให้การช่วยเหลือ ชี้แนะและแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาต่าง ๆ ด้วยการอธิบายกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ซึ่งอาจอธิบายได้บ้างในขั้นนี้ แต่ไม่ควรเน้นความสำคัญมากเกินไป

ขั้นตอนที่ 5 ทำกิจกรรมทางภาษา เพื่อทบทวนฝึกความแม่นยำ และเสริมทักษะ ทางภาษา

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้อง กับเรื่องที่อ่าน ในอรรถลักษณะภาษาที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งการอ่าน และการเขียน รวมทั้ง การฟัง และการพูด

จุดประสงค์ย่อยของขั้นตอนที่ 5 : ให้นักเรียนสามารถ

1. เขียนเรื่องใหม่ที่มีอรรถลักษณะเดิมในขั้นตอนที่ 3-4 ได้
2. วิเคราะห์อรรถลักษณะและแก้ไขงานเขียนในขั้นตอนที่ 1 ได้
3. สังเกต อ่าน และค้นคว้าเรื่องใหม่เพิ่มเติม ซึ่งมีอรรถลักษณะของเนื้อความ ที่แตกต่างไปจากจุดประสงค์ที่ 1
4. เขียนเรื่องใหม่ของตนเองที่มีอรรถลักษณะของเนื้อความ ตามที่ได้สังเกต อ่าน และค้นคว้าในจุดประสงค์ที่ 3
5. วิเคราะห์งานเขียนของตนและแก้ไขงานเขียนของตนในจุดประสงค์ที่ 4 ได้
6. รายงานการเขียนของตนเป็นภาษาพูด หรือภาษาเขียนได้
7. จับใจความสำคัญของเรื่องใหม่ต่างๆ ที่อ่านได้พร้อมทั้งบอกรายละเอียดของเรื่อง ที่อ่านได้
8. เขียนย่อความ หรือสรุปความจากเรื่องที่ฟัง หรืออ่านได้

9. เปรียบเทียบข้อแตกต่างและคล้ายคลึงของระบบตัวสะกดของคำ และประโยคต่างๆได้

10. จัดกลุ่ม และประเภทของคำต่าง ๆ ที่พบในประโยคต่าง ๆ ได้

กิจกรรมทางภาษาต่างๆ ในขั้นตอนนี้อาจจัดได้ตามจุดประสงค์ต่างๆ ตามลำดับดังตัวอย่างดังนี้

1. ในจุดประสงค์ที่ 1

1.1 ให้นักเรียนแข่งขันกันเขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่มเล็ก หรือตามลำพังภายในเวลาที่กำหนดให้โดยใช้วรรณลักษณะเดิมที่นักเรียนเคยเขียนร่วมกันมาแล้วในขั้นที่ 4

1.2 ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ โดยใช้วรรณลักษณะเดิมที่เคยเขียนมาแล้วในขั้นที่ 4

2. ในจุดประสงค์ที่ 2

2.1 ให้นักเรียนจับคู่ หรือผลัดกันออกมารายงานเรื่องเป็นกลุ่ม ช่วยกันทำแผนวิเคราะห์วรรณลักษณะของข้อความในตอน ๆ ว่าแต่ละตอนนั้นมีการดำเนินเรื่องของเนื้อความอย่างไร พร้อมทั้งแก้คำ หรือประโยคที่ผิดให้ถูกต้อง

2.2 ให้นักเรียนเล่นเกมล่าคำผิดของเรื่องที่เขียนต่าง ๆ โดยมีครู หรือนักเรียนออกมาเป็นผู้ดำเนินรายการกลุ่มใดหาคำผิดและแก้ไขได้มากที่สุดถูกต้องที่สุดเป็นผู้ชนะ

2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันเรียงประโยคที่ตัดออกจากข้อความที่มีวรรณลักษณะเฉพาะอย่างโดยเรียงให้ถูกต้องตามโครงสร้างการดำเนินเรื่องตามวรรณลักษณะของเนื้อความนั้น ๆ กลุ่มใดเสร็จก่อนจะเป็นผู้ชนะ

3. ในจุดประสงค์ที่ 3

3.1 ให้นักเรียนแข่งขันกันอ่านเรื่องใหม่ที่ครูกำหนดให้ซึ่งมีวรรณลักษณะแตกต่างไปจากเดิมในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ กลุ่มใดตอบได้มากที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ

3.2 จัดประกวดการเล่าเรื่องจากเรื่องที่อ่าน ที่ไปสังเกตการณ์หรือ ไปศึกษาค้นคว้า หรือจัดประกวดการอ่านเรื่องตามวรรณลักษณะต่าง ๆ

4. ในจุดประสงค์ที่ 4

4.1 ให้นักเรียนแข่งขันกันเขียนเรื่องใหม่ จากการไปค้นคว้า สังเกตการณ์ ภายในเวลาที่กำหนด โดย จะเป็นการแข่งขันระหว่างกลุ่ม หรือรายบุคคลก็ได้ตามความพร้อม

4.2 จัดการประกวดเขียนเรื่องจากภาพที่มีเหตุการณ์ต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างแข็งเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่มก็ได้

5. ในจุดประสงค์ที่ 5

5.1 ให้นักเรียนจับคู่ผลัดกันแก้ไข งานเขียนของตนที่เขียนขึ้น โดยสามารถปรึกษาหารือร่วมกันได้

5.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันอ่านสรุปความเรื่องที่เพื่อนเขียน และรายงานแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ โดยมีเหตุผลประกอบ

5.3 ให้นักเรียนผลัดกันเรียงประโยคของข้อความที่ตัดออกจากเนื้อความเดิมที่นักเรียนในกลุ่มอื่นเป็นผู้เขียนขึ้นโดยพิจารณาว่ากลุ่มใดจะเรียงได้เหมือนเดิมมากที่สุด หรือดีกว่าเดิม

6. ในจุดประสงค์ที่ 6

6.1 ให้นักเรียนแสดงละคร หรือละครสั้น ที่นักเรียนมีโอกาสออกมาพูด เช่น รายการพุดโซว์ (Talk Show) โดยมีการเขียนบทไว้ล่วงหน้า ผู้สอนช่วยพิจารณาบทเขียนของนักเรียน

6.2 จัดนิทรรศการเรื่องสั้น ๆ หรือแต่งเป็นคำกลอน ประกอบการจ่ายนิเทศเป็นเรื่องๆ

7. ในจุดประสงค์ที่ 7

7.1 ให้นักเรียนจับคู่กันอ่านเรื่องสั้น ๆ ผลัดกันสรุปความ หรือผลัดกันเล่าเรื่องสั้นๆ ที่ตนเองได้ไปอ่านมา

7.2 ให้นักเรียนแข่งขันกันตอบคำถามจากเรื่องที่ครูอ่านเปิดเทปให้ฟัง หรือเล่าให้ฟัง

7.3 ให้นักเรียนฟังข้อความจากเทปต่าง ๆ หรืออ่านเรื่องต่าง ๆ ในกระดาษที่ครูเตรียมให้แล้ววาดภาพประกอบการฟัง หรือการอ่านนั้น

7.4 นักเรียนแข่งขันกันเติมคำ หรือข้อความในช่องว่างที่ขาดหายไป

8. ในจุดประสงค์ที่ 8

8.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันเขียนย่อความ หรือจดบันทึกย่อของข้อความต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนดตามที่ได้ฟังจากครูหรือจากเทปที่ครูเปิดให้หรือจากการอ่านเรื่องของตนเองภายในกลุ่ม

8.2 ให้นักเรียนผลัดกันอ่านเรื่องสรุปเรื่องจากการฟังการอ่านของเพื่อน

9. ในจุดประสงค์ที่

9.1 ให้นักเรียนเล่นเกมต่อคำ ต่อประโยค หรือหาคำที่เป็นคำตรงกันข้าม หรือคำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือคำและประโยคในประเภทเดียวกัน เช่น

เกมโดมิโน เกมบิงโก เกมจ่ายตลาด

9.2 ให้นักเรียนฟังคำ หรือประโยคที่ครูอ่าน หรือพูด หรือเป็นเพลงก็ได้ แล้วให้เขียนตาม หรือเติมข้อความที่ขาดหายไป

10. ในจุดประสงค์ที่ 10

10.1 ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มผลัดกันแสดงท่าทางตามความหมายของบัตรคำที่ครูกำหนดให้แล้วให้นักเรียนในกลุ่มอื่นผลัดกันทายว่าเป็นคำอะไร และเขียนอย่างไร

10.2 ให้นักเรียนแข่งขันกันค้นหาคำศัพท์จากพจนานุกรมหรือจากหนังสือต่าง ๆ ที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกัน เช่น ร้อน หนาว เย็น ตกใจ ร้องไห้ เสียใจ

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมทางภาษาที่สามารถนำมาจัดก่อนเรียนหรือในชั้นการทบทวน เพื่อฝึกความแม่นยำหรือเพื่อเสริมทักษะทางภาษาได้หลากหลายรูปแบบ ดังที่ เฮอร์ และ ไรท์ (Penny Ur. & Andrew Wright. 2004 : 1-35) ได้นำเสนอไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. เกม Abstract picture - ครูวาดภาพบนกระดานดำ แต่ให้วาดค้างไม่เสร็จ แล้วให้นักเรียนช่วยต่อเติม แล้วฝึกอ่านเป็นวลี เช่น a black cat (แมวสีดำ 1 ตัว)

2. เกม Brain storm - เป็นกิจกรรมทบทวนคำศัพท์ อาจให้ทำเป็นกลุ่มใหญ่ เป็นคู่ หรือเดี่ยว เช่นกิจกรรมการเขียนคำศัพท์ที่อยู่ในหมวด เสื้อผ้า สัตว์

3. Categories - ให้นักเรียนเขียนหัวข้อ/ หมวดหมู่คำศัพท์ ลงในกระดาษ พัง คำศัพท์ที่ครูอ่าน แล้วใส่เครื่องหมาย / X ลงในหัวข้อนั้น

4. Chain story - นักเรียนฝึกพูดจากคำเริ่มต้น 1 คำ เป็นการฝึกทักษะการพูด การแต่งเรื่อง และการจำคำ ความหมายศัพท์

5. Correcting mistake - ครูเขียนประโยคที่มีคำผิด แล้วให้นักเรียนช่วยกันหาคำผิด แก้ไขให้ถูกต้อง

3. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 เป็นการสอนที่จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนที่มีประสบการณ์ และมีความสามารถในการอ่าน เขียน ฟัง และพูดในบริบทต่าง ๆ ที่มีอรรถลักษณะหลากหลายมาพอสมควรแล้ว ได้มีโอกาสเพิ่มพูนความชำนาญ และสมรรถภาพในการอ่าน เขียน ฟัง และพูดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ในบริบทภาษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับมวลงประสบการณ์ในวิชาต่าง ๆ มากขึ้น มีขั้นตอนการสอน 6 ขั้นตอนดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 32)

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่านโดยการเดา สรุป และลำดับความโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. หาความหมายจากบริบทโดยใช้การถามคำถามต่าง ๆ ให้นักเรียนหาคำตอบจากการอ่าน

2. ทำไดอะแกรมสรุปความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
3. พิจารณาและวิเคราะห์การลำดับความของเรื่องที่อ่าน
4. วิเคราะห์ลักษณะของเนื้อความ(Genre) ของเรื่องที่อ่าน
5. อภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับคำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่ เข้าใจยาก

ขั้นตอนที่ 2 สะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านด้วยการกำหนด เป้าหมาย หรือ การวางแผนการเขียน

ขั้นตอนที่ 3 บันทึกย่อสาระของเรื่อง ตามเป้าหมาย หรือแผนการ เขียน

ขั้นตอนที่ 4 สังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องขึ้นใหม่

ขั้นตอนที่ 5 ทบทวน ตรวจสอบและแก้ไขงานเขียน

ขั้นตอนที่ 6 เขียนเรื่องในขั้นสุดท้ายและทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะเน้นความแม่นยำในการเรียนรู้ของผู้เรียน จนถึงขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ และจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ยึดแนวทฤษฎีการสื่อสาร แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ และแนวการสอนอ่าน โดยยึดหลักทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาเป็นพื้นฐานจะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและผู้สอนตลอดเวลา ว่าผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนหรือไม่

ศิริ มิวชัย (2544 : 60) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) โดยสรุปได้ 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง เล่าอย่างมีชีวิตชีวา ให้นักเรียนเข้าใจ

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ ครูกระตุ้นโดยใช้คำถาม หรือให้ดูภาพประกอบ

นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน ขั้นนี้ นักเรียนบอกเรื่องให้ครูเขียน โดยให้นักเรียนตกลงกันว่าจะเริ่มเรื่องอย่างไร ครูเน้นให้นักเรียนบอกคำ ครูทบทวนคำขณะที่เขียนครูเขียนให้นักเรียนเห็นลีลามือ เมื่อจบประโยคให้นักเรียนอ่านซ้ำ นักเรียนที่วาดรูปได้ ออกมาวาดรูปประกอบแผนภูมิ

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ นักเรียนลอกข้อความจากแผนภูมิขั้นที่ 3 จัดทำหนังสือเล่มใหญ่เป็นรายกลุ่ม แล้วฝึกอ่านออกเสียง

ขั้นที่ 5 นักเรียนฝึกทักษะทางภาษา โดยนักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่เป็นแหล่งเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนขั้นที่ 5 ดังนี้

1. จำคำในเล่มใหญ่ได้
2. อ่านคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้

3. เขียนคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้
4. นำคำในหนังสือเล่มใหญ่มาแต่งประโยคได้
5. อ่านและเขียนประโยคที่แต่งปากเปล่าได้
6. ประสมคำในหนังสือเล่มใหญ่ไปสู่คำใหม่ได้
7. นำคำใหม่มาแต่งประโยคได้
8. อ่านประโยคที่แต่งขึ้นมาได้
9. เขียนเรื่องสั้น ๆ ได้

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549 : 83) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีลักษณะ การพัฒนาภาษาอย่างบูรณาการจากธรรมชาติของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และไม่เพียงแต่จะเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาจากการอ่านไปสู่ทักษะสัมพันธ์เท่านั้น แต่จะเน้นกระบวนการอ่านที่สำคัญ แก่ผู้เรียนอีกด้วย โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคย กับการใช้เทคนิคการอ่านบางประการ เช่น การให้ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิม และการระลึกเรื่องที่อ่านได้ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจับใจความสำคัญ ที่ความ แปล ความ และขยายความ เรื่องที่อ่านได้ ซึ่งขั้นตอนแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนต่อไปนี้

1. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง โดยอ่านทำนองเล่าเรื่อง ครูสนทนาซักถามนักเรียนโดยใช้ภาพประกอบ และถามให้นักเรียนตอบด้วยคำถามง่าย ๆ เช่น “ What’s this ? Who, How ,When ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นความคิดและประสบการณ์เดิม

2. นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ ลำดับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ จุดมุ่งหมายของขั้นตอนนี้เพื่อให้นักเรียนระลึกเรื่องที่อ่านได้เข้าใจความหมาย และรายละเอียดของเรื่อง ครูต้องพยายามกระตุ้นให้นักเรียนพูด

3. เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนจุดมุ่งหมายในขั้นนี้เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักตัวอักษรที่ใช้แทนความหมายของคำต่าง ๆ เข้าใจลีลาการเขียนตัวอักษรและความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษรนั้น และได้แสดงความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการในการสื่อความหมาย

4. ทำหนังสือเล่มใหญ่ จุดมุ่งหมายในขั้นนี้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงและแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่อ่านได้

5. เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่น ๆ จุดมุ่งหมายในขั้นนี้ เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยองค์ประกอบย่อยของภาษาแบบต่าง ๆ จนเกิดความแม่นยำ สามารถอ่าน เรียบเรียงคำ ประโยค สะกดคำได้ เขียนคำและประโยคได้ รวมทั้งเข้าใจการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่เราเรียนมาแล้วได้

สำหรับการใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่ผู้วิจัยเลือกใช้ทดลองในครั้งนี้คือ รูปแบบที่ 2 เพราะหลังจากนักเรียนได้ประสบการณ์ในการฟัง พูด อ่าน และ เขียน ในระยะต้นแล้ว รูปแบบนี้นักเรียนจะได้ฝึกอ่าน และเขียนเรื่องต่าง ๆ ที่มีลักษณะหลากหลายมากขึ้น พร้อมทั้งใช้ความสามารถในการคิดแต่งความด้วยตนเองมากขึ้นโดยอาศัยการเลียนแบบ หรืออิงบทเรียน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนตามรูปแบบที่ 2 มี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน และอภิปรายสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่ทำร่วมกันกับครู ทำไดอะแกรม สรุปใจความสำคัญ เพื่อให้นักเรียนจับใจความสำคัญ และ บอกรายละเอียดเรื่องที่อ่านได้
2. ครูโยงเรื่องที่ทำเข้าสู่เรื่องราวในชีวิตประจำวันของนักเรียนและอภิปรายร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกคิดวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน
3. เขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่ม หรือเขียนเรื่องในกลุ่มย่อย นักเรียนได้ฝึกเขียนตามความคิดของตนเองโดยใช้ตัวอย่างตามอรรถลักษณะที่พบในบทเรียน
4. อภิปราย สนทนา และวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อความ และเกี่ยวกับเรื่องในเนื้อความที่เขียน นักเรียนได้อ่านและสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และวิเคราะห์อรรถลักษณะของเรื่องที่เขียนและพิจารณาแก้ไขความถูกต้องของภาษาที่ใช้เพื่อการพัฒนาการเขียน
5. ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนฝึกความแม่นยำและเสริมทักษะทางภาษาโดยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยกิจกรรมต่างๆที่สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านในอรรถลักษณะภาษาที่หลากหลายมากขึ้นทั้งการอ่าน เขียน รวมทั้ง ฟัง และพูด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

พันธ์ศักดิ์ เหล่าทอง (2540 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนโดยการใช้เนื้อหาจากสื่อจริง และสื่อหนังสือแบบเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจนะวิทยา อำเภอจนะ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 54 คน กำหนดเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนโดยใช้สื่อของจริงสูงกว่าการใช้เนื้อหาจากสื่อหนังสือแบบเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตติยา ไผ่วงษ์ (2544 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี เปรียบเทียบกับวิธีสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ จำนวน 99 คน เป็นกลุ่มทดลอง 49 คน กลุ่มควบคุม 50 คน ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ลักขณา ชิดวงศ์ (2542 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ศึกษาการใช้บทอ่านการ์ตูนจากหนังสือการ์ตูนเรื่องมิกกี้และสหายของวอลท์ ดิสนีย์เป็นสื่อเสริมทักษะทางการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจนะชนูปถัมภ์ อำเภอจนะ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 40 คน จากประชากร 240 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยการใช้บทอ่านการ์ตูนจากหนังสือเรื่องมิกกี้และสหายของวอลท์ ดิสนีย์ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านการ์ตูนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

รุ่งจิตต์ อิงวียะ (2542 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกำแพงเพชร อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนคือ 91.2/65.33 ความสามารถในการอ่านของนักเรียนหลังจากใช้บทเรียนแล้วสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และสูงกว่าความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช้บทเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

พัทธนันท์ นิลพัฒน์ (2543 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 889 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู การส่งเสริมของครอบครัว กิจนิสัยในการเรียนและเจตคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จตุพร ตั้งตระกูล (2544 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอน โดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก อ 012 จำนวน 48 คน โรงเรียนนวมินทราชูทิศพายัพ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ผลการวิจัยสรุปว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง

ดารณี ชาติตะ (2548 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเพื่อสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้บริบทท้องถิ่นก่อนการใช้และหลังการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน กลุ่มที่ใช้บทเรียนการอ่านที่เน้นบริบทท้องถิ่น กับกลุ่มที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนเกาะแก้วพิทยาสรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นมีประสิทธิภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของบทเรียน 80.84/80.58 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการใช้บทเรียน การอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น สูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นกัน

จากงานวิจัยทางการอ่าน ที่กล่าวแล้วข้างต้นสรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่ง และกำลังเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบันนี้สามารถพัฒนาได้โดยการใช้รูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และการใช้สื่อที่เป็นของจริง เป็นรูปธรรม บทเรียนที่นำมาสอนอ่าน ก็ควรจะเป็นเนื้อหาที่อยู่ในบริบทท้องถิ่น หรือเรื่องที่นักเรียนมีพื้นฐาน ความรู้มาบ้างแล้ว นอกจากนี้ผลจากการวิจัยยังพบว่ายังมีองค์ประกอบด้านอื่นๆอีก ที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั่นคือ พฤติกรรมการสอนของครู การส่งเสริมสนับสนุนของครอบครัว และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่ได้ศึกษามีดังนี้

พรพิมล ประสงค์พร (2535 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) ซึ่งใช้และไม่ใช้กิจกรรมทดลองเชิงปฏิบัติการกับวิธีสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ซึ่งใช้และไม่ใช้กิจกรรมการทดลองเชิงปฏิบัติการ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียน กลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุจิตรา อินทร์ศรี (2537 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนภูเวียงวิทยาคมจังหวัดขอนแก่น จำนวน 87 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 45 คน กลุ่มควบคุม 42 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุรพงษ์ พึ่งวอน (2537 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนบ้านคำไฮหัวทุ่งประชารำรุง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ปานเสก สุทธิปริดา (2538 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องผลการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวเขา ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 54 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 27คน คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นเวลา 9 สัปดาห์ ได้ผลการทดลองดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ เรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ .01ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการ สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ไม่แตกต่างจากนักเรียน ที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู

นวลจันทร์ สันวรรณ. (2539 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและความ ต้องการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดลำปาง กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษา คือครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สอนโดยประสบการณ์ ภาษา ในจังหวัดลำปางปีการศึกษา 2537 จำนวน 17 โรงเรียน จำนวนครู 17 คน ผลการวิจัย บรากรูว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ให้ผลที่คุ้มค่า เพราะว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก และมีความคิด สร้างสรรค์มากกว่าการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีอื่นๆ นักเรียนมีความสนใจ และรักการอ่านมาก ขึ้น ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วย วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

สุทธิรัตน์ คงไทย (2539 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อ ความเข้าใจด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 30คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา มีพัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสนใจ ในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ .01

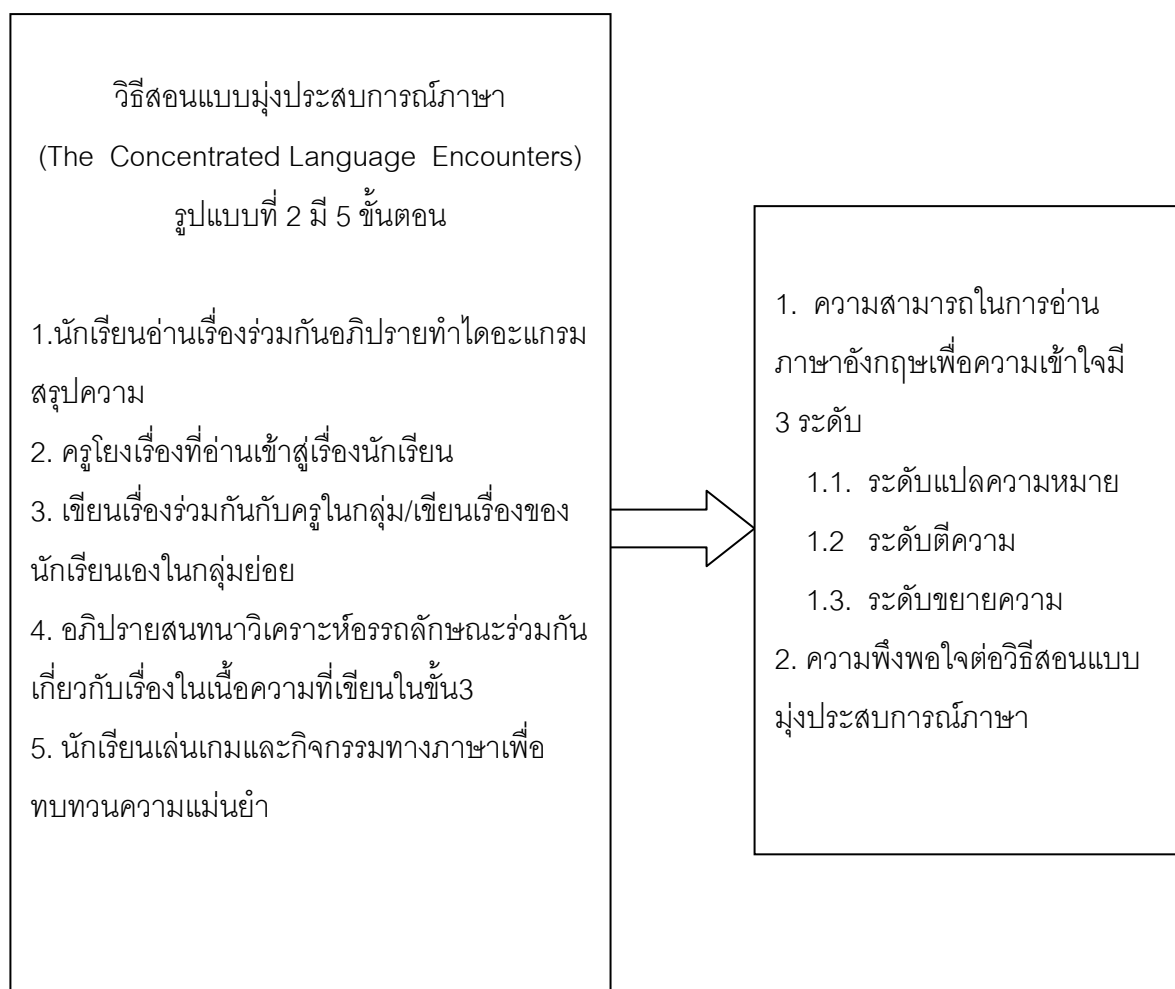
ฐิติรัตน์ ศิลาจันทร์ (2543 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏ มหาสารคามจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบสอน

แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 80.71 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 84.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 เช่นกัน

รังสิมา สง่าเมือง (2545 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 30 คน ที่เรียนภาษาอังกฤษภาคเรียน ที่ 1/2544 โรงเรียนทองสวัสดิ์วิทยาคาร อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะทางภาษาอังกฤษ ทางด้านการอ่านและการเขียนผ่านเกณฑ์การตัดสิน ที่กำหนด คือร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม นักเรียนจำนวน 29 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ 1 คน และนักเรียน มีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษาต่ำกว่าก่อนการเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการอ่าน สูงขึ้น อีกทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียน กล้าแสดงออก กล้าพูด มีความคิดสร้างสรรค์ มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีอื่น มีความ วิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษลดน้อยลง และมีนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น และนอกจากนี้ การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ยังทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษสูงขึ้น เช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะสามารถ ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา มีวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 58 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

แบบแผนในการวิจัย

แบบแผนการทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียว วัดตัวแปร ก่อนและหลังการทดลอง (One- Group Pretest- Posttest Design) (บุญมี พันธุ์ไทย.2545 : 6)

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนในการวิจัย

O_1	X	O_2
วัดตัวแปรที่ศึกษาก่อน ทำการทดลอง	ทำการทดลองหรือให้ตัว แปรทดลอง(treatment)	วัดตัวแปรที่ศึกษาหลัง ทำการทดลอง
ทดสอบความสามารถ ในการอ่านภาษา อังกฤษเพื่อความเข้าใจ	สอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา	1. ทดสอบความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2. ประเมินความพึงพอใจต่อวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 6 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมงเป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวมเวลา 24 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน 1 ฉบับ แบบทดสอบหลังเรียน 1 ฉบับ
3. แบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 15 ข้อ

วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 6 แผน เวลา 24 ชั่วโมง ได้ดำเนินการดังนี้
  - 1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้
    - 1.1.1 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนชุมชนบ้านด่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 1
    - 1.1.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้รายปี และหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สงขลา เขต 1
    - 1.1.3 ศึกษาขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1.1.4 พิจารณาคัดเลือกเนื้อหาที่จะนำมาเป็นสื่อสำหรับการอ่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- 1) สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) ความยากง่ายเหมาะสมของศัพท์ โครงสร้างทางภาษาและความยาวของเนื้อเรื่องกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยพิจารณาจากสาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในหน่วยการเรียนรู้ที่ต้องการทดลองซึ่งเป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนชุมชนบ้านด่าน
- 3) ความสั้นยาวเหมาะสมกับเวลา
- 4) เนื้อหาสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน
- 5) เนื้อหาไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดี และมีสาระข้อคิดที่ดีแฝงอยู่

1.1.5 ศึกษาเอกสาร เกี่ยวกับการวัดประเมินผลการเรียนรู้ ด้านทักษะการอ่านและการอ่านเพื่อความเข้าใจ

1.2 เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอน ออกแบบ และผลิตสื่อการสอน

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจำนวน 6 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วย Animals จำนวน 12 ชั่วโมง บทอ่านที่นำมาเป็นสื่อในการสอนอ่านประกอบด้วยเรื่อง A Cute Panda , The Wise bat และ My Pets ส่วนแผนการจัดการเรียนรู้ใน หน่วย Food and Drinks จำนวน 12 ชั่วโมง บทอ่านที่นำมาเป็นสื่อในการสอนประกอบด้วยเรื่อง Eating For Health , The Police ' s Diary และ เรื่อง At The Restaurant ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบคือ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ การประเมินผล และในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้

1.3.1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน และอภิปรายสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู ทำไดอะแกรมสรุปใจความสำคัญเพื่อให้นักเรียนจับใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดเรื่องที่อ่านได้

1.3.2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องราวในชีวิตประจำวันของนักเรียนและอภิปรายร่วมกันเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกคิดวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน

1.3.3 เขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่ม หรือเขียนเรื่องในกลุ่มย่อย นักเรียนได้ฝึกเขียนตามความคิดของตนเองโดยใช้ตัวอย่างตามอรรถลักษณะที่พบในบทเรียน

1.3.4 อภิปราย สนทนา และวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อความ และเกี่ยวกับเรื่อง

ในเนื้อความที่เขียนนักเรียนได้อ่านและสรุปความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและวิเคราะห์ อรรถลักษณะของเรื่องที่เขียนและพิจารณาแก้ไขความถูกต้องของภาษาที่ใช้เพื่อการพัฒนา การเขียน

1.3.5 ทำกิจกรรมทางภาษา เพื่อทบทวนฝึกความแม่นยำและเสริมทักษะ ทางภาษาโดยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน ในอรรถลักษณะภาษาที่หลากหลายมากขึ้นทั้งการอ่าน เขียน รวมทั้ง ฟัง และพูด

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอประธานที่ปรึกษา และกรรมการที่ปรึกษา และควบคุม วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้วนำมาปรับปรุง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และการสอน ภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) และกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50 ได้ค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.90 -1.00

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ และไปปรับปรุงแก้ไขจน ถูกต้องเหมาะสมแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา จำนวน 28 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนและนำมาปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

2. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 60 ข้อ จัดทำเป็นแบบทดสอบคู่ขนานเพื่อใช้เป็นแบบทดสอบ ก่อนเรียน 1ฉบับ และ แบบทดสอบหลังเรียน 1ฉบับโดยดำเนินการศึกษาเอกสารดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา

2.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้รายปีและหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา

2.3 ศึกษา เอกสารเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักสัดส่วนคะแนนของข้อสอบวัด ความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ ตามลำดับความสำคัญของเนื้อเรื่องและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.4 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ และวิธีหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ

2.5 สร้างแบบทดสอบฉบับก่อนเรียนและฉบับหลังเรียน วัดความเข้าใจการอ่าน ภาษาอังกฤษ หน่วย Animals และ หน่วย Food and Drinks โดยจัดทำแบบทดสอบคู่ขนาน

แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 60 ข้อ รวม 120 ข้อ โดยกำหนดให้วัดพฤติกรรม การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดังนี้

2.5.1 การแปลความหมาย คือ การบอกความหมายเรื่องที่อ่านเป็นภาษาไทยได้ รู้ความหมาย แปลข้อความยาวๆ ให้เป็นข้อความสั้นๆ นำใจความสำคัญไปแปลเป็นรูปแบบอื่น เช่น เป็นแผนภูมิ เป็นตาราง เป็นกราฟ หรือแปลข้อมูลจากแผนภูมิ ตาราง กราฟ เป็นการเขียนข้อความ

2.5.2 การตีความ คือการบอกความมุ่งหมายของเรื่อง บอกความหมายที่ ซ่อนอยู่ หรือบอกจุดสำคัญของเรื่องได้ นำข้อมูลมาหาความสัมพันธ์ สรุปความคิดรวบยอด

2.5.3 การขยายความ คือ เมื่ออ่านเรื่องแล้วสามารถต่อเรื่องราวตามความรู้สึกร ของตนเองได้ คาดคะเนว่าเรื่องจะจบลงทำนองใดได้ นำความรู้ที่ได้ผนวกเข้ากับประสบการณ์เดิม เกิดเป็นความคิดใหม่ หรือนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

2.6 หลังจากสร้างแบบทดสอบเสร็จ แล้วนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้าน การวัดผลการศึกษาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่า ดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item objective Congruence) และกำหนดค่าดัชนี ความสอดคล้อง ไม่ต่ำกว่า 0.50 ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญดังนี้

- + 1 เห็นว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้อง
- 1 เห็นว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

2.7 บันทึกผลการพิจารณาถึงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน แต่ละข้อแล้วหา ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเป็นรายข้อ

2.8 คัดเลือกแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือข้อสอบมีค่าดัชนี ความสอดคล้องเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป จำนวน 50 ข้อ

2.9 นำแบบทดสอบฉบับก่อนเรียนและฉบับหลังเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน

2.10 วิเคราะห์หาค่าคุณภาพของแบบทดสอบ โดยหาค่าความยากง่าย (p) โดยแต่ละข้อ ต้องมีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ฉบับก่อนเรียนได้ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.27- 0.63 ฉบับหลังเรียนได้ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.37-0.80

2.11 หาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยแต่ละข้อต้องมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 -1.00 แบบทดสอบฉบับก่อนเรียนได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20- 0.47 และฉบับหลังเรียน ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 -0.67

2.12 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20- 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปฉบับละจำนวน 30 ข้อ จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder- Richardson) จากสูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 198) ได้ค่าความเชื่อมั่นฉบับก่อนเรียน 0.70 และฉบับหลังเรียน 0.80 แล้วจัดทำเป็นแบบทดสอบ

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนข้อสอบที่สร้างสำหรับการวิจัย

ระดับความ เข้าใจ การอ่าน	หน่วย Animals				หน่วย Food and Drinks				รวม จำนวนข้อสอบ ที่คัดเลือกไว้	
	จำนวนข้อสอบ ที่สร้างขึ้น		จำนวนข้อสอบ ที่คัดเลือกไว้		จำนวนข้อสอบ ที่สร้างขึ้น		จำนวน ข้อสอบ ที่คัดเลือกไว้			
	ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	หลัง เรียน
1.ระดับแปล ความหมาย	14	14	7	7	14	14	7	7	14	14
2.ระดับ ตีความ	10	10	5	5	10	10	5	5	10	10
3.ระดับ ขยายความ	6	6	3	3	6	6	3	3	6	6
รวม	30	30	15	15	30	30	15	15	30	30

จากตารางที่ 2 ผู้วิจัยได้แสดงให้เห็นการกำหนดน้ำหนักคะแนนในการสร้างแบบทดสอบด้านที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 คือ ความเข้าใจ ในระดับการแปลความ อันดับที่ 2 คือ การตีความ และอันดับที่ 3 คือการขยายความ เพราะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนาการแปลความ ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 2 (ต.1.1) และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังข้อที่ 3 ตามหลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนชุมชนบ้านด่าน ที่ให้นักเรียนสามารถ แปลความ ตีความได้ ส่วนการขยายความถือว่าเป็น ระดับความ

เข้าใจที่สูงขึ้น และยากขึ้น จึงให้ความสำคัญรองลงมา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมนึก ภัททิยธนี (2537 : 127) และ วาโร เฟ็งสวัสต์ (2542 : 23) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอน การสร้างข้อสอบที่เกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักว่า การจัดลำดับความสำคัญของเนื้อหาในการสร้าง ข้อสอบ ให้พิจารณาจากแผนการเรียนรู้ หรือคู่มือครู เนื้อหาใดใช้เวลาในการสอนมาก หรือเป็น พฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้ให้จัดลำดับความสำคัญเป็นอันดับ 1 ส่วนเนื้อหาใดใช้เวลาในการสอนน้อย ก็ให้จัดอันดับความสำคัญรองลงมา

3. แบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดย ดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

3.2 ศึกษาขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพื่อนำมาออกแบบข้อคำถาม เกี่ยวกับวิธีสอน

3.3 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจำนวน 20 ข้อ

3.4 หลังจากสร้างแบบประเมินเสร็จ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษา ภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC และกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50 ได้ค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80-1.00

3.5 จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการ ใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 15 ข้อ

3.6 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน ซึ่งได้ทำการทดลอง สอนตามขั้นตอนวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามาแล้ว

3.7 นำแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ไปหาค่า ความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร Alpha Coefficient (α) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.86

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ระหว่างวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2550 - 6 มีนาคม พ.ศ. 2550 โดยผู้วิจัยดำเนินการ ทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง

2. ตรวจให้คะแนนและนำคะแนนที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยทำการสอนหน่วย Animals และ หน่วย Food and Drinks ใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ใช้เวลา 24 ชั่วโมง
4. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 ชั่วโมง
5. นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาใช้เวลา 30 นาที

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
  - 1.1 ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 73)
  - 1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (พิสณู พงศ์ศรี. 2549 : 157)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
  - 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้

หาค่าความเที่ยงตรงโดย หาค่า IOC
  - 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
    - 2.2.1 หาค่าความเที่ยงตรงโดย หาค่า IOC
    - 2.2.2 หาค่าความยากง่าย (p)
    - 2.2.3 หาค่าอำนาจจำแนก (r)
    - 2.2.4 หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ KR-20
  - 2.3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
    - 2.3.1 หาค่าความเที่ยงตรงโดย หาค่า IOC
    - 2.3.2 หาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่า Alpha Coefficient (α) ของ ครอนบัค
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน
  - 3.1 เปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อน และหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติทดสอบสมมุติฐาน t-test กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent t-test) (บุญชม ศรีสะอาด. 2533 : 109)

3.2 หาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินตามแนวของ เบสท์ (จงกล เทิดประสิทธิ์กุล. 2542 : 39-40 ; อ้างอิงจาก Best. 1981 : 179-187) ดังนี้

1.00 - 1.50	หมายถึง	พอใจน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายถึง	พอใจน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง	พอใจปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง	พอใจมาก
4.51 - 5.00	หมายถึง	พอใจมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ ความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน ชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างจากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างจากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t- distribution
* *	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ ความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน ชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และค่าความต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนสอบก่อนการทดลอง (30คะแนน)	คะแนนสอบหลังการทดลอง (30คะแนน)	D	D^2
1	12	14	2	4
2	14	20	6	36
3	14	16	2	4
4	10	16	6	36
5	9	11	2	4
6	9	14	5	25
7	8	9	1	1
8	15	18	3	9
9	14	16	2	4
10	12	17	5	25
11	7	14	7	49
12	15	21	6	36
13	13	16	3	9
14	14	21	7	49
15	20	26	6	36
16	12	20	8	64
17	19	24	5	25
18	11	22	11	121
19	18	23	5	25
20	17	25	8	64
21	14	22	8	64

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คนที่	คะแนนสอบก่อนการ ทดลอง (30คะแนน)	คะแนนสอบหลังการ ทดลอง (30คะแนน)	D	D^2
22	17	22	5	25
23	14	21	7	49
24	9	12	3	9
25	17	25	8	64
26	8	12	4	16
27	10	13	3	9
28	12	20	8	64
29	12	22	10	100
30	11	21	10	100
	$\sum X = 388$ $\bar{X} = 12.90$	$\sum X = 553$ $\bar{X} = 18.43$	$\sum D = 166$	$\sum D^2 = 1126$

จากตารางที่ 3 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 12.90 ส่วนคะแนนเฉลี่ยหลัง คือ 18.33 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในระดับ แผลความ ดีความ และขยายความ (n : 30)

ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน			หลังเรียน			t
		คะแนนที่ได้	$\bar{X}$	S.D	คะแนนที่ได้	$\bar{X}$	S.D	
1.ระดับแผลความ	14	235	7.83	0.42	321	10.70	1.92	9.61**
2. ระดับดีความ	10	115	3.83	1.19	172	5.73	2.43	5.58**
3. ระดับขยายความ	6	37	1.23	0.97	60	2.03	1.03	4.20**
รวม	30	387	12.90	2.56	553	18.43	4.63	11.33**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่าคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ทั้ง 3 ระดับ ส่วนระดับความเข้าใจในการอ่านที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ ระดับแผลความ รองลงมา คือระดับดีความ และขยายความตามลำดับ สรุปแล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อวิธีสอนแบบประสบการณ์ภาษา โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ ซึ่งปรากฏผลค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ค่าความเบี่ยงเบน และสรุปผลระดับความพึงพอใจรายชื่อ ตลอดจนสรุปผลความพึงพอใจโดยรวม ดังแสดงในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ระดับความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ลำดับ ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1	กิจกรรมการอ่านเรื่องน่าสนใจ	4.50	0.63	มาก
2	การทำไดอะแกรมสรุปใจความสำคัญทำให้ฉันเข้าใจมากขึ้น	4.17	0.70	มาก
3	ฉันเข้าใจเรื่องที่เราอ่านร่วมกัน	3.87	0.90	มาก
4	การพูดตอบคำถามแสดงความคิดเห็น	3.90	0.99	มาก
5	การเขียนเรื่องร่วมกันภายในกลุ่มทำให้ฉันได้ฝึกคิดและเขียน	4.23	0.73	มาก
6	ฉันเข้าใจและสามารถทำแบบฝึกหัดได้	4.50	0.68	มาก
7	บัตรคำมีความชัดเจน	4.37	0.76	มาก
8	เกม เพลง ประกอบการสอนทำให้ฉันสนุก	4.70	0.55	มากที่สุด
9	ใบงานมีความชัดเจน	4.30	0.79	มาก
10	ฉันให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม	4.07	0.52	มาก
11	เพื่อนให้ความช่วยเหลือในการเรียน	4.10	0.66	มาก
12	การฝึกในกลุ่มทำให้ฉันเข้าใจมากขึ้น	4.10	0.66	มาก
13	ครูสามารถจัดกิจกรรมการสอนได้น่าสนใจ	4.33	0.80	มาก
14	ครูเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคล	4.40	0.67	มาก
15	นักเรียนเข้าใจสิ่งที่ครูอธิบาย	4.33	0.80	มาก
	สรุป	4.26	0.68	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน ที่มีต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา อยู่ในระดับ มาก

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีรายละเอียดดังนี้

บทย่อ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ผลจากการวิจัยเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้นำวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไปปรับปรุงพัฒนาการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 2 ห้องเรียนจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 58 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 30 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งหมด 6 แผน ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วย Animals จำนวน 3 แผน คือ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง A Cute Panda , The Wise Bat , My Pets

และหน่วย Food And Drinks มีจำนวน 3 แผน คือแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง Eating For Health ,The Police's Diary และ At The Restaurant แผนการเรียนรู้ละ 4 ชั่วโมง หลังจากที่ได้้นำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ และผู้วิจัยนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้นแล้ว ได้นำแผนการจัดการเรียนรู้มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มี 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน และอภิปรายสนทนา เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู ทำไดอะแกรมสรุปใจความสำคัญ

ขั้นตอนที่ 2 โยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องราวในชีวิตประจำวันของนักเรียน ฝึกคิดวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อยตามอรรถลักษณะ (Genre) เดิม

ขั้นตอนที่ 4 อภิปรายสนทนา และวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อความและเกี่ยวกับเรื่องในเนื้อความที่เขียน และแก้ไขความถูกต้องของภาษา

ขั้นตอนที่ 5 ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวน ฝึกความแม่นยำและเสริมทักษะทางภาษา โดยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยกิจกรรมต่างๆที่สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน

3.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษจัดทำเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบฉบับก่อนเรียนและฉบับหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบคู่ขนาน แบบทดสอบทั้งสองฉบับ ผ่านการพัฒนาคุณภาพและได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ และคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ข้อคำถามภายในแบบทดสอบ ก่อนเรียนมีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.20 - 0.63 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 - 0.47 ค่าความเชื่อมั่น 0.70 ข้อคำถามในแบบทดสอบฉบับหลังเรียน มีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.20- 0.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 - 0.67 และค่าความเชื่อมั่น 0.80

3.3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาผู้วิจัย สร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจำนวน 20 ข้อ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษาภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC และกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50 เลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.80 – 1.00 ได้แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช่วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 15 ข้อ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน แล้วหาค่าเฉลี่ย

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร Alpha Coefficient (α) จากนั้นนำแบบประเมินความพึงพอใจที่ได้ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จำนวน 30 คน แล้วหาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมีค่าเท่ากับ 4.26 ค่า ความเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.68 และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร Alpha Coefficient (α) มีค่าเท่ากับ 0.86

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจฉบับก่อนเรียนเวลา 1 ชั่วโมง
2. การจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแผนการจัดการเรียนรู้และเนื้อหาการอ่านจำนวน 6 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง ดำเนินการจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549
3. ทดสอบกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจฉบับหลังเรียน เวลา 1 ชั่วโมง และให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เวลา 30 นาที

สรุปผล

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01
2. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยอภิปรายผลตามลำดับดังนี้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าผลการศึกษาเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการเรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ดังจะเห็นได้จากการค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนคือ 12.90 และค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนคือ 18.43 เมื่อนำไปทดสอบค่าที่ (t-test dependent) มีค่าเป็น 11.33 ซึ่งแสดงว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้นเป็นผลมาจาก วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานั้นเอง

ผลการวิจัยที่พบว่า เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแล้ว นักเรียนสามารถอ่านเรื่องราวซึ่งมีอรรถลักษณะ (Genre) ที่แตกต่างกันคือมีทั้งเป็นการบรรยาย นิทาน บทสนทนา แล้วสามารถแปลความ สรุปความ ตีความ และขยายความได้นั้นอาจเป็นเพราะ

1. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) ที่ผู้วิจัยเลือกนั้น เป็นวิธีสอนที่มี 5 ขั้นตอนซึ่งแต่ละขั้นตอนสามารถฝึกฝนและพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนให้กับนักเรียนได้โดยเฉพาะ ทักษะการอ่าน นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ที่ให้นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันเป็นกลุ่มในขั้นนี้ นักเรียนได้ทำความเข้าใจ แปลความหมาย สรุปใจความโดยการทำไดอะแกรม ร่วมกัน สำหรับบทอ่านที่นำมาให้นักเรียนอ่านเป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคย หรือมีประสบการณ์เดิม อยู่บ้างแล้วทำให้นักเรียนเพิ่มความสนใจ มีกำลังใจที่จะอ่านเพราะรู้สึกว่าจะไม่ยากจนเกินไป นอกจากนี้ นักเรียนได้ทำใบงานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งนักเรียนได้ฝึกอย่างหลากหลายทั้งแบบอ่านแล้วตอบคำถาม เติมคำ จับคู่ อ่านแล้วทำเครื่องหมายถูก-ผิด อ่านแล้ววาดภาพประกอบเป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ถือเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนเพิ่มความเข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น ในขั้นตอนที่ 2 นักเรียนได้ฝึกการคิด วิเคราะห์จากเรื่องที่อ่าน และจากการที่ครูถามเรื่อง ที่โยงไปสู่เรื่องในชีวิตประจำวันให้นักเรียน ตอบ ซึ่งทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดเชื่อมโยงเป็นทักษะสำคัญซึ่งหากนักเรียนได้รับการฝึก จะทำให้สามารถอ่านแล้วเข้าใจเรื่องราว ตีความและขยายความเรื่องที่อ่านได้ ส่วนขั้นตอนที่ 3 เป็นการเขียนเลียนแบบอรรถลักษณะเดิมที่อ่าน ในขั้นนี้แม้จะเป็นการฝึกทักษะการเขียน แต่นักเรียนจะต้องผ่านการฝึกฝนด้านการอ่าน ทั้งการอ่านคำศัพท์ รู้ความหมายศัพท์ รู้จักโครงสร้างประโยค และนำ รูปแบบ ประโยคมาใช้ ซึ่งต้องใช้ทักษะการอ่านควบคู่ไปด้วย อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับขั้นตอนที่ 4 ในขั้นนี้เป็นการฝึกย้ำ ซ้ำทวนการใช้โครงสร้างประโยค

ที่สำคัญจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนได้ฝึกเป็นรายบุคคล จากการทำใบงาน ส่วนในขั้นที่ 5 เป็นการฝึก ความแม่นยำ และเสริมทักษะทางภาษา ในขั้นนี้ นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน โดยกิจกรรมที่ฝึกสามารถจัดได้อย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะ 4 ด้าน คือ การอ่าน เขียน ฟัง และพูดลักษณะกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนมีทั้งเป็นงานเดี่ยวและงานกลุ่ม กิจกรรมมีการแข่งขัน และการทำแบบฝึกหัด ดังนั้นผู้เรียนจึงสามารถพัฒนาทักษะทางการอ่านเพื่อความ เข้าใจได้เมื่อผ่านการเรียนรู้ตามขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอนนี้

2. นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่มทั้งในขั้นตอนการอ่าน การเขียน การเล่นเกมแข่งขัน เน้นให้นักเรียนเล่นเป็นกลุ่ม หรือเป็นทีม ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจมาใช้ในการให้นักเรียนเล่นเกม โดยใช้คะแนนรวมของทุกคนเป็นคะแนนของกลุ่มในการตัดสินว่ากลุ่มใด เป็นผู้ชนะ เช่น เกมปาเป้าอ่านประโยค เกมหยิบบัตรคำแล้วอ่าน ทำให้นักเรียนต้องช่วยเหลือกัน

แนะนำเพื่อนที่อ่านไม่ได้ให้อ่านได้ ทำให้นักเรียนที่อ่อนด้อย ไม่รู้สึกกดดันหรือตึงเครียดส่งผลดีต่อความสามารถในการเรียนรู้

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปานเสก สุทธิปริดา. (2538 : บทคัดย่อ) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง ผลการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวเขาที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่ากลุ่มที่เรียนตามวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถในการอ่าน สูงกว่ากลุ่มที่เรียนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน สุทธิรัตน์ คงไทย. (2539 : บทคัดย่อ) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา พัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับ รุ่งกาญจน์ นรินทร. (2543 : บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องความเข้าใจในการอ่าน และ ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและวิธีสอนแบบพาโนรามา กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขุนยวมวิทยา จ. แม่ฮ่องสอน ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียน โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และร้อยละ 93 ของนักเรียนเห็นด้วยกับวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกันกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบพาโนรามา ที่มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเช่นกันดังนั้นจึงสรุปได้ว่าวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นได้

3. ความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียนผลปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เนื่องจากเมื่อดูความพึงพอใจแยกเป็นด้านต่างๆ เช่น ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านตัวครู นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยเฉพาะในเรื่อง เกม เพลง ผู้เรียน มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด เพราะนักเรียนรู้สึกมีความสุข สนุกสนานและเพลิดเพลิน กับกิจกรรมที่จัดขึ้น ส่วนในด้านกิจกรรมการเรียนในชั้นการอ่าน จากการที่ผู้วิจัยประเมินด้วยวาจา นักเรียนมีความพอใจการอ่านเป็นคู่มากกว่าการอ่านเป็นกลุ่มใหญ่ นักเรียนให้เหตุผลว่าการอ่านเป็นกลุ่มใหญ่ ทำให้นักเรียนบางคนไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการอ่าน แต่การอ่านเป็นคู่ ได้มีส่วนร่วมทั้งสองคนทำให้นักเรียนรู้สึกเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ครูผู้สอนจะต้องไม่ลัดขั้นตอนและต้องเตรียมสื่อตลอดจนอุปกรณ์การสอนไว้ล่วงหน้า เนื่องจากความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นจะต้องเรียนรู้อย่างค่อยเป็นค่อยไป ต้องเรียนรู้ทุกองค์ประกอบของเรื่องทีอ่านทั้งคำศัพท์ โครงสร้างประโยค ส่วนสื่อการสอน ทั้งบัตรคำ แผนภูมิ อุปกรณ์ในการเล่น เกม ต้องเตรียมให้พร้อมเพื่อช่วยให้ไม่เสียเวลา และจะเป็นตัวช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีหรือเร็วขึ้น

1.2 กิจกรรมในขั้นตอนที่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง หรือเป็นกิจกรรมกลุ่มที่ต้องร่วมกันคิด ครูต้องไม่เร่งรัดจนเกินไป ต้องให้เวลานักเรียนได้ฝึกคิดเพราะหากครูเคร่งครัดกับตารางเวลาที่กำหนดไว้จะทำให้นักเรียนเกิดความเครียด

1.3 ควรใช้กิจกรรม เกม เพลง ในระหว่างเรียนเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีและทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน

1.4 การทำกิจกรรมในใบงาน แบบฝึกหัด ครูควรให้นักเรียนทำให้เสร็จสิ้นในเวลาเรียน เพื่อให้นักเรียนได้สอบถามข้อสงสัยหรือประเด็นที่ไม่เข้าใจ และครูมีโอกาสได้แนะนำเป็นรายบุคคลได้

1.5 การทำกิจกรรมกลุ่ม ครูควรดูแลอย่างใกล้ชิดให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และจะต้องสร้างความตระหนักให้นักเรียนทุกคนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง

1.6 ในขั้นตอนการเขียนเรื่อง (ขั้นตอนที่ 2) ครูควรให้นักเรียนได้ฝึกเขียนเป็นรายบุคคลบ้าง ในกรณีที่โครงสร้างภาษาและอรรถลักษณะของเนื้อเรื่องในครั้งนั้น ไม่มีความซับซ้อนมากนัก หรือเป็นเรื่องที่นักเรียนมีประสบการณ์เดิมอยู่และไม่ยากเกินไป เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจในการเขียนและส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนต่อไป

1.7 ในขั้นตอนการอ่านในขั้นตอนที่ 1 เมื่อนักเรียนเริ่มมีทักษะการอ่านมากขึ้น ครูอาจจะปรับเปลี่ยนจากการอ่านเรื่องแล้วแปลความหมายเป็นกลุ่ม เป็นการให้จับคู่กันอ่านแล้วช่วยกันแปลความ เพราะการอ่านลักษณะนี้ทำให้นักเรียนตื่นตัวและกระตือรือร้นมากขึ้น

1.8 การให้นักเรียนอ่านออกเสียงครูไม่ควรอ่านนำแล้ว ให้นักเรียนอ่านตามไปเรื่อย ๆ เพราะจะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายไม่สนใจ ครูอาจจะเริ่มจากการให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ในเรื่องจากบัตรคำที่ครูเตรียมไว้ให้คล่องก่อนแล้วจึงให้ฝึกอ่านเป็นกลุ่ม จากนั้นจึงให้แต่ละกลุ่มอ่านให้เพื่อนฟัง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัย ความสามารถด้านการเขียนควบคู่ไปกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

2.2 ควรศึกษาวิจัยความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรศึกษาวิจัยความสามารถด้านต่างๆของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เช่น ความสามารถในการ ฟัง พูด เขียน ความคงทนในการจำคำศัพท์ ความคิดสร้างสรรค์ หรือ ความกล้าแสดงออก เป็นต้น

2.4 ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนอ่านแบบอื่น

2.5 ควรศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนควบคู่ไปกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพราะจากการทดลองพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจต่ำ มีความสามารถในการอ่านออกเสียงต่ำเช่นกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546 ก). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้า
และพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2546 ข). สรุปย่อรายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. (ร.ส.พ.)
- กรองแก้ว กรรณสูต. (2543). “รูปแบบโครงสร้างของลำดับชั้นการเรียนรู้ทักษะการอ่าน
เข้าใจความภาษาอังกฤษ.” ภาษาศาสตร์, 18(1), 29.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศใน
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับ
ส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. (ร.ส.พ.)
- กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2540). การวัด การวิเคราะห์ การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น.
กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- กัลยานี นันทะศรี. (2542). การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบโมดิไฟดโคเลซ 5 รูปแบบ
ในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2548, มกราคม). “จงใจลูกรักการอ่าน,” แม่และเด็ก, 28 (395),
104-105.
- เกษม วัฒนชัย. (2546). รักการอ่าน. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2550 , จาก [http :
db.onco. go.th/ thaied news/index](http://db.onco.go.th/thaiednews/index).
- ศชาภกช เหลี่ยมไธสง. (2546). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากบทเรียนโปรแกรมการเรียน
การสอนผ่านเว็บที่มีโครงสร้างต่างกัน ของนิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต.
วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการศึกษา) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

- จกมล เทิดประสิทธิ์กุล. (2542). ความพึงพอใจที่มีต่อสภาพแวดล้อมโรงเรียนของนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อ.เทคโนโลยีภาคตะวันออก) (อ.เทคโนโลยีภาคตะวันออก). วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จตุพร ตั้งตระกูล. (2544). การใช้กิจกรรมประสบการณ์ภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จรัล ลิ้มหัน. (2540). การศึกษาศักยภาพในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จิราภรณ์ เลี่ยมไธสง. (2546). ผลการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะเป็นสื่อเสริมเพื่อเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2547). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : อารักษ์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : บุรพาสาน _____ . (2549). "การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน," สนทศ. 7(1), 9.
- ชวาล แพรัตกุล. (2520). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ฐิติรัตน์ ศิลาจันท์. (2543). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดวงใจ ไทยอุบล. (2537, พฤศจิกายน). "การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่," วิทยาจารย์. 92 (11), 11-13.
- ดารณี ขาจิตตะ. (2548). การสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเกาะแก้วพิทยาสรรค์. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สงขลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

- นภดล ยิ่งยงสกุล. (มปป.). แนวทางการวัดและประเมินผลตัดสินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน
สื่อตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. สตุล : สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสตุล.
- นฤมล วุฒิปรีชา. (2540). การพัฒนาหนังสือเล่มใหญ่สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ.
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นวลจันทร์ สันววรรณ. (2539). สภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนภาษา
อังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิพันธ์ พิสุทธิภักดี. (2542). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของตำรวจชั้นประทวนสังกัด
ตำรวจภูธรจังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต ชลบุรี : มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- นิลวรรณ สิทธิอาษา. (2539). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่าน
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎี
อภิปัญญากับการสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2541,กุมภาพันธ์). "การเสริมสร้างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ," วิชาการ.
80 (2), 68.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545,กุมภาพันธ์). "การเสริมสร้างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน,"
วิชาการ. 84(2), 1-2.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2549). การสอนการอ่านภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ธนัชการพิมพ์จำกัด.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2532). วรรณกรรมกับเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2533). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- บุญช่วย เจริญธรรม. (2538). การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร
สังกัดกรมทหารราบที่ 5 จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สงขลา :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- บุญมี พันธุ์ไทย. (2545). ระเบียบวิธีวิจัยการศึกษาเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ประคอง สุทธิสาร. (2534). การปรับปรุงการสอนอ่านในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประถม บุญญะถาวรชัย. (2538). ความพึงพอใจของพนักงานธนาคารกสิกรไทยในสาขาที่มี
การรื้อปรับระบบและไม่รื้อปรับระบบในภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรีชา ทิชนิพนธ์. (2542). เอกสารประกอบการสอนวิชา ทย.101. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ปานจิตต์ โภจนาวรรณ และ ชนิกันต์ มาชะศิริานนท์. (2542). คนฉลาดอ่าน. กรุงเทพฯ :
เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ปานเสก สุทธิปริดา. (2538). ผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวเขาที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ.
วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เปลื้อง ณ นคร. (2542). ศิลปะการอ่าน หลักวิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ :
เวิลด์การพิมพ์.
- เปี่ยมสุข ทุงกาวิ. (2534). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการซีดีรอมในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ อักษรศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). การอ่าน. สงขลา : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ตติยา ไผ่วงษ์. (2544). การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรพิมล ประสงค์พร. (2535). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
(รูปแบบที่ 2) ซึ่งใช้และไม่ใช้กิจกรรมการทดสอบเชิงปฏิบัติการกับการสอนตามคู่มือครู.
วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- พรรณี เสวตมาลย์. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ด้วยการอ่านแบบ KWL-Plus กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร
มหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- พัทธนันท์ นิลพัฒน์. (2545). องค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์ด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พันธ์ศักดิ์ เหล่าทอง. (2541). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนโดยการใช้เนื้อหาจากสื่อของจริงและสื่อหนังสือแบบเรียน. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สงขลา. : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พิศณุ ฟองศรี. (2549). วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เทียมฝาการพิมพ์.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2546). การส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2548). อ่านเป็นเรียนก่อนสอนเก่ง. กรุงเทพฯ : นานามีบุ๊คพับลิเคชั่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2537). ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาทักษะทางภาษาหน่วยที่ 11-15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2542). ภาษาอังกฤษพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มะลิวัลย์ สมศักดิ์. (2546). การวิจัยทางการศึกษา. นครศรีธรรมราช : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- มัทนา นาคะบุตร. (2544). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน. นครปฐม : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- ยุราวดี มุกกันต์. (2538). ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รังสิมา สง่าเมือง. (2545). การส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุ่งจิตต์ อิงวิยะ. (2542). การสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- รุ่งกาญจน์ นรินทร. (2543). ความเข้าใจในการอ่านและความคิดเห็นของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและวิธีสอนแบบ
พาโนรามา. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ :มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เวรดี ชโลทรสุทธิ. (2541). ศึกษาการใช้เนื้อหาจากหนังสือบางกอกโพสต์ สติวเด็นวีกลี
(Bangkok Post student Weekly) เป็นสื่อเสริมทักษะการอ่านของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา ; มหาวิทยาลัย
ทักษิณ.
- เวรดี หิรัญ. (2540). "สอนอย่างไรจึงจะอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจ" ในแนวคิดและเทคนิควิธี
สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
โรงเรียนชุมชนบ้านดำน. (2548). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนชุมชนบ้านดำน. [แผ่นพับ]. สงขลา : โรงเรียนชุมชน
บ้านดำน.
- โรงเรียนชุมชนบ้านดำน. (2549). หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ). สงขลา : โรงเรียนชุมชนบ้านดำน.
- ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ลักษณะ ชินวงศ์. (2542). ศึกษาการใช้บทอ่านการ์ตูนจากหนังสือการ์ตูนเรื่องมิกกี้และสหาย
(Comics and Stories) ของวอลท์ ดิสนีย์ (Walt Disney) เป็นสื่อเสริมทักษะการอ่าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา :
มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ลัดดาวลัย แดงใหญ่. (2546). ความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรม
นักเรียนในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2542). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการประเมินผลการเรียนโปรแกรม
วิชาการวัดผลการศึกษา. สกลนคร : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- วิสารท์ จัตวีวัตร. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

- ศิริ ผิวชัย. (2544). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพื่อการอ่านและการเขียนภาษาล้านนา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5-6. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2548).
รายงานคุณภาพการศึกษาไทยวิชาภาษาอังกฤษ ปี 2545-2547. สืบค้นเมื่อวันที่ 6
กันยายน 2549, จาก <http://www.moc.moe.go.th/filedata/tl-9up.htm>.
- เศรษฐวิทย์(นามแฝง). (2545). อ่านภาษาอังกฤษอย่างไรให้ได้ผล. กรุงเทพฯ : เม็ดทราย.
- สมจิตร หามาลี. (2542). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิราช.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2537). การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาวัดผลและวิจัย
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- สมปอง หลอมประโคน. (2544). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมุทร เข็นเขาวนิช. (2537). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2539). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. (พิมพ์ครั้งที่8). กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2540). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สวรรส วิวัชนะ. (2542). การศึกษาความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบเอริกกา. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 1. (2549). เอกสารสรุปผลการประเมินคุณภาพ
การศึกษาระดับชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548. [แผ่นพับ].
สงขลา : กลุ่มนิเทศติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานฯ.

- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2546). จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สุจิตรา อินทรศรีศรี. (2537). ความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุทธิรัตน์ คงไทย. (2539). การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์. (2531). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนคำและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2542). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนิจ สุตตันทวิบูลย์. (2544). อ่านอังกฤษให้สัมฤทธิ์ผล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภรณ์ หนูกุ่ม. (2544). การสร้างชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกระบวนการสอนอ่านแบบ MIA. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพงษ์ พึ่งวอน. (2537). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เสาวภา ฉายะบุระกุล. (ผู้แปล). (2547). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : เพียร์สันเอดดูเคชั่น อินโดไชน่าจำกัด.

เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. (2531). “การส่งเสริมการรักการอ่าน,” ม.ฉ.ก. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. 17(2),84.

_____. (2533). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.

_____. (2534). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.

_____. (2536). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.

_____. (2549). การอ่าน. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2549, จาก <http://www/bangkokbiznews.com./2006>.

อภิวัฒน์ บัณฑิตศักดิ์. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราชที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีอภิปัญญากับการอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

อารีย์ วชิรวารการ. (2542). การวัดและการประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : มปท.

อารีย์ สังฆานาคินทร์. (2542). การใช้บทอ่านที่มีบริบทไทยในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยทักษิณ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

อุสุภภรณ์ สุขารมณ. (2548). “ข้อสอบแบบถูกผิด (True -False Test) กับการวัดความสามารถด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษ,” ภาษาและวัฒนธรรม. 24(2), 65-71.

เอกรินทร์ สังข์ทอง. (2544,กันยายน). “การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีQtA การตั้งคำถามผู้เขียน,” วิชาการ. 4(9), 55-59.

Chall, S. J. (1996). Learning to Read The Great Debate. Third Edition. America : Harcourt Brave & Company.

Combs, M. (1996). Developing Competent Readers and Writers in Primary Grades. America : A Simon & Schuster Company.

- Moxley, R. (1982). Writing and in Early Childhood a Functional Reading Approach. America : Educational Technology Publications.
- Ur, P. & Wright., A. (2004). Five- Minute Activities. Eighteenth printing. United Kingdom. Cambridge University Press.

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ
ตารางแสดงคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน ยกกำลังสอง

ตารางที่ 6 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ฉบับที่ 1 (pretest) และฉบับที่ 2 (posttest)

ข้อที่	ฉบับที่ 1 (Pretest)		ฉบับที่ 2 (Posttest)	
	(p)	(r)	(p)	(r)
1	0.40	0.27	0.60	0.40
2	0.40	0.27	0.67	0.53
3	0.43	0.20	0.67	0.67
4	0.50	0.20	0.77	0.20
5	0.37	0.20	0.53	0.20
6	0.63	0.20	0.63	0.60
7	0.57	0.33	0.67	0.67
8	0.43	0.20	0.67	0.20
9	0.43	0.20	0.37	0.20
10	0.40	0.20	0.67	0.27
11	0.47	0.26	0.53	0.27
12	0.33	0.20	0.40	0.20
13	0.47	0.33	0.50	0.47
14	0.37	0.40	0.70	0.47
15	0.37	0.47	0.67	0.40
16	0.60	0.40	0.70	0.47
17	0.40	0.27	0.73	0.20
18	0.43	0.20	0.80	0.27
19	0.33	0.40	0.70	0.60
20	0.57	0.47	0.57	0.47
21	0.50	0.47	0.40	0.40
22	0.30	0.20	0.67	0.27
23	0.40	0.27	0.63	0.40
24	0.43	0.33	0.67	0.33

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	ฉบับที่ 1 (Pretest)		ฉบับที่ 2 (Posttest)	
	(p)	(r)	(p)	(r)
25	0.37	0.33	0.57	0.20
26	0.37	0.33	0.60	0.27
27	0.53	0.27	0.60	0.27
28	0.53	0.40	0.60	0.40
29	0.27	0.20	0.63	0.20
30	0.47	0.20	0.70	0.47

ตารางที่ 7 แสดงค่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง

คนที่	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน	
	X	X^2	X	X^2
1	12	144	14	196
2	14	196	10	400
3	14	196	16	256
4	10	100	16	256
5	9	81	11	121
6	9	81	14	196
7	8	64	9	81
8	15	225	18	324
9	14	196	16	256
10	12	144	17	289
11	7	49	14	196
12	15	225	21	441
13	13	169	16	256
14	14	196	21	441
15	20	400	26	676
16	12	144	20	400
17	19	361	24	576
18	11	121	22	484
19	18	324	23	529
20	17	289	25	625
21	14	196	22	484
22	17	289	22	484
23	14	196	21	441
24	9	81	12	144

ตารางที่ 7 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน	
	X	X^2	X	X^2
25	17	289	25	625
26	8	64	12	144
27	10	100	13	169
28	12	144	20	400
29	12	144	22	484
30	11	121	21	441
	$\sum X = 387$	$\sum X^2 = 5182$	$\sum X = 553$	$\sum X^2 = 10815$

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงการจัดเวลาสอนกลุ่มตัวอย่าง
ตารางแสดงระดับความเข้าใจในการอ่าน แยกเป็นรายข้อและรายหน่วย
ของแบบทดสอบ ฉบับก่อนเรียน และฉบับหลังเรียน

ตาราง ที่ 8 แสดงการจัดเวลาสอนกลุ่มตัวอย่าง

ครั้งที่	วัน	วันที่ เดือน พ.ศ.	กำหนดการจัดการเรียนรู้
1	จันทร์	15 ม.ค.2550	ทดสอบฉบับก่อนเรียน
2	พุธ	17 ม.ค.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ครั้งที่ 1
3	พฤหัสบดี	18 ม.ค.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ครั้งที่ 2
4	จันทร์	22 ม.ค.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ครั้งที่ 3
5	อังคาร	23 ม.ค.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ครั้งที่ 4
6	พุธ	24 ม.ค.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ครั้งที่ 1
7	พฤหัสบดี	25 ม.ค.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ครั้งที่ 2
8	จันทร์	29 ม.ค.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ครั้งที่ 3
9	อังคาร	30 ม.ค.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ครั้งที่ 4
10	พุธ	31 ม.ค.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ครั้งที่ 1
11	พฤหัสบดี	1 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ครั้งที่ 2
12	จันทร์	5 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ครั้งที่ 3
13	อังคาร	6 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ครั้งที่ 4
14	พุธ	7 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ครั้งที่ 1
15	พฤหัสบดี	8 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ครั้งที่ 2
16	จันทร์	12 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ครั้งที่ 3
17	พุธ	14 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ครั้งที่ 4
18	พฤหัสบดี	15 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ครั้งที่ 1
19	จันทร์	19 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ครั้งที่ 2
20	อังคาร	20 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ครั้งที่ 3
21	พุธ	21 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ครั้งที่ 4
22	พฤหัสบดี	22 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ครั้งที่ 1
23	อังคาร	27 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ครั้งที่ 2
24	พุธ	28 ก.พ.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ครั้งที่ 3

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ครั้งที่	วัน	วันที่ เดือน พ.ศ.	กำหนดการจัดการเรียนรู้
25	พฤหัสบดี	1 มี.ค.2550	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ครั้งที่ 4
26	อังคาร	6 ม.ค.2550	ทดสอบฉบับหลังเรียน
27	พุธ	7 มี.ค.2550	ประเมินความพึงพอใจต่อวิธีสอน

ตารางที่ 9 แสดงระดับความเข้าใจในการอ่าน แยกเป็นรายชื่อและรายหน่วยของแบบทดสอบ
ฉบับก่อนเรียน และฉบับหลังเรียน

ระดับความเข้าใจ	ก่อนเรียน (Pretest)		หลังเรียน (Posttest)	
	Animals	Food and Drinks	Animals	Food and Drinks
แปลความ	1, 5, 6, 7, 8 , 11 , 12	16, 20, 21, 23, 24, 27, 28	1, 5, 6, 7, 8 , 11 , 12	16, 20, 21, 23, 24, 27, 28
ตีความ	2, 4, 9, 13 ,15	17, 18, 22, 25, 29	2, 4, 9, 13 ,15	17, 18, 22, 25, 29
ขยายความ	3, , 10, 14	19, 26, 30	3, , 10, 14	19, 26, 30

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หน่วย Animals

จำนวน 3 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้

Unit 4 Animals

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง A Cute Panda จำนวน 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ การอ่านบทอ่านที่เป็นการบรรยายแล้วเข้าใจ สามารถแปลความหมาย
ตีความหมายของเรื่อง สามารถนำความรู้จากการอ่านไป ขยายความทำให้นักเรียนสามารถ
พัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษสู่ทักษะอื่นทั้งการฟัง พูด เขียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (มาตรฐาน ต.1.1)

- ข้อที่ 3 เข้าใจประโยค ข้อความ โดยถ่ายโอนเป็นภาพ หรือสัญลักษณ์
- ข้อที่ 4 อ่านบทอ่านที่เป็นการบรรยายแล้วเข้าใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านข้อความเรื่อง A Cute Panda แล้วเข้าใจสามารถแปลความหมายได้
2. สรุปความคิดจากเรื่องที่อ่านแล้วจัดทำเป็นไดอะแกรมได้
3. อ่านข้อความเรื่อง A Cute Panda แล้วตอบคำถามได้
4. เขียนเรื่องใหม่ตามลักษณะการเขียนแบบเดียวกันกับ A Cute Panda ได้
5. บอกความหมายคำศัพท์จากเรื่อง A Cute Panda ได้
6. อ่านออกเสียงเรื่องที่เขียนขึ้นใหม่ได้
7. เข้าใจและสามารถใช้ประโยคเหตุและผล It 's hard to + verb + because ได้
ถูกต้อง
8. สามารถใช้ประโยค There is , There are ได้ถูกต้อง
9. อ่านข้อความแล้วเข้าใจสามารถถ่ายโอนออกมาเป็นภาพได้
10. เติมคำศัพท์ในประโยคได้ถูกต้อง

ความรู้เดิม

1. นักเรียนมีความรู้เดิมเรื่อง การใช้ There is , There are
2. นักเรียนมีความรู้เรื่อง Present Simple Tense
3. นักเรียนมีความรู้ เรื่องการถาม- ตอบ สิ่งที่เป็นเหตุเป็นผลต่อกัน (Why – Because)

เนื้อหา/สาระการเรียนรู้

1. หน้าที่ทางภาษา (Function)

การบรรยาย (Describing about animals)

2. โครงสร้างทางภาษา (Structure)

Present simple tense

There is + singular noun

There are + plural noun

It is hard to + verb + because .....

WH- Questions

3. ศัพท์ (Vocabulary)

giant , panda , among , world , cuddly , stuffed ,travel , have to , Earth , wild , bamboo , forest , mountain , hard , shy , hide , scientist , less than , living

Step 1 นักเรียนอ่านเรื่อง อภิปรายร่วมกันกับครู และเขียนไดอะแกรม (ชั่วโมงที่ 1)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 1 อ่านข้อความเรื่อง A Cute Panda แล้วเข้าใจสามารถแปลความหมายได้

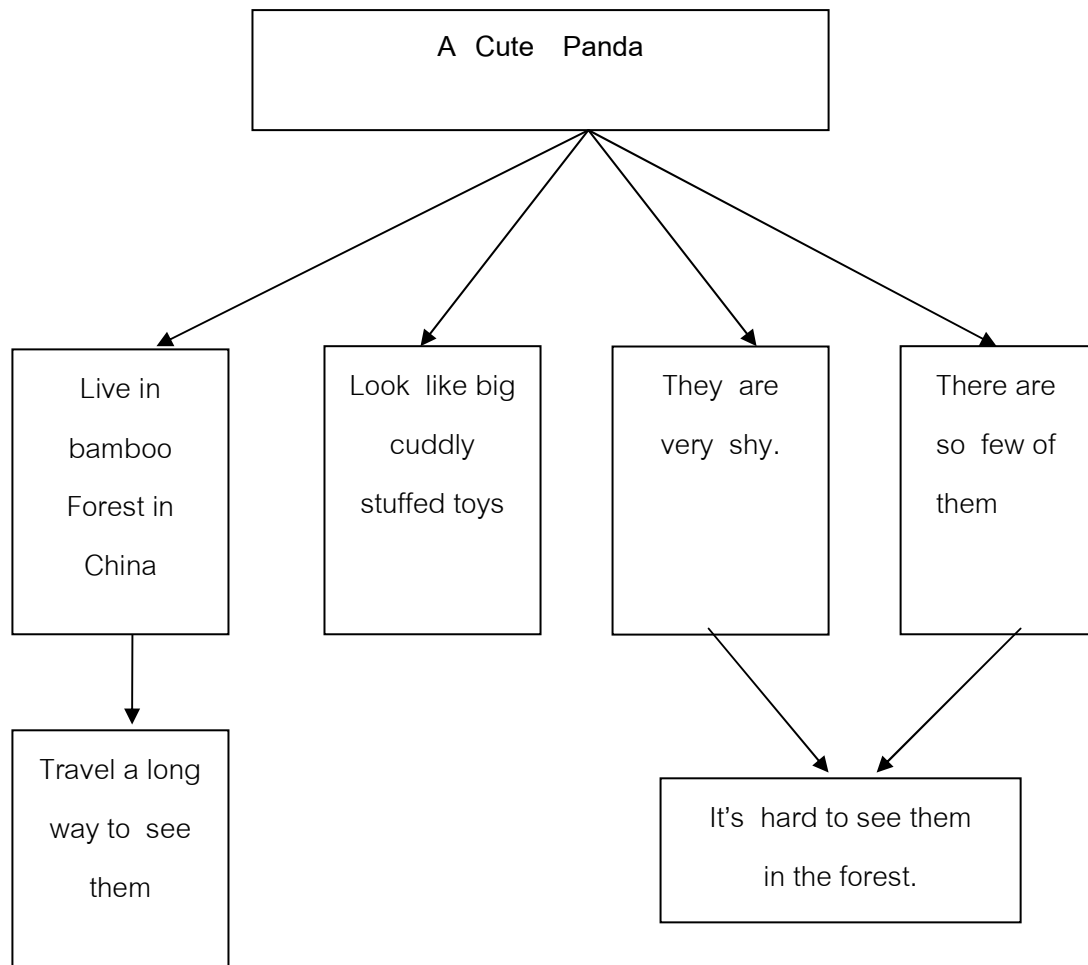
ข้อที่ 2 สรุปความคิดจากเรื่องที่อ่านแล้วจัดทำเป็นไดอะแกรมได้

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ให้นักเรียนดูภาพหมี panda แล้วถามคำถามเช่น Do you know what a panda is? Is it an animal? How many legs does it have? What colour is it? Where does it live ?

2. แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5-6 คน ให้นักเรียนอ่านข้อความจาก sheet เรื่อง A Cute Panda ที่ครูแจก แล้วร่วมกันแปลความหมายของเรื่องที่อ่าน สำหรับคำยากในเรื่องให้นักเรียนเปิดหาความหมายในพจนานุกรมที่ครูเตรียมให้ และนักเรียนเตรียมเองกลุ่มละ 3 เล่ม

3. นักเรียนช่วยกันคิดสรุปเรื่องเป็นไดอะแกรม โดยครูช่วยเขียนลงบนกระดาษรูป / กระดาษขาวเทา เมื่อเขียนเสร็จแล้วนำไปติดไว้บนฝาผนังเพื่อให้นักเรียนได้ใช้เป็นสื่อในการเรียนขั้นต่อไป ซึ่งรูปไดอะแกรมอาจทำได้ในลักษณะดังนี้

Step 2 ครูโยงเรื่องทีอ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียนและอภิปรายร่วมกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 3 อ่านข้อความเรื่อง A Cute Panda แล้วตอบคำถามได้

4. ให้นักเรียนฝึกจับคู่คำศัพท์จากเรื่องทีอ่านกับความหมาย

5. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน แล้วเชื่อมโยงเข้ากับชีวิตประจำวัน หรือตาม

ความรู้สึกรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียน เช่น

What does giant mean ?

Are there a lot of pandas in Thailand ?

Where can we see pandas ?

Where do they live ?

Why can't we see panda easily ?

Why do they hide among bamboo trees ?

What do they eat for their food ?

Why are there only few of pandas left ?

What can you do to save the pandas ?

6. นักเรียนทำ worksheet ที่ 1 - ตอบคำถามจากเรื่องทีอ่าน

Step 3 เขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่มใหญ่ ฝึกคิดและเขียนตามความคิดของนักเรียนตาม

อรรถลักษณะเดิม (ชั่วโมงที่ 2)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 4 เขียนเรื่องใหม่ตามลักษณะการเขียนแบบเดียวกันกับ A Cute Panda ได้

ข้อที่ 5 บอกความหมายคำศัพท์เรื่อง A Cute Panda ได้

ข้อที่ 6 อ่านออกเสียงเรื่องทีเขียนขึ้นใหม่ได้

กิจกรรมการเรียนรู้

7. ครูนำนักเรียนพูดคุย อภิปรายเรื่องสัตว์ชนิดอื่นทีนักเรียนสนใจ พูดคุยถึงรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะที่อยู่ หรือลักษณะนิสัยของสัตว์ชนิดนั้น

8. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คนแล้วช่วยกันศึกษาอรรถลักษณะหรือลักษณะการเขียนเรื่อง A Cute Panda อีกครั้งจาก sheet ที่ครูแจก ให้ในตอนแรกโดยการศึกษารูปตอนการบรรยาย ซึ่งเริ่มจากการบอกลักษณะ ของสัตว์ ที่อยู่ และลักษณะนิสัยของสัตว์นั้น

ให้นักเรียนช่วยกันคิดและเลือก สัตว์ 1 ชนิด ที่นักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นสนใจและมีข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะนิสัย ความเป็นอยู่ของสัตว์ชนิดนั้น ทุกคนช่วยกันวางแผนขั้นตอนการเขียนแล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดประโยคที่จะเขียน พูดให้เพื่อนในชั้นฟัง

9. ครูเขียนประโยคที่นักเรียนช่วยกันพูดบนกระดานดำ ครูและนักเรียนช่วยกันแก้ไขข้อความให้ถูกต้องอีกครั้ง

10. นักเรียนคัดข้อความที่ร่วมกันเขียนลงสมุดแบบฝึกหัด ครูคัดข้อความที่ถูกต้องแล้วลงใน กระดาษปฐพี ติดไว้ในห้องเรียน หรือมุมภาษาอังกฤษแล้วให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงในห้องเรียนพร้อมกัน

11. นักเรียนทำแบบฝึกเรื่อง หาความหมายศัพท์และฝึกแต่งประโยค ใน worksheet 2

Step 4 อธิบายสนทนาและวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อความ (Genre) (ชั่วโมงที่ 3)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 6 อ่านออกเสียงเรื่องที่เขียนขึ้นใหม่ได้

ข้อที่ 7 เข้าใจและสามารถใช้ประโยคเหตุและผล It 's hard to + verb + because.....ได้ถูกต้อง

ข้อที่ 8 สามารถใช้ประโยค There is , There are ได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

12. ให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์จากเรื่องที่เขียนขึ้นใหม่โดยครูอ่านคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนออกไปชี้คำศัพท์นั้น บนแผนภูมิเรื่องที่เขียนร่วมกันซึ่งติดไว้ในห้องเรียน ส่วนนักเรียนคนอื่นให้ช่วยกันบอกความหมายคำศัพท์นั้น

13. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านออกเสียงข้อความที่เขียนร่วมกันและบอกความหมายเรื่องราวที่อ่าน

14. ครูนำนักเรียนอภิปรายเรื่อง การใช้รูปประโยค It + is hard to + verb + because และการใช้ประโยค There is , There are

15. นักเรียนทำ worksheet ที่ 3 - จับคู่ประโยคที่เป็นเหตุเป็นผลต่อกัน และการใช้ There is , There are

Step 5 กิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนให้เกิดความแม่นยำ (ชั่วโมงที่ 4)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 9 อ่านข้อความแล้วเข้าใจสามารถถ่ายโอนออกมาเป็นภาพได้

ข้อที่ 10 เติมคำศัพท์ในประโยคได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

16. เล่นเกมแข่งขันอ่านคำศัพท์ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คนแต่ละกลุ่มส่งสมาชิก 1 คน หยิบบัตรคำศัพท์ที่คิดว่าอยู่ขึ้นมาอ่าน ถ้าอ่านได้ ได้ 1 คะแนน ถ้าอ่านไม่ได้ ให้คำว่าบัตรไว้เหมือนเดิม แล้วให้ตัวแทนกลุ่มต่อไปออกมาเล่นต่อ ผู้เล่นจะต้องไม่ให้ซ้ำกัน ยกเว้นกรณีที่ทุกคนในกลุ่มเล่นจนครบทุกคนแล้ว

17. นักเรียนอ่านข้อความที่ช่วยกันเขียนจากแผนภูมิที่ครูคัดลอกไว้ หรือจากสมุดของนักเรียนเอง แล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความของเรื่องที่เขียน ด้วยการวาดภาพประกอบเรื่องซึ่งในการวาด ให้วาดเป็นรายบุคคลลงในสมุดของตนเองที่ได้คัดข้อความไว้แล้วในขั้นที่ 3

18. นักเรียนทำ worksheet ที่ 4 - เติมคำศัพท์ลงในประโยคให้สอดคล้องกับเรื่องที่เรียน

สื่อการเรียนรู้

1. ภาพหมีแพนด้า
2. ข้อความเรื่อง A cute Panda
3. แบบฝึกใน worksheet 1-4
4. กระดาษปฐพี / การดาษขาวเทา
5. สี , ปากกาเคมี

การประเมินผล

วิธีการประเมิน สังเกต ตรวจแบบฝึกหัด

เครื่องมือ แบบบันทึกการสังเกต แบบฝึกหัด

เกณฑ์การประเมิน

1. ตรวจผลงานการสรุปความคิดเป็นไดอะแกรม

สรุปใจความได้ครอบคลุม ได้คะแนน ระดับ 3 คือ ดีมาก

สรุปใจความได้แต่ไม่ครบถ้วน ได้คะแนน ระดับ 2 คือ ปานกลาง

สรุปใจความไม่ได้ ได้คะแนน ระดับ 1 คือ ปรับปรุง
2. สังเกตการพูดตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

กล้าพูดตอบและแสดงความคิดเห็น ได้คะแนน ระดับ 3 คือ ดีมาก

พูดตอบคำถามบ้าง ได้คะแนนระดับ 2 คือ ปานกลาง

ไม่กล้าพูดตอบ หรือแสดงความคิดเห็น ได้คะแนน ระดับ 1 คือ ปรับปรุง
3. ตรวจผลงานการเขียนเลียนแบบของนักเรียน

เขียนได้ถูกต้องได้ใจความ ได้คะแนน 8-10 คะแนน คือ ระดับ ดี

เขียนถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ได้คะแนน 5-7 คะแนน คือ ระดับ ปานกลาง

เขียนผิดเป็นส่วนใหญ่ไม่ได้ใจความ ได้คะแนน 0-4 คะแนน คือ ระดับ ปรับปรุง
4. สังเกตการอ่านออกเสียง

อ่านออกเสียงได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด ได้คะแนนระดับ 3 คือ ดีมาก

อ่านออกเสียงผิดเล็กน้อย ไม่คล่อง ได้คะแนน ระดับ 2 คือ ปานกลาง

อ่านออกเสียงไม่ได้ อ่านตะกุกตะกักมาก ได้คะแนนระดับ 1 คือ ปรับปรุง
5. ตรวจการทำแบบฝึกหัด

ได้คะแนน 8-10 คะแนน อยู่ใน ระดับ ดีมาก

ได้คะแนน 5-7 คะแนน อยู่ใน ระดับ ปานกลาง

ได้คะแนน 0-4 คะแนน อยู่ใน ระดับ ปรับปรุง

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้น ป.6 หน่วยที่ 4 Animals
 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	อ่านออกเสียง	แสดงความ คิดเห็น	พุดตอบ คำถามเรื่องที่ อ่าน	สรุป
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					

แบบบันทึกคะแนน
 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้น ป.6 หน่วยที่ 5 Animals
 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน

เลขที่	การทำไดอะแกรม	แบบฝึกหัด	การเขียนเลียนแบบ	รวมคะแนน
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				
29				
30				

ข้อความสำหรับนักเรียนอ่าน

A Cute Panda

Giant pandas are among the world 's favourite animals. They look like big , cuddly stuffed toys. Sadly , there are not very many pandas in the world . You may have to travel a long way to see one.

There is only one place on Earth where pandas live in the wild which is in the bamboo forests in the mountain of China. It is hard to see pandas in the forest because they are very shy. They hide among the many bamboo trees. It is also hard to see pandas because there are so few of them. Scientists think there may be less than 1,000 pandas left living in the mountains.

(From Smart Kid Pratom 5 : p.9)

Unit 4

Animals : เรื่อง A Cute Panda

Worksheet 1

.....
Directions : Read "A Cute Panda" and answer the questions

1. Where can you find the pandas ?

.....

2. Why do the pandas hide among the bamboo trees ?

.....

3. How many pandas are there in the mountains ?

.....

4. How do people in general think about the pandas ?

.....

5. What colours are pandas ?

.....

Directions : Read these sentences and put a tick (/) in front of the true sentences and put a cross (X) in front of the false sentences.

.....1. It is easy to see the pandas.

.....2. There are few pandas now.

.....3. Scientists study about pandas.

.....4. The writer thinks that pandas are lovely animals.

.....5. Pandas can eat bamboo leaves .

Unit 4

Animals : เรื่อง A Cute Panda

Worksheet 2

.....

Directions : Write the meaning of the words in the blanks.

1. giant = ...
2. toy = ...
3. panda = ...
4. travel = ...
5. Earth = ...
6. wild = ...
7. bamboo forest = ...
8. mountain = ...
9. shy = ...
10. scientist = ...

Directions : Choose 3 words from above and write three sentences from the words

1. .....
2. .....
3. .....

Unit 4

Animals : เรื่อง A Cute Panda

Worksheet 3

.....

A : Directions : Match the sentences from 1-6 with the suitable reasons from a-f and then write the sentences below.

1. It is hard to see the pandas	a. because it is very dark.
2. It is hard to lift this box	b. because it is very dirty for a long time.
3. It is hard to see the pictures	c. because it weighs 126 kilos.
4. It is hard to finish this homework	d. because he is very lazy.
5. It is hard to clean the kitchen	e. because the baby cries all the night .
6. It is hard to sleep	f. because they are very shy.

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....

B: Direction : Fill the spaces with “ There is , There are “

1. .... a rabbit in the garden.
2. .... many animals in Dusit zoo.
3. A : How many monkeys are there in the mountain?
B : ..... about 30 - 40 monkeys.
4. A : How many cats are there in your house ?
B : ..... only one cat.

Unit 4

Animals : ^๑เรื่อง A Cute Panda

Worksheet 4

.....
Direction : Fill the blanks with the words in the box

mountain , look , there , hide , have to , bamboo , shy , few, cut
 difficult , are

1. It is not easy to see pandas because there .....only few of them.
2. It 's .....to see pandas because they are very .....
3. ....is only one place on Earth where pandas live in the wild.
4. Pandas.....like big cuddly stuffed toys .
5. If you want to see the wild pandas, you .....travel to China.
6. There may be less than 1,000 pandas in the.....
7. The..... forest is in China.
8. The pandas like to ..... among the bamboo trees.
9. People..... trees so the pandas have no place to live.
10. There are ..... pandas now in the world.

แผนการจัดการเรียนรู้

Unit 4 Animals

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง The Wise Bat จำนวน 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ การอ่านนิทานทำให้ผู้อ่านได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีแง่คิด คติสอนใจ เมื่อนักเรียนอ่าน เข้าใจ สามารถแปลความหมาย ดีความได้ ทำให้พัฒนาสู่ทักษะอื่นๆต่อไป

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (มาตรฐาน ต1.1)

ข้อที่ 4 อ่านบทอ่านที่เป็นนิทาน หรือเรื่องเล่าเชิงจินตนาการแล้วเข้าใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านนิทานเรื่อง The Wise Bat แล้วเข้าใจสามารถ แปลความหมายได้
2. อ่านนิทานเรื่อง The Wise Bat แล้วสรุปความคิดจัดทำเป็นไดอะแกรมได้
3. บอกความหมายคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านได้
4. อ่านนิทานเรื่อง The Wise Bat แล้วตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นได้
5. เขียน เรื่องใหม่ตามลักษณะการเขียนแบบนิทานได้
6. อ่านออกเสียงเรื่องที่เขียนขึ้นใหม่ได้
7. บอกความหมายคำศัพท์ และความหมายของนิทานที่เขียนขึ้นใหม่ได้
8. สามารถใช้คำกริยาได้ถูกต้องตามรูปประโยค Future Tense หรือ Past Tense ได้ถูกต้อง
9. ฟังคำศัพท์ที่ครูอ่านแล้วเลือกคำได้ถูกต้อง
10. เรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้อง

ความรู้เดิม

1. นักเรียนมีความรู้เดิมเกี่ยวกับ คำศัพท์ ชื่อสัตว์
2. นักเรียนมีความรู้เรื่อง Present Simple Tense
3. นักเรียนมีความรู้ เรื่อง ประโยค Yes – No Questions

เนื้อหา/สาระการเรียนรู้

1. หน้าที่ทางภาษา (Function)

Telling a story

2. โครงสร้างทางภาษา (Structure)

Past Simple Tense

Present Tense

Future Tense

Present Perfect Tense

3. ศัพท์ (Vocabulary)

mice , agree , both , serious , keeping , promise , flying , quickly , caught , dinner , prey , terrified , brave , heard , catch , disagree , wise , released , resting , limb , trouble , at all , held down , mouse , feathers , flew , escape , twice

Step 1 นักเรียนอ่านเรื่อง อภิปรายร่วมกันกับครู และเขียนไดอะแกรม (ชั่วโมงที่ 1)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 1 อ่านนิทานเรื่อง The Wise Bat แล้วเข้าใจสามารถแปลความหมายได้

ข้อที่ 2 อ่านนิทานเรื่อง The Wise Bat แล้วสรุปความคิดจัดทำเป็นไดอะแกรมได้

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูซักถามนักเรียนว่ารู้จัก bat หรือไม่ และมีลักษณะอย่างไร โดยการถาม

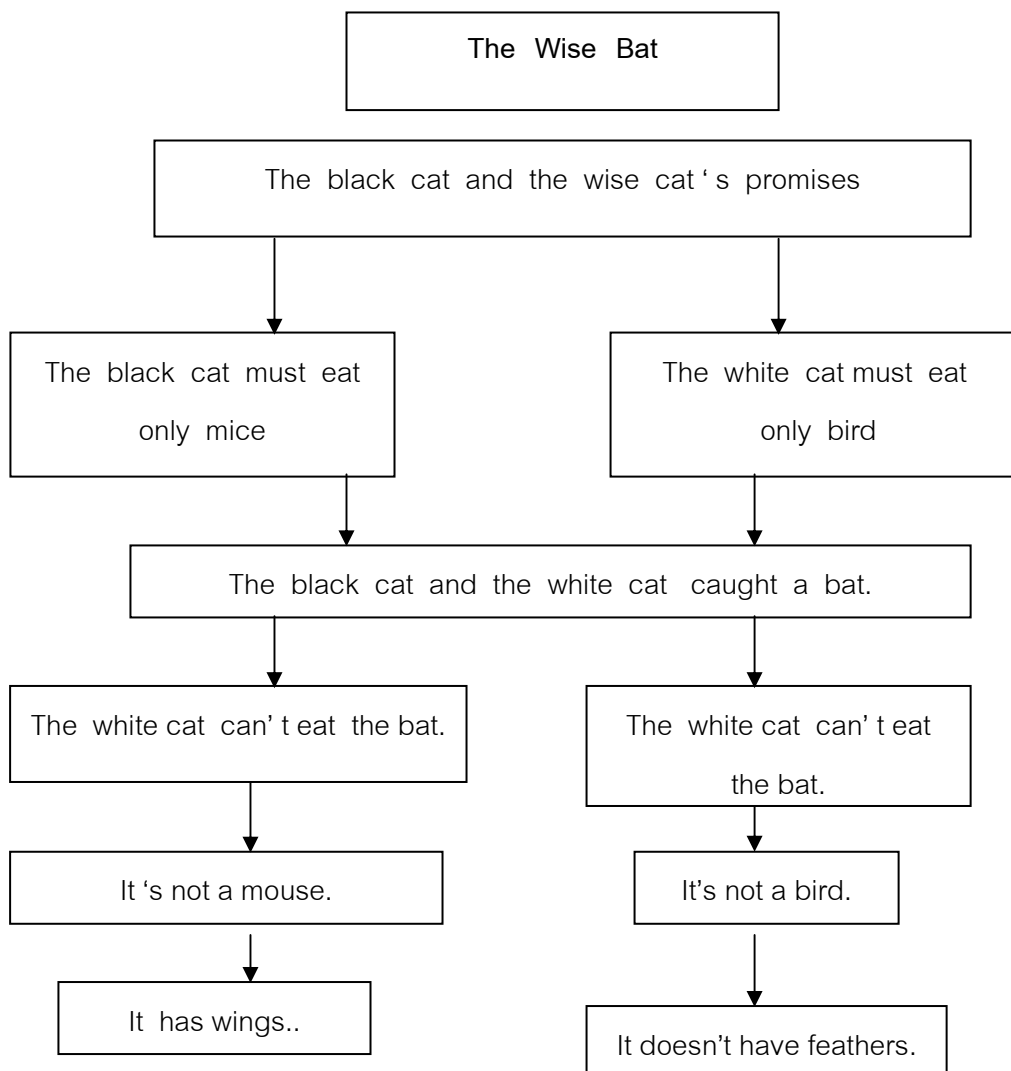
Do you know what a bat is ? What does a bat look like ?

How many legs does a bat have ? Does a bat have wings ? Can a bat fly ?

Does it have eyes? Does it have a tail? และถามเกี่ยวกับสัตว์ชนิดอื่นซึ่งปรากฏในนิทานที่จะให้นักเรียนอ่าน เช่น How many legs does a cat have? What does a cat eat?

2. แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5-6 คน ให้นักเรียนอ่านนิทานจาก sheet ที่ครูแจกเรื่อง The Wise Bat แล้วร่วมกันแปลความหมายเรื่องที่อ่าน สำหรับคำยากในเรื่องให้นักเรียนเปิดหาความหมายในพจนานุกรมที่ครูเตรียมให้ และนักเรียนเตรียมเองกลุ่มละ 3 เล่ม

3. นักเรียนและครูช่วยกันคิดสรุปเรื่องเป็นไดอะแกรม โดยครูเขียนลงบนกระดานดำ เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน แล้วเขียนไดอะแกรมดังกล่าวลงในสมุดแบบฝึกหัดของนักเรียน ซึ่งรูปไดอะแกรมอาจทำได้ในลักษณะดังนี้

Step 2 ครูโยงเรื่องทีอ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียนและอภิปรายร่วมกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 3 บอกความหมายคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านได้

ข้อที่ 4 อ่านนิทานเรื่อง The Wise Bat แล้วตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นได้

4. นักเรียนจับคู่คำศัพท์ในเรื่องกับความหมายโดยใช้บัตรคำ บัตรความหมาย

5. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน แล้วเชื่อมโยงเข้ากับชีวิตประจำวัน หรือตาม

ความรู้สึกรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียน เช่น

How many characters are there in this story ?

Whom do you like best in this story ?

Why do you like this character ?

If you were the cat , what would you do ?

Is it important to keeping promises?

Which parts of the bat 's body look like birds ?

Why do bats look like rats?

When do bats sleep ?

6. นักเรียนทำ worksheet ที่ 1 - ตอบคำถามจากเรื่องทีอ่าน

Step 3 เขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่มใหญ่ ฝึกคิดและเขียนตามความคิดของนักเรียนตาม อรรถลักษณะเดิม (ชั่วโมงที่ 2)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 5 เขียนเรื่องใหม่ตามลักษณะการเขียนแบบนิทานได้

ข้อที่ 6 อ่านออกเสียงเรื่องทีเขียนขึ้นใหม่ได้

กิจกรรมการเรียนรู้

7. ให้นักเรียนเล่นเกมทายคำศัพท์จากเรื่อง The Wise Bat โดยครูหยิบบัตรคำ ครั้งละ 1 ใบ แล้วให้นักเรียนทาย เช่น What is this word ? It begins with b..... ให้นักเรียนทายด้วยประโยค Is it bird ? Is it bat ? ถ้านักเรียนทายถูก ครูตอบ Yes. ถ้าผิดตอบ No.

8. ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าจะเขียนนิทานเรื่องใด แล้วเลือกเขียนเรื่องที่ส่วนใหญ่สนใจอยากเขียนสัตว์ชนิดนั้น
9. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คนแล้วช่วยกันศึกษาอรรถลักษณะของการเขียนแบบนิทานจากเรื่อง The Wise Bat อีกครั้งจาก sheet ที่แจก ครูแนะนำและย้าให้นักเรียนดูรูปประโยคการเขียนที่เป็นเหตุการณ์ในอดีต คิดและพูดประโยค แล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมาเขียนประโยคที่กลุ่มคิดได้จนจบเรื่อง โดยครูคอยแก้ไขการเขียนให้ถูกต้อง
10. ครูคัดข้อความที่ถูกต้องแล้วลงใน กระดาษปรีฟ ติดไว้ในห้องเรียน หรือมุมภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านในห้องเรียนพร้อมกัน
11. นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงข้อความที่เขียน และจดบันทึกเรื่องที่ร่วมกันเขียนลงสมุด

Step 4 อธิบายสนทนาและวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อความ (Genre) (ชั่วโมงที่ 3)

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ข้อที่ 7 บอกความหมายคำศัพท์ และเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้อง
- ข้อที่ 8 สามารถใช้คำกริยาได้ถูกต้องตามรูปประโยค Future Tense หรือ Past Tense ได้ ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

12. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านข้อความที่เขียนร่วมกันและอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องราวที่อ่าน เช่น ความหมาย คำศัพท์ และเนื้อเรื่องทั้งหมด
13. ครูแนะนำนักเรียนเรื่อง การใช้รูปประโยค เช่น
 Future Tense : I will ..... You will.....
 Past Tense : The bat was terrified and said “ The brave black cat “ .
14. นักเรียนทำ worksheet ที่ 2 - เติมคำศัพท์ลงในช่องว่างให้ถูกต้องเหมาะสมกับประโยคที่กำหนด
15. ให้นักเรียนจดตารางคำศัพท์ ที่เป็นกริยา ปัจจุบัน- อดีต ซึ่งครูเขียนไว้บนกระดาน ดำลงในสมุดแบบฝึกหัด แล้วฝึกอ่านเป็นการบ้าน

Step 5 กิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนให้เกิดความแม่นยำ (ชั่วโมงที่ 4)

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ข้อที่ 9 พังคำศัพท์ที่ครูอ่านแล้วเลือกคำได้ถูกต้อง
- ข้อที่ 10 เรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

16. ครูใช้บัตรคำศัพท์ให้นักเรียนเล่นเกม Running Dictation โดยครูชูบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนดู ครูอ่านคำ ถ้าครูอ่านผิดให้นักเรียนยืนอยู่กับที่ ถ้าครูอ่านถูกต้อง นักเรียนต้องวิ่งไปอยู่ฝั่งตรงกันข้าม โดยครูให้เล่นครั้งละ 2-3 คน
17. นักเรียนเล่นเกมบิงโก โดยครูอ่านคำศัพท์ทั้งจากเรื่อง The Wise Bat และ เรื่องที่นักเรียนช่วยกันเขียน
18. นักเรียนทำ worksheet 3 - เรียงคำเป็นประโยค

สื่อการเรียนรู้

1. นิทานเรื่อง The Wise Bat
2. บัตรคำ - บัตรความหมาย
3. แบบฝึกใน worksheet 1-3
4. กระดาษปรีฟ / การดาษขาวเทา
5. สี , ปากกาเคมี

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน สังเกต ตรวจแบบฝึกหัด

เครื่องมือ แบบบันทึกการสังเกต แบบฝึกหัด

เกณฑ์การประเมิน

1. ตรวจผลงานการสรุปความคิดเป็นไดอะแกรม
  - สรุปใจความสำคัญได้ครบถ้วน ได้ 8-10 คะแนน คือ ดีมาก
  - สรุปใจความสำคัญได้แต่ไม่ครบถ้วน ได้ 5-7 คะแนน คือ ปานกลาง
  - สรุปใจความสำคัญไม่ได้ ได้ 0-4 คะแนน คือ ปรับปรุง
2. สังเกตการพูดตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
  - กล้าพูดตอบและแสดงความคิดเห็น ได้คะแนน ระดับ 3 คือ ดีมาก
  - พูดตอบคำถามบ้าง ได้คะแนน ระดับ 2 คือ ปานกลาง
  - ไม่กล้าพูดตอบ หรือแสดงความคิดเห็น ได้คะแนน ระดับ 1 คือ ปรับปรุง
3. ตรวจผลงานการเขียนเลียนแบบของนักเรียน
  - เขียนได้ถูกต้องได้ใจความ ได้คะแนน 8-10 คะแนน คือ ระดับ ดี
  - เขียนถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ได้คะแนน 5-7 คะแนน คือ ระดับปานกลาง
  - เขียนผิดเป็นส่วนใหญ่ไม่ได้ใจความ ได้คะแนน 0-4 คะแนน คือ ระดับ ปรับปรุง
4. สังเกตการอ่านออกเสียง
  - อ่านออกเสียงได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด ได้คะแนนระดับ 3 คือ ดีมาก
  - อ่านออกเสียงผิดเล็กน้อย ไม่คล่อง ได้คะแนน ระดับ 2 คือ ปานกลาง
  - อ่านออกเสียงไม่ได้ อ่านตะกุกตะกักมาก ได้คะแนนระดับ 1 คือ ปรับปรุง
5. ตรวจการทำแบบฝึกหัด
  - ได้คะแนน 8- 10 คะแนน อยู่ใน ระดับ ดีมาก
  - ได้คะแนน 5-7 คะแนน อยู่ใน ระดับ ปานกลาง
  - ได้คะแนน 0-4 คะแนน อยู่ใน ระดับ ปรับปรุง

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้น ป.6 หน่วยที่ 4 Animals
 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	อ่านออกเสียง	แสดงความ คิดเห็น	พุดตอบคำถาม เรื่องที่อ่าน	สรุป
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					

แบบบันทึกคะแนน
 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้น ป.6 หน่วยที่ 4 Animals
 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน

เลขที่	การทำได้อะแกรม	แบบฝึกหัดจับคู่ คำ-ความหมาย	การเขียนเลียนแบบ	รวมคะแนน
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				
29				
30				

The Wise Bat

A black cat and a white cat lived in a garden. They were good friends.

One day the black cat said. "From now on I will eat only mice and you will eat only birds. Do you agree ?"

"I agree", said the white cat. Both cats were very serious about keeping their promises. The next day the black cat saw a bat flying into the garden. He quickly caught the bat.

"Ha! Ha! Ha! Today I got my dinner quickly", said the black cat looking at his prey.

The bat was terrified and said, "Brave black cat, I heard that you can only catch mice. Why did you catch a bird today?"

"Are you a bird? You look like a mouse to me", asked the black cat. "Mice do not have wings, but I do.", said the bat.

The black cat could not disagree, so he released the bat. Later that day, the bat was resting upside down on a tree limb. Suddenly he woke up terrified again.

"What good luck! Today I got my dinner with no trouble at all", the white cat said while he held down his prey. The bat said "Oh nice White cat, I heard that you can only catch birds. Why did you catch a mouse today?" The white cat said, "You have wings like a bird. Why do you say that you are a mouse. The bat said "Have you ever seen a bird without feathers? I only have short hair.

"Yes, you are right", said the white cat "You should be my friend's dinner." Finally, the wise bat could escape from the cats two times because of his wise words.

ตัวอย่างตารางเล่นเกมบิงโก

(ตารางสำหรับครู)

serious	bird	disagree	feather	flew
prey	black	trouble	good	keeping
caught	cat	woke up	escape	friend
promise	wing	terrified	bat	brave
garden	mice	heard	dinner	upside

(ตารางสำหรับนักเรียน)

Unit 4

Animals : เรื่อง The Wise Bat

Worksheet 1

.....
Direction : Answer the questions

1. Who is very wise in this story ?

.....

2. Are the black cat and the white cat good friends ?

.....

3. What are the differences between birds and rats ?

1. Birds have....., but rats don't have .

2. Birds can....., but rats cannot .

3. Rats have....., but birds don't have .

4. Rats have..... , but birds have..... legs.

4. If the bat didn't have wings, what would happen to it , when the cats come and catch it ?

.....

.....

5. When did the black cat go looking for his prey ? In the morning or in the evening ?

.....

6. What do bats look like ?

.....

7. When do bats sleep ?

.....

8. When do bats look for their food ?

.....

Unit 4

Animals : เฌอ The Wise Bat

Worksheet 2

.....
Direction : Choose the correct words from the box and fill in the
 blanks

lived , will , go , saw , study , didn't , played ,said , have , caught, took

1. I will.....to the market tomorrow.
2. Yesterday we.....our friends walking into the supermarket.
3. My mother .....buy a blouse for me in my birthday next week.
4. They..... In Bangkok five years ago .
5. Next month my brother will.....at a university.
6. Last weekend my father .....me to the river and we.....many fish.
7. She will .....some fried rice and orange juice for lunch .
8. The teacher..... “ Be quiet now “.
9. The students.....football in the classroom, so the teacher hit them .
10. Kate.....want to do her homework yesterday because it was very difficult.

Unit 4

Animals : เรื่อง The Wise Bat

Worksheet 3

.....
Direction : Rearrange the words into sentences.

1. flying / in / garden / a / bat / was / the / .

.....
 2. you / catch / today / a / bird / Why / did / ?

.....
 3. wings / has / A / two / bird / .

.....
 4. like / look / Bats / birds / and / rats / .

.....
 5. woke up / the / dog / at / midnight / .

.....
Directions : Rewrite the words and write the meanings.

1. edliv	=	..... ความหมาย.....
2. endgar	=	..... ความหมาย.....
3. cctah	=	..... ความหมาย.....
4. klacb	=	..... ความหมาย.....
5. ingw	=	..... ความหมาย.....

แผนการจัดการเรียนรู้

Unit 4 Animals

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง My Pets จำนวน 4 ชั่วโมง

.....
สาระสำคัญ การอ่านบทอ่านที่เป็นการบรรยายได้เข้าใจ สามารถแปลความ ตีความได้ จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะอื่นๆ เช่น การพูด การเขียน การฟังได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (มาตรฐาน ต1.1)

ข้อที่ 4 อ่านบทอ่านที่มีลักษณะเป็น การบรรยายแล้วเข้าใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านเรื่อง My Pets แล้วเข้าใจสามารถ แปลความหมายได้
2. อ่านเรื่อง My Pets แล้วสรุปความคิดจัดทำเป็นไดอะแกรมได้
3. อ่านเรื่อง My Pets แล้วพูดตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นได้
4. อ่านเรื่อง My Pets แล้วเขียนตอบคำถามได้
5. เขียนเรื่องใหม่ตามลักษณะการเขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง(My Pets) ได้
6. อ่านเรื่องที่เขียนขึ้นใหม่แล้วบอกความหมายคำศัพท์ และความหมายของเรื่องที่เขียนได้
7. สามารถใช้รูปประโยค Subj. + have got / has got + noun และ Subj. + verb to be + adj. เพื่อใช้บอกลักษณะร่างกาย และลักษณะของสัตว์ได้ ถูกต้อง
8. จำแนกประเภทคำศัพท์จากเรื่องที่เขียนได้ถูกต้อง
9. อ่านลักษณะของสัตว์ แล้วบอกชื่อสัตว์ได้ถูกต้อง
10. เติมคำศัพท์ในช่องว่างได้ถูกต้อง

ความรู้เดิม

1. นักเรียนมีความรู้เดิม คำศัพท์ ชื่อสัตว์
2. นักเรียนมีความรู้เรื่อง ร่างกาย (parts of the body
3. นักเรียนมีความรู้ เรื่อง คำคุณศัพท์ (adjective)

เนื้อหา/สาระการเรียนรู้

1. หน้าที่ทางภาษา (Function)

Describing about animals ' body

Describing about personality

2.. โครงสร้างทางภาษา (Structure)

Present simple Tense

Subj. + has/ have got +adj. + noun

Subj. + verb to be + adj.

ตัวอย่างประโยค

A cat has got black and white fur.

The tortoise is very old and slow.

3. ศัพท์ (Vocabulary)

pet , tortoise , golden Labrador , has got , stupid , expensive , guard ,
kitten , pretty , fur , clever , dirty , friendly , hard , tail , shell

Step 1 นักเรียนอ่านเรื่อง อภิปรายร่วมกันกับครู และเขียนไดอะแกรม (ชั่วโมงที่ 1)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 1 อ่านเรื่อง My Pets แล้วเข้าใจสามารถ แปลความหมายได้

ข้อที่ 2 อ่านเรื่อง My Pets แล้วสรุปความคิดจัดทำเป็นไดอะแกรมได้

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูให้นักเรียนดูภาพสัตว์เลี้ยงต่างๆ แล้วถามนำด้วยคำถาม

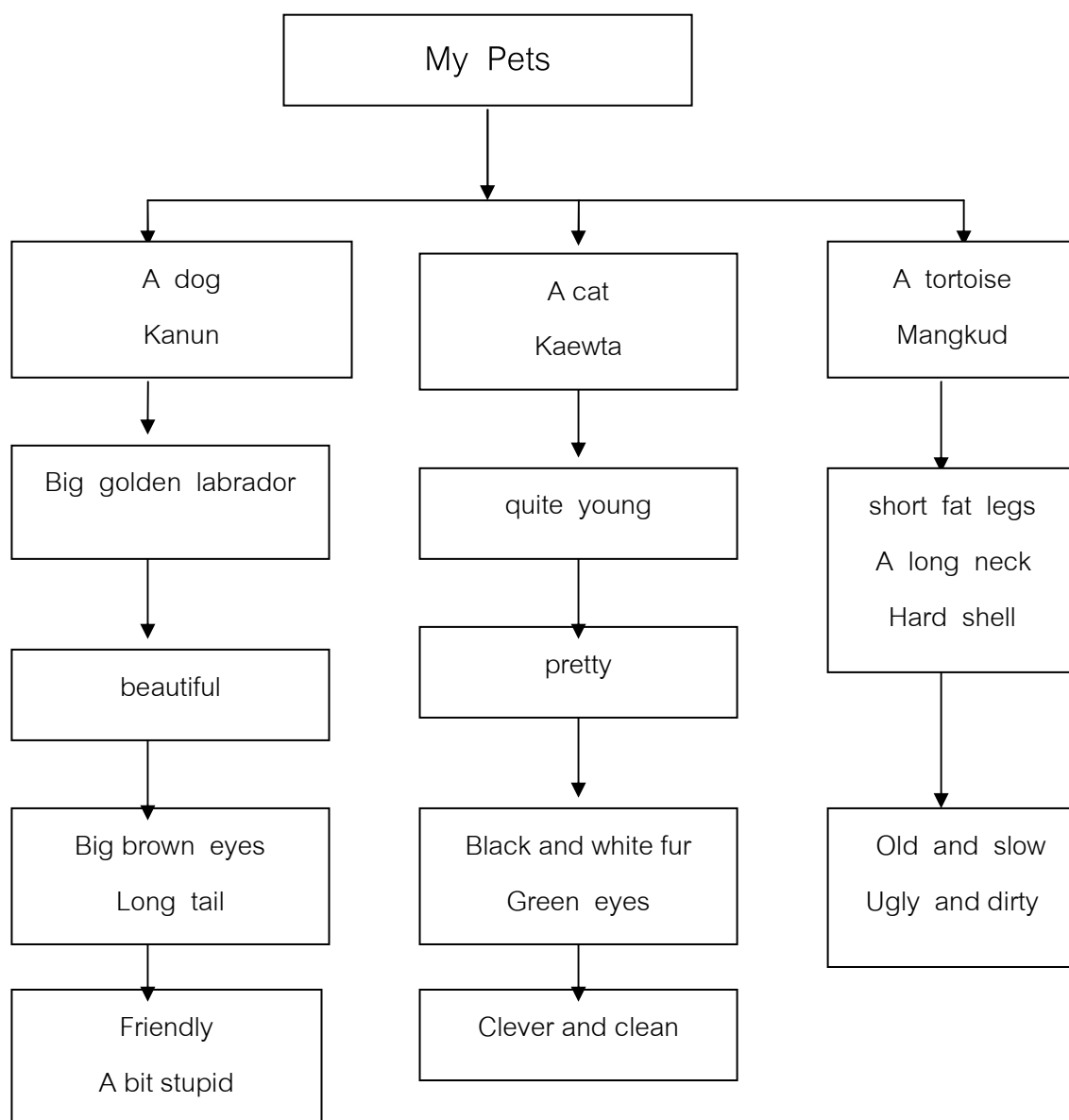
Teacher : Do you have any animals at home ?

Do you feed cats, dogs , rabbits , or birds at home ?

Can we call the dogs and rabbits “pets” ?

2. ครูนำเสนอเพลง I am a cat meow meow นักเรียนร้องเพลงเลียนเสียงสัตว์อื่นเพิ่มเติม เช่น a dog - bow wow , a bird - chip chip
3. แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5-6 คน ให้นักเรียนอ่าน เรื่อง My Pets จาก sheet ที่ครูแจก แล้วร่วมกันเล่ารายละเอียดของเนื้อเรื่อง
4. นักเรียนและครูช่วยกันคิดสรุปเรื่องเป็นไดอะแกรม โดยครูเขียนลงบนกระดานชอล์ก / กระดาษขาวเทา เมื่อเขียนเสร็จแล้วนำไปติดไว้บนฝาผนังเพื่อให้นักเรียนได้ใช้เป็นสื่อในการเรียนขั้นต่อไป ซึ่งรูปไดอะแกรมอาจทำได้ในลักษณะดังนี้

Step 2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียนและอภิปรายร่วมกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 3 อ่านเรื่อง My Pets แล้วพูดตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นได้

ข้อที่ 4 อ่านเรื่อง My Pets แล้วเขียนตอบคำถามได้

5. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วเชื่อมโยงเข้ากับชีวิตประจำวัน หรือตามความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียน เช่น

Do you have any pets ?

How many family pets do we have?

Who has got big brown eyes ?

Are dogs expensive to keep ?

Which animal can be a very good guard ?

Which animal is very clean ?

Which animal is very dirty and ugly ?

Which animal is very slow ?

Which animal will not get wet in the rain , the cat , the dog or the tortoise ?

What does “ kitten “ mean ? What does “ puppy “ mean ?

6. นักเรียนจดคำศัพท์จากเรื่อง My pets

7. นักเรียนทำ worksheet ที่ 1 - ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

Step 3 เขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่มใหญ่ ฝึกคิดและเขียนตามความคิดของนักเรียนตาม

อรรถลักษณะเดิม (ชั่วโมงที่ 2)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 5 เขียนเรื่องใหม่ตามลักษณะการเขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง (My Pets) ได้

ข้อที่ 6 อ่านเรื่องที่เขียนขึ้นใหม่แล้วบอกความหมายคำศัพท์และความหมายของเรื่องที่เขียนได้

กิจกรรมการเรียนรู้

8. ให้นักเรียนเล่นเกมเรียงประโยค โดยให้นักเรียนแข่งขันครั้งละ 2 ทีม ใช้บัตรคำครั้งละ 2 ชุด กลุ่มที่เรียงได้ถูกต้อง และทันเวลา เป็นทีมชนะ

9. ครูให้นักเรียนเลือกชนิดของสัตว์เลี้ยงที่จะเขียน เมื่อสรุปได้แล้วให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คนช่วยกันศึกษาลักษณะของการเขียนเรื่อง My Pets อีกครั้งจาก sheet ที่ครูแจก ให้ในตอนแรก กลุ่มช่วยกันคิดประโยคเพื่อเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์เลี้ยงแล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมาเขียนประโยคที่กลุ่มคิดได้บนกระดานดำจนจบเรื่อง

10. ครูปรับแก้ให้ถูกต้องคัดข้อความที่ถูกต้องแล้วลงใน กระดาษปรีฟ ติดไว้ในห้องเรียน

11. นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง แปลความหมายเรื่องที่เขียน และจดบันทึกเรื่องที่ร่วมกันเขียนลงสมุด

Step 4 อธิบายสนทนาและวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อความ (Genre) (ชั่วโมงที่ 3)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 7 สามารถใช้รูปประโยค Subj. + have got / has got + noun และ Subj. + verb to be + adj. ในการใช้บอกลักษณะร่างกาย และลักษณะของสัตว์ ได้ ถูกต้อง

ข้อที่ 8 จำแนกประเภทคำศัพท์จากเรื่องที่เขียนได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

12. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านข้อความที่เขียนร่วมกันและอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องราวที่อ่าน เช่น ความหมาย คำศัพท์ และเนื้อเรื่องทั้งหมด

13. ครูนำนักเรียนอธิบายเรื่อง การใช้รูปประโยค

บอกลักษณะร่างกายของสัตว์ : She has got black and white fur.

She has got green eyes.

He has got short and fat legs.

บอกบุคลิกลักษณะของสัตว์ : She is quite young.

She is very clean.

He is very old. He is very slow.

14. ให้นักเรียนทำ worksheet ที่ 4 - การใช้ have got , has got , is , are

15. นักเรียนทำ worksheet ที่ 2 - จำแนกประเภทของคำศัพท์

16. ให้นักเรียนทำ worksheet ที่ 3 - คำที่มีความหมายตรงกันข้าม (ทำเป็นการบ้าน)

Step 5 กิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนให้เกิดความแม่นยำ (ชั่วโมงที่ 4)

จุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่ 9 นักเรียนอ่านลักษณะสัตว์แล้วสามารถบอกชื่อสัตว์ได้

ข้อที่ 10 เติมคำศัพท์ในช่องว่างได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

17. เล่นเกม Guess โดยให้นักเรียนทายชื่อสัตว์จากตัวอักษรขึ้นต้นที่ครูนำมาทายเช่น
T : It begins with e. What is this animal? ขณะที่พูดครูชูบัตรคำที่เขียนตัวอักษรตัวแรก
และบางตัวช่วงกลางคำดังนี้ e--p--n- นักเรียนตอบว่า elephant ดังนี้ หรือบางคำที่
ง่ายและสั้น เขียนเฉพาะตัวอักษรตัวแรกดังนี้ c--

18. นักเรียนฟังประโยคที่ครูอ่านแล้วเขียนตอบว่าหมายถึงสัตว์ชนิดใด

19. นักเรียนทำ worksheet ที่ 5 - เติมคำที่กำหนดให้ลงในช่องว่าง

สื่อการเรียนรู้

1. ข้อความเรื่อง My Pets
2. ภาพสัตว์เลี้ยง
3. เพลง I am a cat meow meow
4. บัตรคำศัพท์
5. บัตรคำ สำหรับเล่นเกมทายคำ
6. worksheet 1-5
7. กระดาษปฐพี / การดาษขาวเทา
8. สี , ปากกาเคมี

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน สังเกต ตรวจแบบฝึกหัด

เครื่องมือ แบบบันทึกการสังเกต แบบบันทึกคะแนน

เกณฑ์การประเมิน

1. ตรวจผลงานการสรุปความคิดเป็นไดอะแกรม

สรุปได้ใจความครบถ้วน ใช้คำศัพท์ถูกต้องได้คะแนน ระดับ 3 คือ ดีมาก

สรุปได้ใจความส่วนใหญ่ขาดหายบางส่วนได้คะแนน ระดับ 2 คือ ปานกลาง

ไม่สามารถสรุปใจความได้ ได้คะแนน ระดับ 1 คือ ปรับปรุง
2. สังเกตการพูดตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

กล้าพูดตอบและแสดงความคิดเห็น ได้คะแนน ระดับ 3 คือ ดีมาก

พูดตอบคำถามบ้าง ได้คะแนนระดับ 2 คือ ปานกลาง

ไม่กล้าพูดตอบ หรือแสดงความคิดเห็น ได้คะแนน ระดับ 1 คือ ปรับปรุง
3. ตรวจผลงานการเขียนเลียนแบบของนักเรียน

เขียนได้ถูกต้องได้ใจความ ได้คะแนน 8-10 คะแนน คือ ระดับ ดี

เขียนถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ได้คะแนน 5-7 คะแนน คือ ระดับปานกลาง

เขียนผิดเป็นส่วนใหญ่ไม่ได้ใจความ ได้คะแนน 0-4 คะแนน คือ ระดับปรับปรุง
4. สังเกตการอ่านออกเสียง

อ่านออกเสียงได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด ได้คะแนนระดับ 3 คือ ดีมาก

อ่านออกเสียงผิดเล็กน้อย ไม่คล่อง ได้คะแนน ระดับ 2 คือ ปานกลาง

อ่านออกเสียงไม่ได้ อ่านตะกุกตะกักมาก ได้คะแนนระดับ 1 คือ ปรับปรุง
6. ตรวจการทำแบบฝึกหัด

ได้คะแนน 8-10 คะแนน คือระดับ ดีมาก

ได้คะแนน 5-7 คะแนน คือระดับ ปานกลาง

ได้คะแนน 0-4 คะแนน คือระดับ ปรับปรุง

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้น ป.6 หน่วยที่ 4 Animals
 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	อ่านออกเสียง	พูดตอบคำถาม	พูดแสดงความ คิดเห็น	สรุป
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					

แบบบันทึกคะแนน
 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้น ป.6 หน่วยที่ 4 Animals
 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน

เลขที่	การทำไดอะแกรม	แบบฝึกหัด	การเขียนเลียนแบบ	รวมคะแนน
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				
29				
30				

ข้อความสำหรับนักเรียนอ่าน

My Pets

Jinda and her parents have got three family pets : a dog , a cat , and a tortoise. The dog 's name is Kanun. He is a big Golden Labrador . He is beautiful. He has got big brown eyes and a long tail . He is a very friendly dog but he is sometimes a bit stupid . Dogs are expensive to keep but they are very good guards for the house .

Their cat is called Kaewta. She is quite young but she is not a kitten . She is very pretty . She has got black and white fur and green eyes. She is clever too, and very clean .

The tortoise' s name is Mangkud. He has got short , fat legs a long neck and a very hard shell . He is also very old and slow. He is ugly and dirty but Jinda likes him very much.

(Simplified from Discoveries Matayom 1 : P : 57)

Unit 4

Animals : ^{เรื่อง} My Pets

Worksheet 1

.....
Directions : Read “ My Pets “ and then answer the questions

1. How many family pets do Jinda and her parents have ?

.....
2. Who has got big brown eyes ?

.....
3. Do you have any pets?

.....
4. Are cats expensive to keep ?

.....
5. Which animal is very slow ?

.....
6. What is a kitten ?

.....
7. Which animal can be a very good guard ?

.....
8. Can a pet work ?

.....
9. How are Jinda and her parents ?

.....
10. What do we call a young cat ?

.....
11. What do we call a young dog?

.....

Unit 4

Animals : ^{เรื่อง} My Pets

Worksheet 3

Directions : Match the contrast words and write the meaning below

Slowly	dirty
Short	ugly
Old	thin
Pretty	quickly
Clean	bad
Big	long
Stupid	young
Good	small
Fat	clever
Black	white

Write the meanings

1. clean - dirty   หมายถึง   สะอาด - สกปรก
2. .... หมายถึง.....
3. .... หมายถึง.....
4. .... หมายถึง.....
5. .... หมายถึง.....
6. .... หมายถึง.....
7. .... หมายถึง.....
8. .... หมายถึง.....
9. .... หมายถึง.....
10. .... หมายถึง.....

Unit 4

Animals : ^๑เรื่อง My Pets

Worksheet 4

.....
Directions : Guess What is it? Then write the answers in the blanks

1. It has a hard shell on its back . It is a.....

2. It has long ears. It has four legs. It likes to eat carrots.

It is a.....

3. It has fur. It is clean , It likes to eat fish and rats. It is a.....

4. It has 2 wings and 2 legs . It likes to sing. It is a.....

5. It has 4 legs . It is a good guard for houses . It is a .....

6. It has no legs. It has a beautiful tail . It is small . It can swim .

People feed them as a pet too. It is colourful , red , orange, yellow and green .

It is a .....

7. It is a very big animal . Its ears are big. It has a long nose.

It is an.....

Unit 4

Animals : My Pets

Worksheet 5

.....

Directions : Use the words given to fill in the blanks to complete the story

<p>big , legs, name ,three, pets, two, feathers, red and black , has, long, has got , likes</p>

I have .....family..... . A bird, a cat. and a rabbit . The bird' s .....
is Lily. She has got black and green..... She has two short.....
.She has got .....small black eyes . The cat ' s name is Josh . He has got
.....fur. He has got four ..... legs. Susan is my rabbit. She has got
two.....ears. and .....long legs. She ..... to eat carrots.
She.....got strong teeth.

.....

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับก่อนเรียนและฉบับหลังเรียน
แบบประเมินความพึงพอใจ ต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

แบบทดสอบก่อนเรียน

วัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 1 จำนวนข้อสอบ 30 ข้อ

.....
คำชี้แจง จงทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับหน้าข้อ a , b , c , หรือ d ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อความที่ 1

Directions : Read this passage and then answer 1-3

There are many kinds of animals . Some live in the forest. We call them wild animals. Lions, tigers , elephants and bears belong to this group of animals. Other animals such as sheep, goats and cows , pigs and hens live in the field or on farm. But dogs and cats live in our house. We call them domestic animals.

(From Cheer Up Prathom 6 : p.87)

1. What do we call the animals that live in the forest ?
  - a. wild animals
  - b. domestic animals
  - c. forest animals
  - d. water animals

2. Which is “ domestic animals “ ?
  - a. animals in the forest
  - b. pets and wild animals
  - c. pets and animals at work
  - d. wild animals and animals in the farm

3. What can we do with cows ?
- a. can use in work
  - b. can use for food
  - c. feed as a pet
  - d. a and b are correct

ข้อความที่ 2

Directions : Read this passage and answer 4-5

Fish live in water . Some live in the sea. Some live in rivers or lakes. Fish are not mammals. They get oxygen from water. Dolphins and whales are not fish . They are mammals. They get oxygen from the air .

(From Cheer Up Prathom 5 : p.100)

4. Which is correct ?
- a. Fish are mammals
  - b. Fish don't want oxygen.
  - c. Fish feed their babies with milk.
  - d. Whales and dolphins feed its babies with milk.
5. Where can not fish live ?
- a. in water
  - b. in the air
  - c. in the lake
  - d. in the river

ข้อความที่ 3

Directions : Read this passage and answer 6

Tom	:	Look ! the giraffe has a very long neck. It 's very tall .
Jan	:	Yes , it 's taller than a coconut tree .
Tom	:	Is it the largest animal ?
Jan	:	No , the largest animal in the world is the elephant .
Tom	:	O.K. Let 's go over there . There are many birds.
Jan	:	Oh look that is a tiger.

(Simplified from Cheer Up Prathom 5 : p.102)

6. Which is the biggest animal ?

- a. giraffe
- b. elephant
- c. tiger
- d. bird

ข้อความที่ 4

Directions : Read this passage and answer 7- 10

There are several endangered animals in Asia. One is the elephants . Hunters kill elephants for their ivory tusks. People use the ivory to make decorations.

Another animal in danger is the pandas. Pandas live on bamboo trees in China. When people cut down the tree, pandas have no place to live and no food to eat. Hunters kill pandas and tigers for their fur.

In the past no one protected these animals . Now countries are trying to save them .

7. What do hunters kill elephants for ?
- a. fur
  - b. eating
  - c. working
  - d. ivory tusks
8. What animals are in danger ?
- a. elephants
  - b. pandas
  - c. tigers
  - d. a, b and c
9. What do the writer want to tell the reader ?
- a. There are many animals.
  - b. We must save the animals.
  - c. The animals are useful.
  - d. Pandas live in China.
10. What will happen if countries try to save animals ?
- a. Animals will die.
  - b. Animals will be killed.
  - c. Animals will have no food.
  - d. There are many animals in the world.

ข้อความที่ 5

Directions : Read this passage and answer 11

Frogs have smooth and moist skins. They have long legs for swimming and jumping. Toads, on the other hand, have dry skins and short legs. The toads can't jump further than frogs.

11. What is the opposite word to “ moist “ ?
- a. smooth
  - b. dry
  - c. long
  - d. short

ข้อความที่ 6

Directions : Read this passage and answer 12-14

Santi found a little cat. . It was lying by side of the road. Its leg was bleeding. Santi carried the cat home. He cleaned and dressed its wound. Now it ' s very well .

12. What happened to the cat ?
- a. Its leg was hurt.
  - b. It sleep on the road.
  - c. Its wings were hurt.
  - d. It was lying near the road.
13. What is Santi like ?
- a. naughty
  - b. sad
  - c. kind
  - d. strong
14. We cleaned and dressed the wound in order to.....
- a. hide the wound
  - b. stop bleeding
  - c. to make it warm
  - d. protect it from dirt and to cure it

ข้อความที่ 7

Directions : Read this passage and answer 15

I live in the farm . I eat grass. I give you milk and meat. My milk can be used to make cheese and butter. My meat can be cooked and served as steaks

15. who am I ?

- a. cow
- b. horse
- c. pig
- d. elephant

ข้อความที่ 8

Direction : Read this conversation and answer 16-19

At twelve o'clock. Dara and her mother came in a food shop.

Waiter : Hello, can I help you ?

Mother : Yes , I ' d like a bowl of noodles and a glass of lemonade .

Dara : Please give me a dish of fried rice and a glass of iced tea.

Waiter : Is that all ?

Dara : Please give me a bowl of soup too.

Waiter : All right. Please wait five minutes.

16. What time did Dara go to have food with mother ?
- a. 10 o' clock
  - b. 12 o'clock
  - c. 4 o'clock
  - d. 6 o'clock
17. Which meal did Dara and her mother have ?
- a. breakfast
  - b. lunch
  - c. dinner
  - d. coffee break
18. What does a waiter do ?
- a. cook food
  - b. do nothing
  - c. serve customers
  - d. collect money
19. What maybe happen at 12.05 ?
- a. The restaurant will be closed.
  - b. The waiter will go home.
  - c. Dara and her mother will go home.
  - d. The waiter will serve Dara and her mother

ข้อความที่ 9

Directions : Read this passage and answer 20-22

The British Dietetic Association says lack of important vitamins or if you don't eat important vitamins maybe the cause your blue feeling or sad feeling. Rich vitamin B, folic acid and iron is a healthy way to improve your mood. You will be lively or maybe you will have a good temper.

(Simplified from Reader Digest : 2006 : p.138)

20. If you eat a lot of vitamin B , folic acid and iron, What will happen ?
- a. You will be sad.
  - b. Ypu will be rich.
  - c. You will be good temper
  - d. You will be healthy.
21. Who said about important vitamins ?
- a. The British Dietetic Association
  - b. A food shop
  - c. A teacher
  - d. A doctor
22. What did the writer want to tell us ?
- a. Don ' t eat too much vitamins.
  - b. Don' t eat so much food.
  - c. Vitamins are very important for your temper
  - d. Eating a little vitamin B is very good.

ข้อความที่ 10

Directions : Read this conversation and answer 23- 26

Mother	:	“ Let's buy some food “
Father	:	“ Paul , bring the cart here “
Paul	:	O. K. Please buy two kilos of chicken. I like chicken.
Peter	:	And buy pork and fish , too. I like to eat fish .
Father	:	What do you want to do next ?
Mother	:	Let me see the shopping list. O.k. We must buy some rice , sugar , salt , pepper , fish sauce , bread , jam and some vegetable too .

23. How many things do they buy ?
- a. ten
  - b. eleven
  - c. twelve
  - d. nine
24. Who like to eat fish ?
- a. Mother
  - b. Father
  - c. Paul
  - d. Peter
25. Why does father ask Paul to bring the cart? Because.....
- a. To put the food they will buy in.
  - b. Father wants to take it home .
  - c. Paul wants to see it.
  - d. Mother will buy it .
26. What will mother do when she get home ?
- a. cook food
  - b. go shopping
  - c. bring the cart
  - d. write the shopping list

ข้อความที่ 11

Directions : Read this passage and answer 27-30

Siree wants to make some drink by herself. She buys some oranges. Then she washes the oranges . She cuts and squeezes them. Put a little salt in it .

27. What does Siree want to make ?
- a. Some food
  - b. Some drink
  - c. Some snack
  - d. Some sweet
28. What is the drink she made ?
- a. milk shake
  - b. iced tea
  - c. iced coffee
  - d. orange juice
29. What does she use to cut the oranges ?
- a. a fork
  - b. a spoon
  - c. a glass
  - d. a knife
30. After Siree makes some drink , what will she do next ?
- a. cook food
  - b. wash the oranges
  - c. drinks the juice
  - d. go to the market

แบบทดสอบหลังเรียน
วัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา
สำนักงานเขตพื้นที่สงขลา เขต 1 จำนวน ข้อสอบ 30 ข้อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) บน ข้อ a, b, c หรือ d
 ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อความที่ 1

Directions : Read the story and answer 1-3

There are many kinds of animals .Some live in the forest. We call them wild animals. Lions, tigers , elephants and bears belong to this group of animals. Other animals such as sheep, goats and cows , pigs and hens live in the field or on farm. But dogs and cats live in our house. We call them domestic animals.

1. Where do pigs and hens live ?
  - a. in the farm
  - b. in the field
  - c. in the forest
  - d. in the sea

2. What does the writer want to tell the reader ?
  - a. Dogs and cats are pets.
  - b. Lions and tigers are wild animals
  - c. Sheep and goats are not wild animals.
  - d. There are 2 big kinds of animals, domestic and wild animals.

3. Where can we get from cows ?
- a. egg
  - b. milk
  - c. beef
  - d. b and c are correct

ข้อความที่ 2

Directions : Read the story and answer 4-5

Fish live in water . Some live in the sea. Some live in rivers or lakes. Fish are not mammals. They get oxygen from water. Dolphins and whales are not fish . They are mammals. They get oxygen from the air .

4. Which animals live in water ?
- a. fish
  - b. bears
  - c. buffaloes
  - d. butterflies
5. Which is correct about fish ?
- a. Fish are mammals.
  - b. Fish can breathe in water.
  - c. Fish can live only in river.
  - d. Fish can live only in sea.

ข้อความที่ 3

Directions : Read the story and answer 6-8

Tom : Look ! the giraffe has a very long neck. It 's very tall .
 Jan : Yes , it 's taller than a coconut tree .
 Tom : Is it the largest animal ?
 Jan : No , the largest animal in the world is the elephant .
 Tom : O.K. Let 's go over there . There are many birds.
 Jan : Oh ! look that is a tiger.

(Simplified from Cheer Op Prathom 5 : p.102)

6. What does Jane compare the giraffe with ?
- a. a car
  - b. a house
  - c. a coconut tree
  - d. banana leaves
7. Where are Tom and Jan ? They are at.....
- a. a zoo
  - b. a school
  - c. a market
  - d. a food shop
8. After Tom and Jane look at the giraffe , what will they do next ?
- a. look at the tiger
  - b. look at the bird
  - c. look at the elephants
  - d. look at the coconut tree

ข้อความที่ 4

Directions : Read the story and answer 9-10

There are several endangered animals in Asia. One is the elephant . Hunters kill elephants for their ivory tusks. People use the ivory to make decorations.

Another animal in danger is the pandas. Pandas live on bamboo trees in China. When people cut down the tree, panda have no place to live and no food to eat. Hunters kill pandas and tiger for their fur. In the past no one protected these animals . Now countries are trying to save them .

9. Why do the animals are in danger ?
- Hunters kill animals
  - The other animals kill them.
  - They have no place to live.
  - a and c is correct.
10. When people cut down the tree, what happens to the pandas ?
- They run away.
  - They are frightened.
  - They hide in holes.
  - They have no place to live and no food to eat.

ข้อความที่ 5

Directions : Read the story and answer 11-13

Frogs have smooth and moist skins. They have long legs for swimming and jumping. Toads, on the other hand, have dry skins and short legs. The toads can't jump further than frogs.

11. What are the difference between frogs and toads ?
- a. legs
  - b. legs and skin
  - c. eyes and legs
  - d. legs and back
12. If a toad has long legs , what can it do ?
- a. can swim further
  - b. can jump further
  - c. a and b are correct
  - d. can sleep for a long time
13. Why can frogs swim and jump ?
- a. Because they have short legs.
  - b. Because they have long legs.
  - c. Because they have dry skin.
  - d. Because they have moist skin.

ข้อความที่ 6

Directions : Read this passage and answer 14-15

Santi found a little cat. . It was lying by side of the road. Its leg was bleeding. Santi carried the cat home. He cleaned and dressed its wound. Now it 's very well .

14. Where was the cat ?.
- a. in the garden.
  - b. near the road.
  - c. behind a house.
  - d. under a tree

15. Where was Santi when he found the cat ?
- a. near a road
  - b. in the park
  - c. near a river
  - d. under a tree

ข้อความที่ 7

Directions : Read this passage and answer 16-17

I live in the farm . I eat grass. I give you milk and meat. My milk can be used to make cheese and butter. My meat can be cooked and served as steaks

16. Who am I. ?
- a. cow
  - b. horse
  - c. duck
  - d. elephant
17. What is cheese and butter made of ?
- a. meat
  - b. grass
  - c. milk
  - d. grain

ข้อความที่ 8

Directions : Read this conversation and answer 18-20

At twelve o'clock. Dara and her mother came in a food shop.

Waiter : Hello, can I help you ?

Mother : Yes , I ' d like a bowl of noodles and a glass of lemonade .

Dara : Please give me a dish of fried rice and a glass of iced tea.

Waiter : Is that all ?

Dara : Please give me a bowl of soup too.

Waiter : All right. Please wait five minutes.

18. Who wants a bowl of soup ?
- a. waiter
  - b. mother
  - c. father
  - d. Dara
19. Who wanted to eat some noodles ?
- a. waiter
  - b. mother
  - c. father
  - d. Dara
20. What does " lemonade " come from ?
- a. lemon
  - b. tea
  - c. rice
  - d. soup

ข้อความที่ 9

Directions : Read this passage and answer 21-22

The British Dietetic Association says lack of important vitamins or if you don't eat important vitamins may be the cause your blue feeling or sad feeling. Rich vitamin B, folic acid and iron is a healthy way to improve your mood. You will be lively or may be you will have a good temper.

(Simplified from Reader Digest : 2006 : p.138)

21. What may be the cause of feeling blue ?.
- Eating too much of vitamin B.
  - Eating too much of folic acid and iron
  - Eating a little of important vitamins.
  - Eating a little of protein .
22. They said that "sugar can make you feel good too". So you can feel good if you eat .....
- cucumber
  - meat
  - chocolate
  - bread

ข้อความที่ 10

Directions : Read this conversation and answer 23-28

Mother	:	" Let's buy some food "
Father	:	" Paul , bring the cart here "
Paul	:	O. K. Please buy two kilos of chicken. I like chicken.
Peter	:	And buy pork and fish , too. I like to eat fish .
Father	:	What do you want to buy next ?
Mother	:	Let me see the shopping list. O.k. We must buy some rice , sugar , salt , pepper , fish sauce , bread , jam and some vegetables too .

23. How much chicken does Paul want to buy ?
- a. 1 kilo
  - b. 2 kilos
  - c. 3 kilos
  - d. 4 kilos
24. Who likes to eat chicken ?
- a. mother
  - b. father
  - c. Paul
  - d. Peter
25. How many people go to shopping ?
- a. 2
  - b. 3
  - c. 4
  - d. 5
26. What will happen when they got home ?
- a. Mother will cook food
  - b. They will have dinner at a food shop
  - c. They will go to a market.
  - d. They don ' t do anything
27. Who wrote the shopping list ?
- a. father
  - b. mother
  - c. Paul
  - d. Peter

28. Where are Peter and his family ?
- a. At a food shop
  - b. At a coffee shop
  - c. At a restaurant
  - d. At a supermarket
29. What can mother do if she doesn't want to forget what she must buy today?
- a. She must write a shopping list.
  - b. Ask her son to tell her.
  - c. Try to think about what she want to buy.
  - d. Go to see things in the shop.

ข้อความที่ 11

Directions : Read this passage and answer 30

Siree wants to make some drink by herself. She buys some oranges. Then she washes the oranges . She cuts and squeeze them. Put a little salt in it .

30. What will you get after you squeeze the oranges ?
- a. orange
  - b. water
  - c. apple juice
  - d. orange juice

แบบประเมินความพึงพอใจ
ต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา รวม 15 ข้อ จำแนกออกเป็น 4 ด้านดังนี้ ด้านขั้นตอนการสอน 6 ข้อ ด้านการใช้สื่อ 3 ข้อ ด้านกลุ่มเพื่อน 3 ข้อ และด้านตัวครู 3 ข้อ

2. ขอให้นักเรียนศึกษาประเด็นที่สอบถามให้เข้าใจ แล้วตอบคำถามทุกข้อ โดยพิจารณาว่ามีความพึงพอใจในประเด็นนั้นๆ มากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความพึงพอใจ ทางขวามือของแบบสอบถามเพียงระดับเดียว โดยมีเกณฑ์การพิจารณาระดับความพึงพอใจ แบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ระดับ 5	หมายความว่า	พอใจมากที่สุด
ระดับ 4	หมายความว่า	พอใจมาก
ระดับ 3	หมายความว่า	พอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายความว่า	พอใจน้อย
ระดับ 1	หมายความว่า	พอใจน้อยที่สุด

ภาคผนวก จ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1. ดร.พรพิมล ประสงค์พร	นักวิชาการ สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักพัฒนานวัตกรรมการศึกษา
2. อาจารย์อักษรประเสริฐ เศรษฐประเสริฐ	อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
3. อาจารย์นวนิตย์ ชูเชิด	ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง
4. อาจารย์พิสมัย สามี	ครู คศ.3 สาขาภาษาอังกฤษ โรงเรียนสตรีพัทลุง จังหวัดพัทลุง
5. อาจารย์ชวลา สมถวิล	ครู คศ.3 สาขาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านแม่ขีร์ จังหวัดพัทลุง
6. อาจารย์ถนอมเพ็ญ ชูบัว	ครู คศ.3 สาขาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล

1. อาจารย์มนตรี เด่นดวง	อาจารย์ โปรแกรมการวัดผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. อาจารย์สถิต ประสิทธิ์ภรณ์	อาจารย์ โปรแกรมการวัดผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. อาจารย์สุธีวรรณ แก้วมณี	ครู คศ.2 สาขาวัดผลการศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านด่าน จังหวัดสงขลา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางคำนึ่ง เต๋นดวง
วันเดือนปีเกิด	30 สิงหาคม 2505
สถานที่เกิด	55 หมู่ที่ 13 ตำบลเขาวิเศษ อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	34/25 ซอย บ่อรัก ถนนกาญจนวณิช ตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ.2
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนชุมชนบ้านดำน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	ม.ศ. 5 โรงเรียนสภาราชินี อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
พ.ศ. 2528	กศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
พ.ศ. 2550	กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยทักษิณ